

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
FEBRUARY 15

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
AT LARGO, FL
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

Published 48 times per year except the first week of May, the last week in June, the second week in September, the last week in December

Published weekly by: Latvian Newspaper "Laiks", Inc., 114 4th Ave NW, Largo, FL 33770

POSTMASTER: Send address change to: "Laiks", 114 4th Ave NW, Largo, FL 33770

Phone: 727-953-6313; Fax: 727 286 8543; E-mail: rasma@laiks.us

Lasiet tīmeklī!
www.laiks.us

Volume LXV Nr. 7 (5657)

2014. gada 15. februāris – 21. februāris

Latvijas Republikas goda konsulu ASV ikgadējā sanāksme Vašingtonā

Latvijas vēstnieka ASV Andra Razāna vadībā 7. februārī notika Latvijas goda konsulu ASV ikgadējā sanāksme. Tās laikā Latvijas goda konsuli tika iepazīstināti ar mūsu valsts politiskajām aktualitātēm, ekonomiskajiem sasniegumiem un nākotnes plāniem. Tika pārrunāts goda konsulu iepriekšējā gadā paveiktais, īpaši sekmējot ciešākus Latvijas un ASV kontaktus politiskajā, ekonomiskajā, tūrisma, kultūras un izglītības jomās, kā arī notika viedokļu apmaiņa par kopīgas sadarbības labāku īstenošanu turpmāk. Uz sanākumi bija ieradušies 12 Latvijas goda konsuli ASV.

dienaskārtība. Latvijas militārais atašejs Ivo Mogilnijs akcentēja Latvijas un ASV esošo un plānoto sadarbību aizsardzības nozarē. Aizsardzības ministrijas padomniece Gita Leitlande pastāstīja klātesošajiem par aktuālo aizsardzības politikā. Ievērojot Rīgas – 2014. gada Eiropas kultūras galvaspilsētas gadu, būtiska loma sanāksmē tika veltīta šīm aktualitātēm un iecerēm projekta *Rīga 2014* īstenošanā.

Sanāksmē tika uzsvērtā arī ekonomiskās dimensijas nozīme Latvijas ārējo attiecību spektrā. Ar goda konsuliem tikās Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras

Soču XXII Ziemas Olimpiskās spēles *Latvieši soļo atklāšanas parādē*

7. februārī Soču Olimpiskajā stadionā notika XXII Ziemas Olimpisko spēļu atklāšanas ceremonija. Spēlēs tiks sadalīti 98 medaļu komplekti 15 sporta veidos. Spēļu programmā iekļautas 12 jaunas disciplīnas.

Latvijas olimpiskā delegācija ar karognesēju Sandi Ozoliņu priekšgalā stadionā iesoļoja plkst. 18.54 pēc Latvijas laika. Ozoliņš pēc Harija Vitoliņa un Artūra Irbes atjaunotās brīvvalsts laikā kļuvis par trešo hokejistu, kas nesīs Latvijas karogu. Delegāciju secība tika noteikta pēc krievu valodas alfabēta. Latvijas delegācija olimpiskajā stadionā iesoļoja trīsdesmit devīti, tērpušies dzeltenajās isajās jakās, brūnajās ziemas biksēs un *OT Stila* rakstainajās cepurēs, cimdos un šallēs.

Olimpisko spēļu atklāšanas ceremonijā Sandim Ozoliņam ir liels prieks par pieredzēto, bet vienā brīdī viņš vēlēties atkāpties un pievienoties pārējiem delegācijas locekļiem, lai karogu visi nestu kopīgi. "Man ir neizsakāms prieks par pieredzēto. Smails ir pār visu seju," sarunā ar Latvijas Hokeja federācijas (LHF) pārstāvjiem sacīja Ozoliņš. "Man ir prieks par visiem mūsu sportistiem un Latvijas delegāciju, kas bija nopelnījusi šo godu un fantastisko iespēju piedalīties atklāšanas ceremonijā. Bijām kā komanda – visi kopā."

Latvijas delegācija Soču Ziemas Olimpisko spēļu atklāšanas ceremonijā. Sandis Ozoliņš ar karogu

linas, tādējādi šīs būs lielākās Ziemas olimpiskās spēles to vēsturē. Pārstāvētas 88 valstis, kopumā vairāk nekā 2500 sportistu

Stadionā ar lāpu ieradās slavenā Krievijas tenisiste Marija Šarapova, viņai pievienojas kārtslēcēja Jeļena Isinbajeva, bijušais ciklonis Aleksandrs Kareljins, olimpiskā čempione mākslas vingrošanā Aļina Kabaļeva, Krievijas Hokeja federācijas prezidents Aleksandrs Tretjaks un savulaik slavenā daiļslidotāja Irina Rodņina.

Soču olimpiskā logo autors ir šveicietis Kristofs Marti. Viņa va-

Latvijas olimpiskā delegācija ar karognesēju Sandi Ozoliņu priekšgalā stadionā iesoļoja plkst. 18.54 pēc Latvijas laika. Ozoliņš pēc Harija Vitoliņa un Artūra Irbes atjaunotās brīvvalsts laikā kļuvis par trešo hokejistu, kas nesīs Latvijas karogu. Delegāciju secība tika noteikta pēc krievu valodas alfabēta. Latvijas delegācija olimpiskajā stadionā iesoļoja trīsdesmit devīti, tērpušies dzeltenajās isajās jakās, brūnajās ziemas biksēs un *OT Stila* rakstainajās cepurēs, cimdos un šallēs.

Latvijas karognesējam Soču

Olimpisko spēļu atklāšanas ceremonijā noritēja „Krievijas sapņu” zīmē, demonstrējot ainavas par valsts pagātni, tagadni un nākotni.

(Turpināts 20. lpp.)

No kreisās: Dr. Uldis Bērziņš (Origona), Kārlis Šteinmanis (Ohajo), Daris Dēliņš (NY), Jānis Bolis (Rodailenda), Linda Hoy (Ziemeļkalifornija) LR vēstnieks Andris Razāns, Dr. Juris Bunkis (Dienvidkalifornija), Tālis Kolbergs (Aļaska), Steven Payan (Teksasa), Tālis Sēja (Masačūseta), Roberts Blumbergs (Iliņoja), Jānis Medveckis (Pensilvānija)

Vēstnieks A. Razāns augstu novērtēja goda konsulu ieguldījumu Latvijas un ASV attiecību stiprināšanā un novēlēja turpmākus panākumus abu valstu sadarbības attīstīšanā. Vēstnieks A. Razāns savā uzrunā informēja goda konsulus par 2014. gada Latvijas iekšpolitikajām aktualitātēm, pastāstīja par Latvijas ārpolitikas un drošības politikas prioritātēm, informēja par Latvijas un ASV sadarbības iecerēm.

Vēstniecības darbinieki informēja goda konsulus par aktualitātēm Latvijas un ASV attiecībās savu atbildību jomās, kā arī par šogad plānotajiem pasākumiem. Tika pārrunāti drošības politikas, ekonomiskās sadarbības aspekti, kultūras un konsulāro jautājumu

Investīciju piesaistes nodaļas vadītāja Agnese Buša un vecākā investīciju projektu vadītāja Lāsma Līdaka. Tā bija lieliska izdevība diskutēt gan par Latvijas ekonomisko interešu veicināšanas ceļiem ASV, gan tiem praktiskajiem soļiem, kas nepieciešami, lai straujāk pieaugtu ekonomiskā aktivitāte starp abām valstīm.

Goda konsuli interesējās par iespējām uzlabot Latvijas darbu pie informācijas sagatavošanas ārvalstu partneriem par Latvijas politiskajām, ekonomiskajām, kultūras, tūrisma, izglītības un zinātnes aktualitātēm. Abas puses dalījās pieredzē, kā arī vienojās turpināt meklēt sadarbības uzlabošanas ceļus un iespējas.

Latvijas vēstnieks ASV Andris Razāns atklāja izstādi *Riga and World Cities. Live Paintings. Naumovs. Zarins*

7. februārī Latvijas vēstnieks ASV Andris Razāns vēstniecības Vašingtonā izstāžu zālē atklāja izstādi „Rīga un pasaules pilsētas. Naumovs un Zariņš” (*Riga and World Cities. Live Paintings. Naumovs. Zarins*), uzsākot vēstniecības šī gada kultūras programmu. Izstādes atklāšanā piedalījās arī Latvijas Mākslas akadēmijas rektors profesors Aleksejs Naumovs un prorektors profesors Kristaps Zariņš.

Izstāde ir abu mākslinieku kopdarbs, kas Vašingtonā tapusi pēc Latvijas vēstniecības iniciatīvas. Ekspozīcija ir veidota kā tilts starp Rīgu, Vašingtonu, Ņujorku un citām pasaules pilsētām, gan burtiskā, gan metaforiskā nozīmē. Abu mūsdienu klasiķu kopīgajā izstādē galvenā loma atvēlēta pilsētu ainavām, pasaules mētroļu

un Eiropas vēsturisko pilsētu atainošanai krāšņā krāsu gammā.

„Kad mēs izlemjam doties ceļojumā, mūsu izvēles lokā vienmēr ir galamērķis pilsētas ar to vēstures stāstu, arhitektūru un īpašo šarmu. Izstāde ir veltījums Latvijas galvaspilsētai Rīgai gadā, kad tā ir Eiropas kultūras galvaspilsēta”, izstādes atklāšanā teica Latvijas vēstnieks A. Razāns.

Abi mākslinieki izstādes apmeklētājiem ir ļāvuši doties ceļojumā pa pasaules mētroļiem, kā arī mazākām, bet ārkārtīgi skaistām vietām. Gleznās attēlota Rīga, Ņujorka, Vašingtona, Hongkonga, Kannas, Toledo, Jafa un daudzas citas pasaules pilsētas, kurās S. Naumovs un K. Zariņš apmeklēja un gleznojuši.

Klātesošos viesus uzrunāja arī

Eiropas Savienības delegācijas ASV vadītāja vietnieks Fransuā Rivaso, kas izteica gandarījumu par ES veidoto kultūras galvaspilsētas projektu un šogad Latvijai uzticēto godu būt par Eiropas kultūras galvaspilsētu 2014. gadā.

Izstādi ļoti kuplā skaitā apmeklēja Vašingtonas nozīmīgāko galeriju un muzeju vadītāji un pārstāvji, mediju darbinieki, Latvijas goda konsuli ASV, kā arī daudzi citi lūgti viesi un mākslas pasaules pārstāvji.

Izstāde ir šogad pirmais tik plaša mēroga sarīkojums, uzsākot Rīgas – Eiropas kultūras galvaspilsētas gadu. Aprīlī izstāde būs apskatāma arī Eiropas Savienības delegācijas telpās Vašingtonā. Interesentiem izstāde būs apskatāma Latvijas vēstniecības ASV „Mākslas galerijā” no 8. februāra līdz 8. martam.

Latvian newspaper

LAIKSFrequency: WKLY EXC 1ST WK - MAY; LAST WK - JUN;
2nd WK - SEPT; LAST WK - DEC**Latviešu nedēļas laikraksts**Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Redakcija Rīgā, Ausekļa ielā 14-2, Rīga, LV-1010, Latvija.
Tālr. +371 67326761, fax +371 67326784,
e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.usAbonēšanas maksa ASV dolāros: 1 gadam US \$ 139.00;
6 mēn. US \$ 80.00; 3 mēn. US \$ 48.00.Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.
Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāliem parakstītajos
rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli par pašu jautājumu
var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.

Redaktore: Ligita KovtunaTālr.: +371 67326761, +371 29439423, fakss: + 371 67326784,
e-pasts: ligita@laiks.us
Rīgā, Ausekļa ielā 14-2, LV-1010**Administrātore ASV:** Rasma AdamsTālr.: 727 953 6313, fakss: 727 286 8543 e-pasts: rasma@laiks.us,
114 4th Ave NW, Largo, FL33770**Kanadas ziņas:** Mārtiņš Štauers: tālr.: 514-639-8722,
e-pasts: stauvers@yahoo.ca, 104-3000 Notre Dame Street,
Lachine, QC, H8S 2H1**Reklāma laikrakstā Laiks un mājaslapā www.laiks.us**

ASV - Tālr. 727-953-6313, fax. 727-286-8543,

e-pasts - LaiksDSR@aol.com**596 MIDDLESEX AVE, METUCHEN, NJ 08840****Rīgā** - Ausekļa ielā 14-2, Rīga, LV-1010, Latvija.

Tālr. +371 67326761, fax +371 67326784,

e-pasts - redakcija@laiks.us**LAIKS**596 Middlesex Ave
Metuchen, NJ 08840
laikdsr@aol.com

Lūdzu, maksāt ASV dolāros uz "Laiks" Inc. vārda

Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet

[www.laiks.us!](http://www.laiks.us)"LAIKA" abonements maksā: 3 mēnešiem.....ASV \$ 48.00
6 mēnešiem.....ASV \$ 80.00
1 gadam.....ASV \$ 139.00**Floridas iedzīvotāju ievēribai! Lūdzu pievienojiet 7% Floridas
nodokli par laikraksta abonēšanu!**

Gada abonenti saņems bez maksas:

- sešus JAUNO LAIKS pielikumus;

Laiks pa gaisa pastu Amerikā

Gadā ASV \$230.00.....6 mēneši \$125.00

Laiks pa gaisa pastu Latvijā

Gadā ASV \$235.00.....6 mēneši \$125.00

Laiks pa gaisa pastu Kanadā

Gadā ASV \$240.00.....6 mēneši \$130.00

Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs

Gadā ASV \$330.00.....6 mēneši \$175.00

JAUNO LAIKS abonements sešas avizes

Gadā.....ASV \$25.00

Kanadā gadā.....ASV \$30.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Ar šo nosūtu Jums

US \$ _____ par _____ mēn./ _____ gadu

Ja abonementu nevēlaties atjaunot, lūdzu, norādiet iemeslu

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

LASĪTĀJU BALSIS**Par pavasara atkusni un Ģildes konkursu un izlozi**

Pēc Kultūras dienu sarīkojuma Jonkeros Latvijas Nacionālās operas ģilde rīkoja izlozi. Apsveicam visus laimētājus! Vislielākais paldies pienākams Ģildes biedriem un atbalstītājiem. Šī bija it sevišķi sekmīga izloze ar lielu sabiedrības atsaucību.

Laimētāji bija: Hamlets CD – Ilona Klasona (MD); Vilkaču mantinieci CD – Uldis Roze (NY); Vilkaču mantinieci DVD – Juris Miemis (dāvana Ingai Miemei) (NY); *Black Rooster Bread* (Jāņa Melngaiļa ziedojums) – Kaspars Krēslis (MD); Divas grāmatas no *Laika* red. (Ligita Kovtunas ziedojums) – Astrīda Stalis (NY); Maldas Muižu glezna (Ilzes Pētersones ziedojums) – Ilmārs Bergmanis (IL); Laikraksta *Laiks* 1. gada abon. (Laikraksta *Laiks* ziedojums) – Aldis Simons (CA); Vakariņas pie *Vincenta* Rīgā (Mārtiņa Rītiņa ziedojums) – Solveiga Ērmāne (PA); Divas LNO ieejas kartes (LNO ziedojums) – Jānis Straubergs (WA); *Met* operas \$100 dāvanu karte (Aijas Pelšes ziedojums) – Modris Mednis (NJ); *Apple Mini iPad* – Kaija Lietuviēte (WA); Divas diennaktis ar bro-kastīm Viesnīcā *Radi un Draugi* (*Radi un Draugi* ziedojums) – Anita un Ivars Gaides Kanadā; Lidojums – Ņujorka-Rīga-Ņujorka – Ilona Klasona (MD). Sirsnīgs paldies ziedotājiem!ski. Tā būs viņa Ņujorkas debija kopā ar koncertmeistaru *Djordje Nesic*. Viņi koncertēs 21. martā plkst. 19:30 (7:30 pp) Igaņu namā 243 East 34th St. NYC, un 22. martā plkst. 16:00 (4:00 pp)**ALAs priekšniece Anita Bataraga pasniedz Ģildes priekšniecei Aijai Pelšei izvilto laimīgo lozi**

Un kā ar to atkusni? Laikam būs vēl ko gaidīt. Ja ne citādi, tad pieskandināsim sniegaino Ņujorku un Priedaini ar izciliem labdarības koncertiem marta beigās. Gaidām dzirdēt izcilo LNO solistu basbaritonu Rihardu Mačanov-

Priedainē 1017 Hwy 33 East, Freehold, NJ. Programmas būs atšķirīgas. Sekojiet ziņojumiem!

2012. gada beigās Latvijas Nacionālās operas ģilde (LNOĢ) izsludināja starptautisku konkursu komponistiem ar nolūku radīt jaunu latviešu operu. Galvenie noteikumi: operai jābūt latviešu valodā ar latvisku tematiku, un opera jāiesniedz pirms 2014. gada 31. janvāra. Ģilde uzzināja janvāra sākumā, ka dažiem komponistiem vēl ir vajadzīgs laiks, lai kompozīcijas pabeigtu iesniegšanai. Ar dalībnieku un vērtētāju piekrišanu Ģildes konkursu tika pagarināts līdz 30. jūnijam!

Tagad ar lielu ziņkāri gaidām, kādi būs operas konkursa rezultāti. Esam saņēmuši sešus nopietnu komponistu pieteikumus. Ikkatram iesniegtam libretam piemīt kaut kas īpatnējs, kā arī senatnīgs, cēls, izaicinošs vai kontraversāls. Tematika ir patiešām dažāda. Gaidīsim, kad varēsīm šīs operas DZIRDĒT!

Lielo \$25 000 balvu pasniegsim Rīgā Latvijas Nacionālajā operā laikā starp 4.-15. oktobri. LNO jaunā vadība ir apņēmusies izraudzīto operu iekļaut savā repertuārā un iestudēt pirms 2017. gada. Tajā pašā laikā notiks arī PBLA konference. Tajā iztirzās ārzemju latviešu devumu Latvijai. LNOĢ piedalīsies šai konferencē.

AIJA PELŠE

**Mīlā Laika
redakcija!**Laiku lasa visur! Pat mazā, pieticīgā vēl isti neatklātā *Vieques* salīnā (netālu no *Puerto Rico*)! Laimes māte mani atvedusi šurp uz pāris saulainām dienām divu pazīstamu latviešu ģimeņu paspārnē. Viena ģimene šeit dzīvo pastāvīgi, saka – kā paradīzē! Otrā – šeit pārziemo. Abonē, saņem šeit *Laiku*, ko lasa zem kokosu palmām un mango koka! Dalās arī ar latviešu ciemiņiem, kas cits pēc cita ierodas, bēgot no sniega un ledus ASV un Latvijā! Latvieši ir visur, un *Laiku* lasa visās pasaules malās. Paldies LAIKAM!AIJA EBDENA
(Rīga-Minstere)**LATVIJA –
2014**Zemākās cenas
lidojumiem
uz Rīguar FINNAIR un citām lidfirmām no Ņujorkas,
Čikāgas un citām ASV pilsētām
* *Viesnīcas* * *Pasūtiet lidojumus internetā*
* *Latvijas "Extravaganza Tour"***VYTIS TOURS**40-24 235th Street, Douglaston, NY 11363

Tel.: 718-423-6161 1-800-778-9847

Fax: 718-423-3979

E-mail: VYTTOURS@EARTHLINK.NETWeb site: www.vytistours.com**IZDEVĪGAS CENAS LIDOJUMIEM UZ LATVIJU**

tiešie (non-stop) lidojumi Ņujorka - Rīga

AIREX - AVE SOL TRAVEL**A. JANSONS**

73 Glenwood Ave., Leonia, NJ 07605

Runājam latviski:

201-944-1273

Runājam angliiski:

1-866-944-1273

e-pasts: jansonsa@gmail.com**Riga Ven Travel Inc.**

CEĻJUMI AR KUGI!

Dažādi lēti un izdevīgi piedāvājumi!

Zvaniet, pirms meklējat internetā vai citur

Inese Zaķis

Tālr.: 727-623-4666

6301 D Pelican Creek Crossing

St. Petersburg, Florida 33707

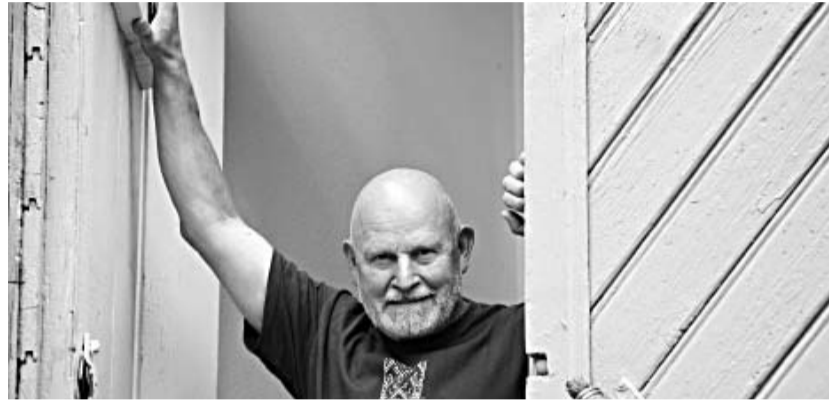
E-pasts: rigaven@aol.com

DACE
APERĀNE

Slavenais amerikāņu profesionālais kamerorķestris *Saint Paul Chamber Orchestra* janvāra sākumā trijos koncertos Mineapolē un tās apkārtnē atskaņoja Pētera Vaska opusu – fantaziju vijolei un stīgu orķestrim *Vox amoris*. Virtuozais somu vijolnieks Peka Kūsisto bija solists un diriģents šī skaņdarbā, par kuŗu pats komponists raksta: “Es ceru, ka mans opuss pasauli padarīs gaišāku un vairāk atvērtu mīlestībai.” *Vox amoris* var noklausīties izcilā *Wergo* CD ierakstā: *Vox Amoris – Works for Violin and String Orchestra* (vijolniece Alina Pogostkina, Sinfonietta Riga un diriģents Juha Kangas). Peka Kūsisto koncertā ar *Cincinnati* simfonisko orķestri un somu diriģentu Džonu Storgardu atskaņoja P. Vaska *Vox amoris* arī 16. un 18. janvārī CSO koncertzālē.

Mineapoles laikrakstā *Star Tribune* kritiķis *Larry Fuchsberg* par P. Vaska skaņdarbu raksta: “Latvijas visievērojamākais mūsdienu komponists Pēteris Vasks ir izteicis vēlēšanos, ka viņa opuss *Vox amoris*

varētu padarīt pasauli gaišāku un mīlestībai atvērtāku. Pateicoties brīnumskaisti komponētām vijoles solo pasāžām, kuŗas Kūsisto apburoši nospēlēja uz savas medaini skanīgās 1752. gadā darinātās *Guadag-*

Pēteris Vasks

nini vijoles, komponista vēlme arī piepildījās.”

Minesotas latviešu koncertapvienības valdes locekle **Biruta Sprūde** bija apmeklējusi koncertu Mineapolē un par to laipni atsūtīja atsauksmi:

„Augstā Misisipi upes krastā Mineapolē stāv Minesotas universitātes *Ted Mann* koncertzāle, kur 12. janvāra pēc-

pusdienā *Saint Paul Chamber Orchestra* mūziķi atskaņoja Pētera Vaska kompozīciju *Vox amoris*. Ēka ir moderna. Priekš-telpā caur stikla sienu redzams brīnišķīgs skats: augšā – zila debess, lejā – starp apaugušām

klintīm vijas aizsalusi, sniega pārklātā upe. Zālē ir ap 1120 sēdvietu, un tikai šur tur parādījās kāds tukšs sēdekļis. *Saint Paul Chamber Orchestra* ar saviem 28 virtuoziem mūziķiem tiek uzskatīts par vienu no pasaules labākajiem kamerorķestriem, un Minesotā tas ir klausītāju iemīļots.

Koncertam, kas iesākās ar

Pētera Vaska *Vox amoris* Mineapolē

somu komponista Kalles Kallima opusu *Kata Heian Nidan*. un noslēdzās ar Haidna 104. simfoniju, bija dots nosaukums “*Kuusisto plays Vasks*.” *Vox amoris* ir fantazija vijolei un stīgu orķestrim. Izcilais somu

beidzās pilnīgā klusumā, sajūminātie klausītāji sauca “bravo”, un daudzi aplaudēja piecēlušies kājās.”

Lai koncerti būtu vieglāk pieejami Mineapoles-St. Paulas rajona iedzīvotājiem, kuŗu

Peka Kūsisto

vijolnieks Peka Kūsisto bija solists, kā arī vadīja orķestri. Nevar iedomāties labāku solistu šai kompozīcijai. Kūsisto pilnīgi atdevās mūzikai, un tā plūda brīnišķīgi. Ar smalkām niansēm viņš prata izteikt Vaska mūzikas dziļāko jēgu. Orķestrā mūziķi viņu pavadīja ar lielu izjūtu. Kad mūzika beigās pamazām kļuva klusāka, līdz iz-

skaits pārsniedz 3 miljonus, tos atkārti vairākas reizes nedēļā dažādās pilsētas malās. Šo koncertu iepriekšējās dienās noklausījās St. Paulas lielā Ordveja (*Ordway*) zālē, kā arī vienas priekšpilsētas (*Eden Prairie*) baznīcā. Pēc dažiem mēnešiem to pārraidīs *Minnesota Public Radio* radiostacija.

Ņujorkas Kultūras dienas koncertā skan latviešu flautu mūzika

DACE APERĀNE

Dzintara flautu kvartets + 1 (Ilona Kudiņa, Agita Arista, Ona Jonaitīte, *Elzbieta Brandys* un Lalita Saliņa) noslēdza pirmo Latviešu Kultūras biedrības TILTS un Amerikas Latviešu apvienības rīkotās turnejas posmu ar koncertu gads-kārtējās Ņujorkas Kultūras dienās, kuŗas rīkoja Ņujorkas Latviešu organizāciju padome svētdien, 25. janvārī, Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes dievnamā Jonkeros. Turnejas pirmos divos koncertos Bostonā un Priedainē skanēja baltiešu komponistu skaņdarbi, bet Ņujorkā flautistes spēlēja vienīgi latviešu komponistu mūziku solo, dueta, kvarteta un kvinteta sastāviem. Koncerta programmai kvarteta dibinātāja un vadītāja Ilona Kudiņa bija izvēlējusies desmit Latvijas un Ziemeļamerikas latviešu komponistu skaņdarbus. Rezultāts bija bagātīgs pārskats par latviešu mūsdienu mūzikas daudzveidību, kā arī, par tās kopējām mūzikālām rakstura īpašībām.

Koncertu skaisti ievadīja Pētera Aldiņa diatoniskais opuss flautu kvartetam – “Noķer mani, ja vari”. Flautistes O. Jonaitīte, A. Arista, L. Saliņa un E. *Brandys* dzidri atskaņoja skaņdarba vijīgās atbalsis, no dažādiem punktiem baznīcas

telpā. Sekoja komponista Nika Gothama tembrāli virmojošais skaņdarbs “Lidojošā karavāna”. Šī opusa tēlaino raksturu pastiprināja lielās un baltās nošu lapas, kuŗas nomainīšanas gaitā atgādināja gulbju spārnus. N. Gothama izvērsta kompozīcijā flautistes – I. Kudiņa, O. Jonaitīte, A. Arista un E. *Brandys* demonstrēja lielisku elpas kontroli un samtainu, izlīdzinātu toni visos flautas reģistros.

Koncertā skanēja arī citi darbi kvarteta sastāvam: S. Mencenes melodiskā “Baltā pasaka”, P. Plakida spilgtās variācijas par “Pūt, vējiņi” temu, kuŗas dzirdējām I. Kudiņas dzidro pikolo spēli, J. Ķeniņa liriskais opuss “Ganiņš biju” un A. Kuprisas ritmiski spriganais darbs divām flautām un alta flautām “Kas mani vajā?”. Pēdējie divi opusi, tāpat kā P. Aldiņa un N. Gothama darbi tika īpaši komponēti Dzintara flautu kvarteta sastāvam. Kopš kvarteta pastāvēšanas 2010. gadā, I. Kudiņa ir ne vien pasūtīnājusi no minētiem un citiem latviešu komponistiem skaņdarbus, bet arī vairākus no tiem ierakstījusi ar savu kvarteta tvartā – *Amber Flute Quartet*.

Koncertā skanēja divi darbi solo flautai – Pētera Vaska “Ainava ar putniem” un šī rak-

sta autores “Sanošs koks”. Ilona Kudiņa atskaņoja P. Vaska meistarīgo opusu ar lielu izteiksmi, ritmisku spriedzi un virtuoziāti. Agitas Aristas interpretācija opusā “Sanošs koks” bija mūzikālā, kā arī izteiles ziņā, krāšņa un smalkjūtīga; ikviens žests, zvaniņa vai akmentiņu skandināšana saplūda ar melodijām, ko spēlēja flauta un mazs svilpavnieks.

Programmā vēl bija Romualda Kalsona “Kanons” divām flautām *Elzbietas Brandys* un Onas Jonaitītes košā atskaņojumā un Andŗa Vecumnieka raitais opuss piecām flautām – “Improvizācija”, kuŗa varēja priedāties par katras flautistes individuālo priekšnesumu, kā arī kameransambļa pilnskanīgumu.

Koncerta beigās klausītāji sumināja Dzintara flautu kvarteta+1 dalībnieces ar sirsnīgiem aplausiem un ovācijām.

Pavasārī Dzintara flautu kvarteta turnejas otrais posms iesāksies 29. martā ar koncertu Filadelfijas latviešu biedrības namā un turpināsies ar koncertu 30. martā Vašingtonas draudzes namā. Aprīlī kvartets lidos uz Amerikas vidiēni, lai sniegtu koncertus Klivlandes latviešu koncertapvienības rīkotā koncertā 4. aprīlī un Minesotas latviešu koncert-

No kreisās: Agita Arista, Ona Jonaitīte, Ilona Kudiņa, Lalita Saliņa, *Elzbieta Brandys*

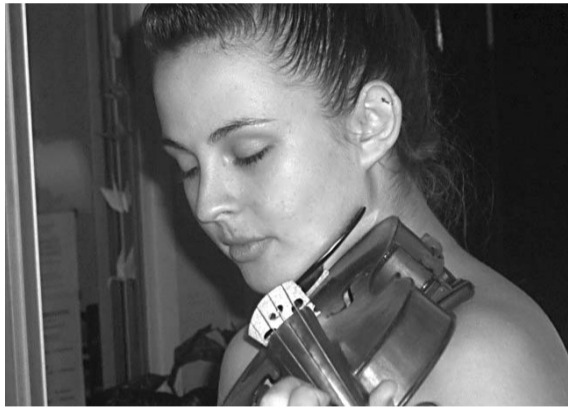
apvienības rīkotā koncertā 6. aprīlī. Vēl viens koncerts Amerikas vidiēnē iecerēts 5. aprīlī, par kuŗu informācija sekos. Visas paaudzes ir sirsnīgi aicinātas apmeklēt Dzintara

flautu kvarteta skaisto mūzikālo priekšnesumu savā tuvākajā latviešu centrā! Informācija par Dzintara kvarteta turneju atrodama ALA mājaslapā: www.alausa.org.

GUNĀRS LIEPIŅŠ

Tautasdziesma un tautas dvēsele

Pirmā februāra pēcpusdienā Floridas tautiešiem bija reta izdevība dzirdēt latviešu vecmeistaru mūziku čella un klavieru koncertā. Dažas dienas iepriekš visiem pazīstamais Toronto čellists Juris Ķeniņš bija devies uz Vašingtonu, kur viņam bija sarunāts koncerts un referāts. To padzirdējuši, Floridas tautieši lūdza Juri izmest mazu likumu, tikai kādus 1500 kilometrus, un apciemot arī St. Pētersburgas latviešus. Juris un viņa sieva Māra šim piedāvājumam tūlīt piekrita – varbūt palīdzēja fakts, ka Toronto temperatūra bija mīnus 25C, bet Floridā tas pats skaitlis, tikai plusos.

19 gadus vecā Maija Hohlova atskaņoja "Ave Maria" mājas viesim Jurim Ķeniņam // FOTO: Gunārs Liepiņš

Priekšnesums sākās ar referātu par tautasdziesmām un to iespaidu uz tautas dvēseli. Referātu papildināja dažādi tautasdziesmu izvilki un citāti no slaveniem latviešu mūziķiem un dzejniekiem. Liekas, visi piekrita, ka bez tautasdziesmām nebūtu latviska tautas dvēsele, ka latviešu "tautu izglāba dziesmu gars" (Auseklis) un "ja nebūtu saglabājušies Dziesmu svētki, Latvijas nebūtu" (Haralds Mednis). Referents pabeidza priekšlasījumu ar secinājumu: "Cienīsim, lietosim, dziedāsim mūsu tautasdziesmas. Tautasdziesmas ir dāvana mums: mūsu svētais mantojums".

Pēc referāta, kamēr mūziķi uzskatīja savus instrumentus, visi klātesošie ar lielu enerģiju nodziedāja divas kopdziesmas –

"Sarkandaīļa roze auga" un tad "Lokatiesi, mežu gali". St. Pētersburgas biedrības apmeklētāji vispār nekad nevar nosēdēt, paši nepiedaloties ar kādu kopdziesmu jebkurā sarīkojumā, jo gandrīz visi ir kādreiz bijuši koristi.

Koncerts sākās ar "Tautasdziesmu svītu" Jāzepa Vītola apdarē Juŗa Ķeniņa pārlikumā čellam un klavierēm. Biedrībā ir bijuši daudz un dažādi koncerti, ar dažādiem mūzikas instrumentiem, bet šī bija pirmā reize, kad redzējām un dzirdējām šo samērā lielo un iespaidīgo instrumentu – čellu. Maestro Juŗa Ķeniņa rokās no instrumenta tika izvilinātas

atskaņots Jāņa Lūsēna "Mazu brīdi pirms".

Pēc koncerta bija paredzēta pusstunda pārrunām ar māksliniekiem, bet ieinteresētai publikai bija tik daudz jautājumu, ka runas ievilkās veselu stundu vai pat vairāk. Protams, Juris Ķeniņš jau nebūtu sava amata augstums, ja, būdams Kanadas Latviešu Dziesmu svētku biedrības valdes priekšsēdis, neizmanto šo gadījumu, lai reklamētu nākamos XIV Latviešu Dziesmu svētkus Hamiltonā. Pēc šīm sarunām vairāki Floridas tautieši izteica interesi doties uz Hamiltonas svētkiem. Pārrunu gaisotne Biedrības namā

Mājās pie koncertmeistara un koŗa diriŗenta Vladimira Hohlova // FOTO: Gunārs Liepiņš

bija tik jauka, ka tautieši vēl ilgi negribēja šķirties, savs nopelns bija arī bagātīgam viņa un cepumu galdam, ko bija sakārtojušas nama saimnieces. Uzzinājis, ka nākamajā dienā ir paredzēts draudzes dievkalpojums, Juris mācītājam Aivaram Peldam piedāvāja piedalīties tajā ar kādu mūzikālu improvizāciju. Piedāvājums tika tūlīt pieņemts, un tā baznīcā, Māras Ritumas klavieru pavadījumā, vēlreiz tika atskaņots Jāņa Lūsēna skaņdarbs "Mazu brīdi pirms". Čells laikam bija labi iesildīts, jo pievienojās arī visiem četriem paredzētiem ērģeļu korāļiem. Baznīcēni ļoti augsti novērtēja šo mūzikāli skanīgo dievkalpojumu.

Sestdienas koncertā diemžēl nevarēja piedalīties pianists, kla-

viŗu skolotājs un Biedrības koŗa diriŗents Vladimirs Hohlovs, bet viņu ar labiem panākumiem aizstāja Dāvids McKee, vietējās amerikāņu metodistu baznīcas mūzikas direktors un koŗa diriŗents. Uz Dāvidu Juŗa Ķeniņa čella mūzika un latviešu mūzikas skaņdarbi bija atstājuši tik lielu iespaidu, ka viņš lūdza atļauju iedot notis viņa baznīcas čellistam, lai tos nospēlētu arī savā baznīcā.

Mūsu mūziķi Juris Ķeniņš un Vladimirs Hohlovs tomēr gribēja satīties, un tā pēc baznīcas svētdienas pēcpusdienā braucām uz Hohlova māju Tampas pilsētas ziemeļos. Māja no ārpuses daudz

vāto viņa glāzi un citus labumus. Mūziķi, protams, neapmierinājās ar teorētiskām diskusijām par vecmeistaru nopelniem, drīzi vien tika izvilks čells un bez kādām ceremonijām un speciālas sagatavošanās atkal atskaņēja Jāņa Mediņa "Ārija" klavieru un čella izpildījumā. Tika spēlēta vēl viena kompozīcija, vārds rakstītājam pagaisis no atmiņas, jo saimniece jau bija paguvusi piedāvāt trešo viņa glāzi. Vakarū noslēdza vēl viens patīkams pārsteigums: 19 g. vecā Vladimira meita Maija, vijolniece, piekrita nospēlēt tēva pavadījumā F. Šūberta "Ave Maria". Nevarējām laist maestro Juri

Juris Ķeniņš ar pavadītāju Dāvidu McKee atskaņo latviešu vecmeistaru melodijas Floridas Latviešu biedrības namā // FOTO: Gunārs Liepiņš

neatšķiršanos citāmlabi apkoptām mājām šai pilsētas daļā, bet ieejot uzreiz redzams, ka esam mūzikas mīļotāja mājoklī – varbūt tāpēc ka redzamas trīs "baby grand" klavieres? Vladimirs paskaidro, ka divas vajadzīgas skolēnu apmācīšanai un trešās, protams, maestro paša priekam un mūzicēšanai. Nu, skaidrs! Jau pēc pāris minūtēm abi mūziķi iekrituši dziļās, esotēriskās diskusijās par latviešu mūzikas meistarū darbiem, bet līdzbraucēji izbauda mājas mātes Daces Kupačas-Hohlovas piedā-

ŗeniņu un sievu Māru atpakaļ uz Kanadas sniega kalniem bez gaŗakas pastaigas pa vietējo Botanisko dārzu, kur tika izpētītas dažādas palmu pasugas, un arī pa Sawgrass parku pilsētas vidū kur gozējas vairāki aligatori, peldeja lielāki brūņurupuči un spārņus žāvēja kormoranti un anhingas. Tā, mazliet sasildījušies un, protams, izskaidrojuši tautasdziesmu vērtību Floridas tautiešiem, Ķeniņu pāris, liekas diezgan apmierināti ar vizīti, devās tālā atpakaļceļā uz auksto Kanadu.

Pie Toronto pensionāriem

Šagada janvāra neŗēligi aukstajās dienās atkārtoti dzirdējam atgādinājumus nebāzt degunus ārā no mājas, ja tas nav absolūti nepieciešams. Tāpēc arī daudzi pensionāri, baidoties no saaukstēšanās, nebija ieradušies uz 23. janvāra saietu. Skatoties uz daudziem tukšajiem galdiem, Liene Martinsone bargi norāja tos, kas nebija ieradušies.

Kopreferātu Draudzīgā aicinājuma zīmē sniedza pašmāju literātes Inta Purva un Lolita Gulbe. To iesāka Inta Purva, izteismīgi nolasot Alfreda Putniņa dzeju "Ja tava tēvu zeme asiņo..." Viņa pastāstīja par patriotisko dzeju konkursu, ko DV izsludināja savā 45 gadu pastāvēšanas jubilejā 1990. gadā. Tur piedalījušies 54 autori ar pāri par 1000 dzejām. Tikko nolasītā ieguvusi 2. vietu.

Pirmās vietas ieguvējs bijis Aleksandrs Pelēcis, kuŗa dzīvei un darbam veltīta šīsdienas pro-

gramma. Savu izglītību viņš ieguvis, pateicoties mātes pūlēm, ar stipendijām, ko piešķīris "vīrs no pils". Okupācijas laikā šīs stipendijas viņam neko labu nedarija, tāpat liktenīga izrādījās studiju gadu romantiskā jūsmošana par Mirdzu Bendrupi, kuŗas rezultātā nācās 23 gadus pavadīt Gulagā. Viņš tomēr par to nav sarūgtināts, bet par to visu raksta ar vieglu humoru. Kad 1992. gadā pasludināja konkursa rezultātus, Latvijā par tiem bija saŗutums, bet tagad Pelēcis ir arī tur atzīts un cienīts.

Abas literātes, gatavojot kopreferātu, bija atkal labi saŗādājušās. Tāpat kā jau agrāk, Inta Purva lasīja apskatāmās personas biografiju, bet Lolita Gulbe to papildināja ar izvilkiem no viņa darbiem, dodot labu ieskatu par autoru.

Beidzot Inta Purva nolasīja Putniņa dzeju "Niciniet nelgas", bet, diemžēl, Pelēča godalgoto dzeju nedabūjam dzirdēt.

Iesākot Toronto pensionāru 30. janvāra saietu, Gunārs Reinfelds atkal atgādināja par 27. februāra pilnsapulci un aicināja pieņemt kandidātes valde, lai apvienība varētu būt likumīgi pilntiesīga.

Irisa Purene ziņoja par nākamās nedēļas programmas maiņu: Toronto viesojas pazīstamā Rīgas kinoreŗisore Dzintra Geka, kuŗa ir sagatavojusi filmu barikāžu dienās bojā gājušā kinoreŗisora Gvido Zvaigznes atcerei. Programmā bija trešā daļa no koncerta "Opera Gala" video, kuŗa pirmās divas daļas jau bija redzētas. Koncerts notika Vācijā, Bādenbādenas operas namā. Tajā piedalījās Elīna Garanča, dziedot Rossini, Verdi un Bizē operu ārijas un duetos. Latviešiem bija gandarījums redzēt, cik atsaucīgi operas nama izsmalcinātā publika novērtēja Elīnas Garančas spēcigo mecosoprānu.

Liene Martinsone iesāka Toronto pensionāru 6. februāra saietu ar paziņojumu, ka apvienībā iestājušies 2 jauni biedri: Marija un Arvīds Purvs. Viņus apsveica ar aplausiem.

Kinoreŗisore Dzintra Geka nebija varējusi ierasties uz programmas sākumu. Irisa Purene iepazīstināja klātesošos ar viņas dzīvesbiedru komponistu Pēteri Vasku. Viņš īsumā pastāstīja par izrādāmās filmas rašanās ideju. Pēķaŗa bērņus var sadalīt trīs dažādās grupās: tie, kas uzauguši Sibīrijā, citi, kas uzauguši okupētā Latvijā, un tie, kas vecākiem līdzī devušies trimdā. Viņš aicināja klausītājus padomāt, kāda būtu viņu dzīve, ja viņi būtu nevis šeit, bet gan – tur... Filmas veidotāji apbraukājuši latviešu mocekļu vietas Sibīrijā nevis kā svēcēļojumu, bet gan lai izpildītu mirušo izsūtīto testamentu, kas

bijis: "Pieminiēt mūs!"

Filma rāda izsūtīto un viņu toreizējo dzīvesvietu drūmās fotografijas, tām pretim meistarīgi krāsu filmā parādot tās pašas vietas tagad, iesvētot metalla plāksnes ar bojāgājušo vārdiem. Tas notika pie Jeņisejas upes, Noriļskā, pie Lamas ezera baltiešu virsniķu bijušā soda nometnē un arī citur. Filmētājiem nācās kauties ar odu bariem, kas tos apsēda kā biŗu spieti. Dažiem uz galvām bija biteniķu aizsargtīkli. Izsūtītajiem gan tādu nebija...

Pa filmas laiku bija ieradušies arī pati reŗisore. Viņa teica paldies Toronto latviešiem par laipno uzņēšanu un pasniedza Irisai Purenei 2 grāmatas. Dzintrai Gekai Kanadā ir paredzētas 179 intervijas ar bijušajiem trimdas bērņiem no krasta līdz krastam. Cerēsim tās redzēt filmā.

DA

EDGARS
ZARIŅŠ

(Turpināts no Nr. 5)

Gatavodamies nākošai nezināmāi ziemai, visi cītīgi iekārtoja dārziņus, kur vien bija kāda brīva vieta. Mūsu dārziņš bija otrpus *Risner* šosejai, kur bija tukšs laukums no šosejas līdz dzelzceļa sliedēm. Ēku būvēšana tur nesākās līdz pat 1948. gadam, kad tur pieveda Hamburgas drupas, samala un izgatavoja jaunus cementa blukus.

Laimīgā kārtā mūsu ģimenei šī sagatavošanās īsti nebija vajadzīga, jo 1947. gada rudenī Rietumu Vācija izdeva jauno valūtu – *Deutschmark*. Katrs cilvēks saņēma 40 markas, un pārejā nauda tika izmainīta – 100 vecās markas pret 1 jauno marku, ja varēja pierādīt likumīgus ienākumus. Daudzi melnā tirgus tirgotāji to nevarēja un naudu zaudēja. Tad pēkšņi par naudu varēja iegādāties visu, ko vien sirds vēlējās, jo nauda bija kaut ko vērtā. Tā kā tēvs strādāja nometnes administrācijā un viņam maksāja algu, mums bija iespēja iepirkt papildinājumus. Turklāt nozagta nometnes pārtikai melnā tirgū vairs nebija lielas vērtības, un sakarā ar to uzlabojās arī mūsu pārtikas devas.

Manas un citu puiku nodarbības, piedzīvojumi un palaidnības

Pavasārī, kad mēs tikko bijām ieradusies un dzīvojām 83. barakā, draugu un paziņu vēl nebija. Es klaiņoju pa nometnes neapdzīvoto galu un, kā jau puikam pienākas, mētāju akmeņus un gruzus. Biju paņēmis asu porcelāna caurules gabalu un, to metot, nogriezu vidējam pirkstam galu. Kad asiņains nonācu mūsu barakā, māte varēja pirksta galu, kas karājās pie ādas, piesaitēt klāt. Šis notikums man deva pavisam neparastu vidējā pirksta nopiedumu.

Pēc kara beigām visur mētājās pamesta municija, tāpat kā tagad Irākā. Mēs, puikas, bijām atraduši pāris sauļas šauteņu municijas. Nometnē bija vairāki betona baseini apmēram 2 metri dziļi ar slīpām malām, varēja viegli tajos ieiet un no tiem iznākt. Šie baseini bija domāti ugunsgrēka dzēšanai nometnē, bet 1946. gada vasarā ūdens tajos nebija. Mēs, palaidņi, vienā baseinā iekūrām ugunsgrēka dzēšanai un ar koka vairogiem staigājām apkārt, klausīdamies, kā municija sprāga. Lai gan sprāgstošas municijas lodes nekur tālu nelido, kāds no mums tomēr varēja tikt ievainots no patronas čaulas.

Pretim mūsu barakai, 67. barakā, dzīvoja mans labākais draugs un tanī pašā laikā lielākais sāncensis Andris Cīrulis. Viņš man iemācīja spēlēt

šachu. Atceros, ka pagāja 34 spēles, pirms es uzvarēju pirmo. Vēlāk ģimnazijas gados šachu spēlēja daudzi skolnieki. Nā-

Sadalījām to 2, 3, vai 4 daļās – tik, cik spēlētāju. Metām kabatas nazi, lai tas iedurtos zemē vienā no kaimiņu gabaliem. Ja

pret vietējiem vācu puikām, kuŗiem zoles bija no koka, bija daudz bīstamāk, jo spēles nebija draudzīgas.

beidzot esmu mainījies, un dievkalpojumi mani tagad pievelk un es tuvāk izprotu un izjūtu kristīgo ticību.

Vēdeles nometnes futbola laukumā neauga neviena zālītes šķipsna. Nebija īsti apzīmētas laukuma robežas, nedz arī soda zona. 11 metru soda spērienu attālumu nosolojām, kad bija jāspē. Tas tomēr nenozīmēja, ka sacensības nebija sīvas, sevišķi, ja tās bija ar vietējām vācu vienībām. Es nekad nebiju labs spēlētājs, bet brālis Silvestris bija pirmās klases vārtsargs

kamajos divos gados mēs daudz un dažādi sacentāmies. Vienreiz pēc galda tenisa spēles mēs nonācām līdz kautiņam, un es dabūju zilu aci un pēc tam bargu sodu no vecākiem. Šodien Andris dzīvo Melburnā, Austrālijā, un tāpat kā es priecājās par saviem mazbērniem.

Brīvlaikos mēs, puikas, izgudrojām visādas kara spēles nometnē un apkārtnes krūmos. Domāju, ka šī spēle nav mūsu pašu izgudrojums, mēs to saucām par valsts iekarošanu. Vietā starp barakām, kur bija plika, samērā cieta zeme, uzvilcām apmēram 1 metru lielu apli.

iedūrās, tad daļa, kas bija blakus tavai zemei, piederēja tev, un tā, kamēr vienam piederēja viss aplis.

Cik zinu no DP nometņu vēstures, gandrīz visur bija kāda sporta komanda. Vēdeles nometnē bija tikai futbola spēlēšana. Turklāt no sākuma tikai ar paštaisītu bumbu. Beidzot UNRRA sagādāja pāris bumbas, un visi jaunie pievērsās futbolam. Mans brālis Silvestris bija diezgan labs vārtsargs. Otra problēma – nebija piemērotu zābaku. Tika izgatavoti zābaki ar riepu zolēm un brezenta virsdaļu. Tie bija labi, kamēr visiem bija vienādi. Spēlējot

Nometnes iedzīvotāju lielākai daļai nebija nekādu darbu vai uzdevumu. Bet, tāpat kā savās mājās un savās saimniecībās Latvijā, latviešiem arvien patīk izdaiļot un sakārtot savu mājās vietu. Baraku apkārtnē tika sētas puķītes un iekārtoti celiņi

Kopējās vietas, kā karoga laukums pie skolas, tika sevišķi izdaiļotas. Attēlā redzams pašu darināts Latvijas ģerbonis skolas karoga laukumā. Visi materiāli nāca no Hamburgas drupām

Vienīgā reize, kad mums bija kaut kāda veida saraušanās ar vācu puikām, bija ziemā. Nometnē bija smagā mašīna, ko lietoja šoferu apmācīšanai. Mūsu māte bija viena no tiem šoferu skolniekiem. Viens jauns šoferis atļāva mums, puikām, piepildīt kravas daļu ar sniega pikām. Tad mēs braucām uz pilsētu, meklējami vācu puikas, lai varētu tiem uzbrukt ar šīm sniega pikām, zinādami, ka viņi nedrīkstēja mums skriet pakāļ nometnes teritorijā.

Šis bija tas laiks, kad es kļuva vienaldzīgs pret baznīcu un dievkalpojumiem. Es uzaugu Limbažos, kur mēs uz dievkalpojumu gājām divreiz gadā – Ziemassvētkos un Lieldienās. Tikko Vēdeles nometnē pabeidza baznīcas baraku, māte man lika iet uz dievkalpojumu katru svētdienu. Klusā nedēļā nedrīkstēju piedalīties nekādās rotaļās un sportošanā. Baznīca bija maza, un dievlūdžēju daudz. Tāpēc pēc latviešu tradīcijām bērni un jaunieši stāvēja kājās visu dievkalpojuma laiku. Tas un trūkums manā ticības mācībā un izpratnē mani ilgi iespaidoja, varu teikt pat turpmākos 50 gadus. Pateicoties mūsu Detroitas draudzes mācītājam Gundegai Puidzai,

Vasarā kādreizējie uguns dzēšanas baseini tika piepildīti, un mēs tur varējām peldēties. Nelaime tikai, ka isā laikā stāvošais ūdens kļuva zaļš un baseina slīpās malas tik glumas, ka nevarējām tikt no tā ārā. Kur ir grība, tur ir atrisinājums. Atradām garu koku, ko uzstādījām kā rokturi, pie kuŗa tveroties, varējām izvilkst sevi no baseina. Mēs visi tikām brīdināti, ka baseinā nedrīkst lēkt ar galvu pa priekšu. Protams, puikas neuzklausīja brīdinājumu, līdz viens uz slīpās malas pārļauza degunu.

Laimīgā kārtā mūsu pusaudzū nometnes dzīve nebija tikai mūsu pašu rokās. Pieaugušie gādāja, lai mēs izaugtu par krietniem cilvēkiem. Jau 1946. gadā tika noorganizēta Kokneses (46) skautu vienība, un agrā rudenī bija atrasts pietiekami daudz skolotāju, lai Vēdeles DP nometnē atvērtu latviešu pamatskolu. Tā kā mana māte jaunībā bija mācījusies par skolotāju, viņa bija viena no mūsu skolas skolotājām. Man laimējās, ka viņa mācīja jaunākās klases. Tomēr viņa uzzināja no maniem skolotājiem visas manas palaidnības.

(Turpinājums sekos)

Ai, Kursā, tēvu zemīte...

Draudzīgais aicinājums un Kursas 40 gadu pastāvēšanas atcere Sietlā

JANĪNA CELITĀNE

Ši gada 2. februārī Sietlas latviešiem bija liela diena – viņi svinēja Rietumkrasta latviešu vasaras vidusskolas Kursas 40 gadu pastāvēšanu un Draudzīgo aicinājumu. Cik ātri aizsteidzas laiks! Šķiet, tik neseni bija tā vasara, kad 1974. gadā uzņēmīgās skolotājas Ilgas Gra-

pastatīt par Draudzīgā aicinājuma sākumu un nozīmi, kad Latvijas Valsts prezidents Kārlis Ulmanis 1935. gadā aicināja tautu atbalstīt savu pirmo skolu, dāvinot grāmatas, mākslas darbus vai sniedzot citu materiālu atbalstu.

Jānis Rogainis nolasīja svei-

vadīja Ilga. „Kopēja uzticība mūs vienoja, un es pieķēros domai par skolu ar visu sirdi.” Skolas idejas atbilstāji bija Dr. Andris Ritmanis, prof. Andris Trapāns, skolotāja Biruta Vinerte, Ilgas vīrs Ojars Grava, Edvīns Circenis, Pēteris Pētersons, Miervaldis Jan-

tautā.” Nākamā Kursas direktore Daira Cilne bija Ilgai solījusi būt laba Kursas pamāte, kas vadīs bez rikstēm un ar mīlestību. To viņa darīja sešus gadus. Savā uzrunā Daira teica vārdus no Kursas himnas, kuņas autors ir Olafs Stumbrs un komponiste – bijušā

nodejoja trīs dejas: „Jautrviņa”, „Saule brīda rudzu lauku” un „Nerejati, ciema suņi”. „Trejdeskņītis” pagājušajā vasarā dejoja Dziesmu un deju svētkos Rīgā.

Pēc Dairas Cilnes sešu gadu vadības sekoja direktore Austrā Slaidiņa, Biruta Zommere, Rasma

No kreisās: Kursas bijušās direktores Sarmīte Dāvidsone, Ilga Grava, Daira Cilne, Austrā Slaidiņa un pagaidu direktors Jānis Rogainis // FOTO: Bonnie Way-Rogainis

vas vadībā durvis vēra Kursā ar devīzi: „Kursā brīvai Latvijai.”

Svinības sākās ar dievkalpojumu Sietlas latviešu baznīcā, mācītājas Dairas Cilnes vadībā. Altāris bija rotāts Kursas krāsās – ziliem un dzelteniem ziediem, kas simbolizē jūru un sauli. Piedalījās arī latviešu skolas bērni ar skolotājiem. Skolēni nodziedāja un ar kustībām iztēloja, kā „Dieva gaismā staigāt, Dieva gaismu saņemt un Dieva gaismā starot.” Mācītāja Daira lasīja Mateja evaņģēliju, kur Jezus aicina mācekļus viņam sekot un iet kopā ar viņu. Iesākumā bija aicinājums. Šogad skaists, latvisks piemērs izgaismo Draudzīgā aicinājuma norisi. Tas iesākās ar aicinājumu Rīgā izveidot Gaismas ceļu, kas beidzās pie Gaismas pils – jaunās Latvijas Nacionālās bibliotēkas. Aicinājums nākt palīgā, ar savu piedalīšanos izveidot „grāmatu draugu ķēdi”, lai pirmās grāmatas no vecās bibliotēkas uz jauno tiktu nogādātas ar tautas rokām, no cilvēka uz cilvēku. Un tūkstoši šim aicinājumam atsauca.

Kursas dziedāšanas skolotājas Maijas Riekstiņas ērģeļu pavadījumā viesis no Losandželosas Edvīns Rūsis ļoti skaisti nodziedāja Brigitas Ritmanes, Solī ar Tevi”. Brigita ir bijusi Kursas dziedāšanas skolotāja, savukārt Edvīns – viens no trīspadsmit Kursas pirmās absolventu klases skolēniem.

Pēc dievkalpojuma apmeklētāji pulcējās latviešu nama zālē, kur fotouzņēmumos un albumos varēja apskatīt Kursas 40 gadu garo vēsturi. Sekoja groziņveida mielasts, ko bija organizējusi Kursas skolotāja Maija Atvara ar palīdzību. Kursas pagaidu direktors Jānis Rogainis sveica visus dalībniekus un lūdza Kursas sekretāri Marisu Veju (Way)-Rogaini

cienu no bijušās Kursas direktores Rasmā Ekmanes, kas bija atstājusi dāvanu, skaistu kokā izgrieztu šķīvi ar Latvijas ģerboni. Tālāk J. Rogainis lasīja ALAs Izglītības nozares vadītājas Andras Zommeres aspeivikumu. Andra pateicās visiem, kas vadījuši, mācījuši Kursas skolēnus, un novēlēja visiem kursiešiem pasaulē ieskatīties sirdi un atcerēties to, ko Kursā viņiem devusi. Andra, pati 1978. gada Kursas absolvente, beidza sveicienu ar Kursas skolotāja, dejnieka Olafa Stumbrā vārdiem:

*Jo spožie mirkli nepazūd,
Tie tikai citur dodas.
Un kur tie satiekas, varbūt,
Reiz jauna zvaigzne rodas.*

No Kalifornijas bija ieradusies Kursas bijušā direktore Austrā Slaidiņa. Viņa nolasīja vēstuli, ko tai bija rakstījis Uģis Zemturis, skolēns no Latvijas Kursā pirms 23 gadiem. Ar lielu sajūsmu viņš stāstīja, kā vasara Kursā un Amerikā pozitīvi iespaidojusi visu viņa turpmāko dzīves gaitu.

Bijušais Kursas skolnieks Vilnis Birnbaums sveica Kursu, dodot lielu atzinību tās vadībai par uzdrošināšanos, uzņēmību un latviskās gaisotnes uzturēšanu. Viņš lūdza publikai piecelties kājās un sveikt Kursas vadītājus. Pa to laiku Kursas skolnieces pasniedza ziedus klātesošajiem vadītājiem. Edvīns Rūsis aicināja dibinātāju Ilgu Gravu pastāstīt par Kursas iecerēm un sākumu.

Ilga stāstīja, ka domu par skolu Rietumkrastā iesēja Harijs Mindenbergs. Atgriezies no ALAs kongresa 1973. gada pavasarī, viņš teica: „Gaņezera vidusskola svinēs jau 10. vasaru, Beverina pirmo. Mums arī šādu skolu vajadzētu.” Harijs pats 10 gadus bija vadījis bērnu vasaras nometni; tagad to

ševics, Vija Rauda un citi. Skolu nodibināja 1973. gada 14. oktobrī. Pirmajā vasarā, 1974. gadā, Kursā bija 64 skolēni.

Ilga vēl nolasīja visu padomnieku, atbalstītāju, skolotāju, lektoru, mākslinieku, audzinātāju, ziedotāju un citu darba darītāju vārdus pirmajos astoņos gados, kad viņa vadīja Kursu. Savu uzrunu viņa beidza ar vārdiem: „Tā man un skolas vadībai aizskrēja astoņas Kursas vasaras, atstājot tikai atmiņas par prieku, ko piedzīvojām kopā ar jauniešiem, par viņu centību un vēlēšanos palikt savā

Kursas skolniece Lolita Ritmane.

*Ai Kursā, tēvu zemīte,
Kur latvju dziesma plīvo,
Un tāpec vien es esmu te,
Lai tā vēl mūžos dzīvo.*

Kursas absolvents Edvīns Rūsis uzjautrināja klausītājus, kavējoties atmiņās par Kursas skolēnu darbiem un „nevainīgiem” nedarbiem. Kad Edvīns vēlāk bija audzinātāja lomā, tad apzinājās lielo atbildību un pienākumus, kas viņam bija uzticēti.

Sietlas tautasdeju kopa „Trejdeskņītis” Katrīnes Jangas (Kathrine Young) vadībā enerģiski

Ekmane, Sarmīte Dāvidsone, Māra Zommere, Tamāra Rūse, kā arī direktori Romāns Vanags un Dāvis Kaņeps. Pagaidu direktore divas vasaras bija Marisa Graudiņa. Pašreizējais pagaidu direktors Jānis Rogainis vada Kursu jau trīs gadus. Viņš ir priekšsēdis arī visam lielajam Rietumkrasta latviešu izglītības centram.

Draudzīgais aicinājums Sietlā ir veltīts Kursas vasaras vidusskolas atbalstam. Paldies visiem, kuri piedalījās un dāsni ziedoja. Vēlam Kursai mūžam dzīvot un turpināt veidot un audzināt latviešu jaunatni!

No kreisās: Jānis Rogainis, Edvīns Rūsis, Marisa Way-Rogaine, Vilnis Birnbaums, Daira Cilne // FOTO: Bonnie Way-Rogainis

BAIBA BIČOLE

Sniega mākoņos aiztinusies, sniegotu lauku apņemta, 25. janvāra pēcpusdienā atbraucējus saņēma Priedaine, Ņudžersijas latviešu biedrības īpašums – atzīmējams Draudzīgais aicinājums, notikuma ietvaros arī koncerts „Dzintara flautu kvartets+1”.

No āra sala un baltuma ienākušos iekštelpās sagaidīja viesmīlīgs siltums un dāsni galdi priecīgi krāsainu sviestmaizišu, karstas kafijas un tējas kannas, pat bāriņš vaļā glāzei vīna. Tas viss, savstarpējās tikšanās labsajūtas vēl pastiprināts, tika atsaucīgi novērtēts, pēdīgi, tuvojoties sarikojuma sākumbrīdim, ļaudis izvietojās ap lielajiem apaļajiem galdiem.

Ievadvārdus teica Ņudžersijas latviešu biedrības priekšnieks Jānis Students, tencinot latviešu kultūras biedrību TILTS par atbalstu sarikojuma saturam, tāpat paldies Amerikas Latviešu apvienībai. Siltos vārdos Studenta cildināta par rosību latviešu sabiedriskās dzīves labā, tad pie pulsta tika aicināta iemīļotā pazīstamā dzejniece Rita Gāle, šoreiz ar šai dienai īpašo stāstījumu. – „Kas mūs šodien, divu sniegpuķu starpā, izvedis no mājām?” viņa vaicāja, tūlīt pati arī atbildējuma – lūk, tā ir vajadzība apliecināt Draudzīgā aicinājuma tradīciju, vēlme pieminēt latviešu tautai nenoliedzami svarīgo, lai arī dažādi, pat pretrunīgi vērtēto personību, bijušo Latvijas Valsts prezidentu Kārli Ulmani. Viņa 1935. gada 28. janvārī nodibinātais Draudzīgais aicinājums, domāts kā īpašs skolu labdaris, turpinājies ne vien pastāvēt, bet pat paplašināties, piemēram, Latvijā izveidota Draudzīgā aicinājuma balva, medaļa, ik gadu Draudzīgā aicinājuma skolas nosaukumu izpelnās vidusskola ar tās audzēkņu visaugstāko atzīmju skaitu. Latvijas okupācijas laikā Draudzīgo aicinājumu dzīvu uzturēja trimdā aizbraukušie. Kārļa Ulmaņa dzīves gājumā Rita Gāle ielūkojās, nolasot izvilumus no Latvijas Valsts prezidenta kancelejas vēstures uzziņu lapas (tā pieejama jebkuŗam, norādīja referente), kur objektīvi vērtēts Ulmaņa valdīšanas laikā veiktais pozitīvais, nav slēpts negatīvais. Dzejniece no savas bērības atcerējās vieniņo reizi, kad prezidentu Kārli Ulmani iznācis redzēt vaigā: „Nu, tās papus,” viņa sirsnīgi noteica. Bet atziņa: „Prezidents Kārlis Ulmanis vēlējās spīgti latvisku Latviju. Un viņš turpina dzīvot Draudzīgā aicinājumā, arī mazpulkos.”

Skaista piedeva stāstījumam bija Edvarta Virzas dzejolis „Grāmatu putenis” dzejnieces Gāles sniegumā. Par savulaik „dīpišu” laikā Vācijā Draudzīgā aicinājuma ietvaros sagādāto atbalstu Augustdoras latviešu ģimnazijai, R. Gāles aicināta, isumā pastāstīja Ausma Zikmane, viena no joprojām žirgtā Ņudžersijas latviešu literārā pulcīņa dalībniecēm. Savukārt R. Gāle mudināja sarikojuma dalībniekus/dalībnieces ar ziedojumu atcerēties Ņudžersijas latviešu skolu, kā arī iegādāties

kādu no piršanai izliktajām grāmatām, tādējādi atbalstot šo skolu.

Ar ziņkāri tika gaidīts ne gluži parastais mūzikālais notikums – taču flautas vien, pie tam veselās piecas, un programmā paredzētā mūzika ne nu iepriekš dzirdēta! – Un tā ne gluži parastā veidā tad arī koncerts sākās, mūziķēm telpā parādoties ne vizuāli, bet ar ieskaņoto slavenā igauņu komponista Arvo Perta (1935) darbu „Pari Intervallo”, šim skaņradim raksturīgajā it kā senlaiku baznīcas un šolaiku minimālisma sakausējumā. Meditatīvajā noskaņā atkāpās ikdiena, ikdienišķais.

Klausītāju aplausu no sirds sveiktas, uz skatuves nostājās „Dzintara flautu kvarteta” (dibināts 2010. gadā flautistes Ilonas Kudiņas vadībā) daiļās dalīb-

Micānes Zālītes dzejoli „Sanošs koks” solo atskaņoja Agita Arista, pilnībā apliecinot savas mūzikālās dotības, pilnībā iejutoties Apeŗānes mūzikas te tik izteikti japāniskajā skanējumā, uzbuŗot daiļuma pasauli. Apeŗānei šī orientālā kultūra acimredzot dvēselei tuva, ko šķiet liecinām arī „Dzintara flautu kvarteta” 2010. gada tvartā ieskaņotās „Impresijas flautu kvartetam”, kuŗu iedvesmotāja bijusi haiku slavenību *Basho*, *Buson* dzeja.

Kā pretstats Daces Apeŗānes maigajai ziedlapiņu vārajai smalkajai skaņu valstībai bija *Elzbietas Brandys* un Onas Jonaitītes spēlētais Romualda Kalsona (1936) „Kanons”, te pilnasinīgā duetā vienā vītenī savijoties saderīgiem toņiem ar kontrastējošiem, nobeigumā pat ar „uzrāvienu”.

trūka disonanču un arī spalguma, saskaņai ieaŗzoties ne uz palikšanu. Čellista, skaņraŗa Juŗa Ņeņiņa (1952) skaņdarbs „Ganiņš biju” – ainava gaiŗzaļos toņos, pavasarīgs prieks, dejiska šupoŗanās, latviska serde.

Starpbrīdī „vārdus Ņēma” nenogurdināmais sabiedriskais darbinieks, TILTA „galva” Ģirts Zeidenbergs. Viņš sev raksturīgajā dedzīgumā visiem lika pie sirds pienākumu – Latvijas pase it visiem, bērņus un mazbērņus ieskaitot! Jāatceras – Latvijā būs vēlēŗanas!

Koncerta otrās daļas pirmajā skaņdarbā, Pēŗeŗa Aldiņa (1953) „Noķeŗ mani, ja vari”, Jonaitītei, Aristai un Kudiņai pievienojās flautiste (pēc profesijas psihoterapeute, ASV) Lalita Saliņa. Skaņrakstā te liksma noskaņa, saskaņa, ķircinātājs beigu

pazīstamu melodiju. Pēc sulīgi un skaisti nospēlēta skaņdarba uzŗalca aplausi. Likās, īpaŗi iepriecināti nu bija tie klausītāji, kuŗu ausis, iespējams, bija nogurdinājuŗas t.s. modernās mūzikas skaņas, par kuŗām savukārt nebeidza priecāties šodienai atvērtākie. Jānis Students šī koncerta sakarā izteicās: „Mēs te daudz ko iemācījāŗmies.” Tas arī koncerta programmas slavējams nopelns. Un paties baudījums bija klausīties tik atraiŗtu un iejutīgu mūzicēŗanu, tādējādi dodot iespēju iedzīvoties skaņmākslas radītājā vidē, sajūtās, notikumos. Bijām ceļinieki, ceļojums bija skaists un mūs apdāvināja. Paldies devējām!

Pa koncerta laiku arā jau bija sācis krēŗlot, dzirdēja arī sakām, ka joprojām sniegot, tā ka

Rita Gāle stāsta par Kārli Ulmani un Draudzīgo aicinājumu

nieces Ilona Kudiņa (savulaik Latvijā, tagad ASV), Ona Jonaitīte (savulaik Lietuvā, tagad ASV), Agita Arista (savulaik Latvijā, tagad ASV) un *Elzbieta Brandys* (Polija, ASV), visas ir profesionālas mūziķes, darbojas Bostonā un tās apkaimē. I. Kudiņas pazemīgajiem ievad-

Visas četras kvarteta dalībnieces kopā atskaņoja programmas pirmās daļas pēdējos trīs skaņdarbus. Lietuviŗu komponista *Jonas Temuljonis* (1949) kompozīcija „Jūra” – te skaņu ligoŗanās, rāŗums pamazām pāŗtop it kā vēju saasinātā kustībā, paceļoties, tad atkrītot, nemier-

„Kas mūs šodien, divu sniegpuķu starpā, izvedis no mājām?” vaicāja Rita Gāle, tūlīt pati arī atbildējuma: – lūk, tā ir vajadzība apliecināt Draudzīgā aicinājuma tradīciju, vēlme pieminēt latvieŗu tautai nenoliedzami svarīgo, lai arī dažādi, pat pretrunīgi vērtēto personību, bijušo Latvijas Valsts prezidentu Kārli Ulmani.

vārdiņiem sekoja ansambļa dalībnieču izteiksmīgi spēlēta Anitas Kuprisas (1958) kompozīcija ar nosaukumu „Kas mani vajā?” tam atbilstošā skaņurakstā – bija te baiŗu un izmisuma grieŗīgums, bija bēŗŗanas vieglums.

Komponistes Daces Apeŗānes (1953) mūzikā pāŗvēŗsto Daces

am seko atsligŗana rimtumā. Ilona Kudiņa pastāstīja par programmā iekļauto Nika Gothama (1959-2013) skaņdarbu, kuŗu viņš radījis tieŗi ſim flautistu kvartetam 2011. gadā, būdams jau slims, – „Lidojoŗa karavāna”. Autora doma – sievietes kā putņi, viņu lidojums – dzīve. ſī bija skaņu pasaule, kuŗā ne-

Dzintara flautu kvartets +1, no kreisās *Elzbieta Brandys*, *Agita Arista*, *Lalita Saliņa*, *Ilona Kudiņa*, *Ona Jonaitīte*

akords. Ņemot vēŗā kompozīcijas nosaukumu, mūziķes asprātīgi parādījās gan zālē, gan uz skatuves. Tas pats spēlēŗāju sastāvs arī Pēŗeŗa Plakīda (1947) „Variācijām Pūt, vējiņi”, pazīstamajai melodijai dažādās nokrāsās tekot cauri visam skaņdarbam.

Kvartetā skanēja Tatjanas Kozlovas (1977) „Pieniņu sniegs”, kur jaudās lielpilsētnieciskas vides skarbaŗis pieskāriens, ritmiskie palēciens šo sajūtu vēl pastiprināja. Pasaules plaŗu atziņību ieguvuŗā Latvijas skaņraŗa Pēŗeŗa Vaska (1945) darbu „Ainava ar putņiem”, kuŗā meistarīgi izmantotas flautas izpauŗsmes, izcili atskaņoja Ilona Kudiņa. *Valentinas Bagdonas* (1929-2009) „Improvizācijai un Skerco” flautu trio (Jonaitīte, Arista, *Brandys*) sniegumā bija tīri vai orķeŗstrāŗs skaņu kuplums gaiŗā noskaņā.

Izpalika programmā paredzētā Andŗa Vecumnieka (1964) „Improvizācija” piecām flautām, tās vietā kvartets koncertu beidza ar amerikāņu jau izsenis populāŗā komponista S. Fosterā (1826-1864)

nekādas vēl ilgākas sabiedriskas kopā pasēdēŗanas nebija, ļaudis taisījās mājup. Kopīgais klausītāju skaits bija ap pussimtu, par uzkodām un dzeŗamo bija rūpējusies biedrības dāmu komitejas priekŗniece Ilze Sermoliņa, tāpat arī Dzīdra Īzaks un Laimonis Drukovskis, bāŗa turētājs Liepiņu Jānis. Priedaines saimniekam Jānim Grigālinoviŗam jāteic paldies par laukā noliktajiem rīkiem spēkratu attīŗŗanai no sniega.

Mājupceļā gar spēkratu logiem skrien, sijājās sniegs, un es atkal it kā dzirdu Ritas Gāles līdzeno labskanīgo balsi, teicam Edvarta Virzas „Grāmatu puteni”: „Nomākdams pagātnes tumsu un ziegus,

Sagrieza laikmets – kā meteni sniegs –

Grāmatu puteni gaiŗu pāŗ mums. Veŗamies tālumā skaidrajā kāŗi,

Paceļas priekŗā mums nākamais laiks,

Blāzmas tumŗsarkanās sen-

dienām pāŗi, Mierīgs un apskaidrots ſo dienu vaigs.”

Leonijas Petraškas 100 gadu jubileja

ĀRIJS R. LIEPIŅŠ

*Vēl viens gads uz tava pleca, bet vai tādēļ jāskumst tev?
Ja tik sirdī dzīves prieku nesi, gadu skaits ir tīrais nieks!*

Ar šādu vēlējumu 3. janvāra pēcpusdienā pie Leonijas Petraškas ieradās Linkolnas organizāciju pārstāvji un Omahas un Linkolnas draugi, lai sveiktu viņu 100 gadu jubilejā. Omahas latviešu draudze jau bija to darījusi Ziemsvētku dievkalpojumā. Sanāksmi ievadīja māc. Vītauts Grīnvalds ar Svēto rakstu lasījumu un izlūdzoties Dieva svētību Leonijas turpmākā dzīves gājumā. Klātesošie vienotās dziesmā „Pie rokas ņem un vadi, Kungs, mani pats”. Sekoja apsveikumi. Tos ievadīja DV ASV vanadžu priekšniece Astra Iesalnieks, kam sekoja DV apv. priekšnieks Ārijs Liepiņš un DV vanadžu kopas priekšiece Velta Didrichsons, dāvinot gavilniecī skaitas rozes un jubilejas klinģeri. Daudz sirsnīgu sveicienu un orchidejas ziedus viņa saņēma arī no radiem un draugiem Latvijā.

Pēc šampanieša, kopdziesmas un jubilāres pateicības vārdiem, klātesošie tika aicināti pie bagātīgi klāta kafijas galda. To bija veiksmīgi palīdzējušas sakārtot Dace Zeltiņa, Aina Balode un Maija Jankeviča. Pēc sirsnībā pavadītas ciemošanās, mēs vienotājiem, ka apsolāmies turēties pie labas veselības, lai pēc desmit gadiem visi atkal būtu kopā un svinētu Leonijas nākamo lielo jubileju.

Leonija Petraška dzimusi 1914. g. 3. janvārī Rīgā Kārļa un Natālijas Mucenieku ģimenē, viņa bija vecākā no divām māsām. Pirmā pasaules kara laikā, kad Rīgā plosās bēdas, Mucenieku ģimene pārceļas uz Ukru pagastu Zemgalē pie radiem laukos. Ap 1920. gadu viņi atriežas Rīgā un dzīvo

Pārdaugavā. Leonija 1921. gadā uzsāk skolas gaitas un 1932. g. beidz 4. Rīgas pilsētas ģimnazijas komercklasi. 1937. gadā Rīgas lielākais preču nams, Armijas ekonomiskais veikals atver Rīgas nodaļu Brīvības bulvārī 3. Tur viņa nostrādā par Parfīmērijas nodaļas vadītāju līdz Latvijas atstāšanai.

1944. gada 28. septembrī abas ar māsu Vilmu ar nelielu kuģi „Klāra Russ” atstāj Latviju. Tā viņām bija ļoti sāpīga šķiršanās no vecākiem un dzimtenes. Pēc baiļu pilnā nakts brauciena abas māsas laimīgi sasniedz Dancigu un dodas tālāk uz Drēzdeni. Šī skaistā pilsēta bija bēgļu pārpildīta. Lielas grūtības bija atrast darbu, lai saņemtu arī pārtikas kartītes. Paziņu uzaicinātas, viņas dodas tālāk uz 35 km attālo Freibergu, kur atrod darbu nelielā uzņēmumā, kas ražo kompasus.

Leonija Petraška par sevi stāsta: „1945. gada maija pirmajās dienās krievu karaspēkam strauji tuvojoties pilsētai, nolēmām to atstāt. Vilcieni vairs negāja, tāpēc mēs, piecas latviešu meitenes, sakrāvām savu mantu nelielos ratiņos, lai dotos rietumu virzienā, no kurienes tuvojās amerikāņu armija. Brauciens bija ļoti grūts, jo ceļš kalnains. Vakarā kādā mazā pilsētiņā pie kādas vācietes dabūjām naktsmājas. Tani naktī krievi mūs panāca un pilsētu ieņēma. Nākamā bija baiļu pilna diena, jo krievi vairākkārt nāca un izlaupija vācietes māju. Mums piecām noderēja krievu valodas zināšana, jo viņi domāja, ka esam vāciešu atvestas laukstrādnieces. Mūs sauca par „naši” (savējām) un solījās

vest atpakaļ uz mājām. Pilsētiņu atstājām slepus agrā rīta stundā. Ceļā mūs ar visām mantām smagā automašīnā uzņēma franču strādnieki, kuģi atgriezās Francijā. Mūs kā „francūzietes” viņi laimīgi izveda cauri visām krievu kontrolēm un ievēda amerikāņu zonā. Pēc īsākas uzskavēšanās dažās mazākās bēgļu nometnēs, kas drīz tika likvidētas, 1947. gada jūnijā nonācu Ambergā un strādāju IRO

1950. gada 8. jūnijā no Bremen-hafenas ar kuģi „General R. M. Blatchford” izbraucu uz Ameriku. Abas ar māsu strādājām kuģa birojā. Darba bija ļoti daudz, jo pasažieru skaits pārsniedza 1200. Vispirms pietājām Venecuēlas ostā *Puerto Cabelo*, kur izkāpa 400 bijušie DP. Ņujorkas ostā iebraucām Jāņu dienā, 24. jūnijā. Starp citu, kuģa kapteinis bija latvietis Harijs Saukants, ar kuģu man bija izdevība iepazīties un parunāties.

Pie galvotāja, ļoti patīkamas ģimenes, Kupersburgā, PA, nostrādāju 4 mēnešus, un tad pārcēlos uz Omahu. *South Bend*, Indianā

Leonija Petraška ļoti aktīvi bija darbojusies Omahas latviešu sabiedrībā: draudzes dāmu komitejā, vairāk nekā 30 gadus pildot kasieres pienākumus, kā arī strādājot draudzes padomē. Tāpat Omahas latviešu biedrībā līdz tās likvidēšanai viņa ieņēmusi dažādus amatus. 1968. gadā viņa iestājās Linkolnas DV apvienībā un tiek ievēlēta vanadžu valdē. Pēc dažiem gadiem viņu ievēl apvienības valdē, kur daudzus gadus viņa veiksmīgi veic sekretāres pienākumus. 1983. gadā viņa saņēma no DV Centrālās valdes augstāko pagodinājumu – Atzini-

DV ASV Vanadžu priekšiece Astra Iesalnieks apsveic jubilāri Leoniju Petrašku // FOTO: Ā. Liepiņš

TB sanatorijas pārtikas pārziņa birojā par mašīnrakstītāju. Slimnīcā ārstējās vairāki simti dažādu tautību DP, kā arī lielāks skaits latviešu kaņavīru. Tur arī iepazinās ar savu nākamo vīru Edvardu Petrašku, kuŗš bija sanatorijas administrators.

atkal satikos ar Edvardu, un tur nokārtojām laulības formalitātes. Vīrs mira 1966. gada 11. novembrī. Omahā pirmā darba vieta bija *Cudaby Packing Co.*, tad iestājās darbā *Nashua Corp.* kur nostrādāju vairāk nekā 25 gadus par grāmatvedi preču izsūtīšanas nodaļā.”

bas rakstu un DV krūšu nozīmi zeltā. 2007. gadā viņu pagodina ALAs valde, piešķirot Atzinības rakstu par viņas veiksmīgo un ilggadīgo darbu latviešu sabiedrībā.

Vēlam Leonijai vēl gaišus dzīves gadus pie labas veselības būt mūsu vidū!

MĀRIS BRANCIS

Aleksandrs Djačenko. Tornis 7.2013

Līdz marta vidum Jelgavas Sv. Trīsvienības baznīcas tornī skatāma izcilo keramiķu Mārites un Aleksandra Djačenko darbu izstāde „Tornis”.

Ilgstoši vērojot abu mākslinieku daiļradi, jāsecina, ka viņi abi ir dzimuši keramiķi. Viņu rokās, kā saka, māls dzied, padodas viņu vismazākajām iegribām un vēlmēm.

Mārite Djačenko ir mācījusies Rīgas Lietiskās mākslas vidusskolā, bet viņas dzīvesbiedrs Aleksandrs sevi par keramiķi ir veidojis pats. Kopš agras jaunības viņš ir strādājis „Latvijas keramikā” dažādos amatos, līdz sasniedza mākslinieka statusu eksperimentālajā grupā, kas radīja paraugus rūpnieciskajai ražošanai. Mākslinieks atlicināja laiku arī brīvam radošam darbam, izkopjot savu meistarību. Vēlākos gados viņš strādāja pats uz savu roku. Aleksandrs ir izveidojis par lielisku figūrālistu ar izteikti individuālu rokrakstu un tāpēc ieguvis atzīnību kolleģu vidū. Aleksandram Djačenko ir aprīnojama formas izjūta. Viņa darbi izceļas ar asprātīgu skatījumu uz pasauli un notikumiem, ar lab-

sirdīgu humoru.

Turpretim Mārite lielākoties nāk klajā ar neparastākas formas traukiem – šķīvjiem, krūzēm, krūkām, lai gan arī figūrālas kompozīcijas viņai nav svešas un viņa labprāt tās darina.

Pagājušajā gadā Mārites un Aleksandra keramika koši greznoja zālienu Sv. Trīsvienības baznīcas torņa priekšā Jelgavas pilsētas svētku laikā, bet jūnijā viņi abi strādāja Jelgavas I šamota skulptūru simpozijā un radīja „Veiksmi” – divus metrus augstu zivi, kas joprojām aplūkojama pilsētas kultūras namā, apliecinot viņu varēšanu radīt liela izmēra darbus. Toreiz abi Jelgavas keramiķi sadarbojās ar Pēteri Martinsonu, kas šeit radīja savu pēdējo kompozīciju šamotā. Aleksandrs Djačenko mēnesi vēlāk pabeidza šī izcilā, pasaulē pazīstamā latviešu meistara iesākto darbu.

Abi Jelgavas keramiķi strādā tēlnieku darbu, vienīgi viņu materiāls ir cits – tas ir nevis granīts, koks, ne metāls, bet gan māls un – visbiežāk – šamots. Simpozija darbu viņi radīja kopā, un tas no-

rāda ne tikai uz viņu spēju sadraudzēties. Viņi turklāt domā līdzīgi. To atklāj arī jaunā izstāde.

Izstādes tema, kā vēsti nosaukums, ir tornis. Idejas pirmsākumi meklējami Jelgavas Trīsvienības baznīcas tornī, kas nu jau vairāk nekā divus gadus atjaunots grezno pilsētu. Jāpiebilst, ka Aleksandrs pusaudža gados tornī kāpelējis, ložņājis un to „apdzīvojis”. Neko no tā izstādē gan nevar ieraudzīt, taču ierosmei šī pieredze ir līdzējusi.

Tema ir visai bīstama – ja mākslinieki nav pietiekami radoši, var draudēt atkārtotāšanās, viena motīva bezgalīgas un ne vienmēr veiksmīgas variācijas. Nekas tāds nav novērojams abu Djačenko jaunākajos veidojumos šamotā. Pašu Trīsvienības baznīcas torni ieraugām tikai vienā Aleksandra darbā. Pārējie ir vizuālos tēlos ietēptas mākslinieku pārdomas par torņa temu. Var tikai apbrīnot viņu neizsīkstošo fantāziju. Darbos ieskanas baznīcas motīvi, citos torņa tema tiek interpretēta kā cilvēka tiekšanās uz augšu, tverot to gandrīz vai filozofiskā vēstījumā.

Viņi runā arī par tradīciju nozīmi un cilvēku šajā mainīgajā pasaulē.

Līdz šim ir licies, ka Aleksandrs un Mārite Djačenko ir divi visai atšķirīgi, nesajaucami mākslinieki, bet jaunajā izstādē atklājas viņu daiļrades tuvība. Tādējādi viena autora darbu no otra nemaz tik viegli nevar atšķirt.

Līdz ar lielisko formas izjūtu un plašo fantāziju jāizceļ arī virsmas apdares daudzveidīgums un perfektums, kā arī mērķtiecīgais krāsu lietojums. Katrs darbs ir lielisks meistardarbs, tuvs pilnībai.

Darbi ir tapuši tieši šai izstādei, tāpat pagājušajā gadā un pat šī gada pirmajās dienās: no 17 keramikas veidojumiem tikai trīs ir radušies agrāk. Tas ir apliecinājums, ka abi mākslinieki sistematiski strādā. Roku veiklība, domas asums top, nepārtraukti pietājot pie virpas vai neizlaižot no rokām šamota pikas. Skaidrs ir viens – viņu radošās potences nav izsmeltas, Mārite un Aleksandrs Djačenko vēl sagādās skatītājiem daudz jauku pārsteigumu.

Radošās potences nav izsmeltas

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Valsts prezidents tiekas ar pasaules valstu līderiem

Valsts prezidents Andris Bērziņš piedalījās Starptautiskās Olimpiskās komitejas prezidenta Tomasa Bacha rīkotajās vakariņās par godu XXII Soču Ziemas olimpiskajām spēlēm, kuŗu laikā mūsdienu prezidents tikās ar pasaules valstu līderiem.

No labās: Valsts prezidents Andris Bērziņš, viņam blakus SOK prezidents Tomass Bachs

„Iespēja parunāties bija ar ļoti daudziem – sākot ar Ķīnu un Putina kungu. Man bija arī cilvēciņa un draudzīga saruna ar Medvedeva kungu par daudz ko – par dzīvi kopumā, par sportu, par šīs vietas attīstību. Ar Putina kungu arī bija tieša saruna par turpmāku aktīvu sadarbību. Tikos ar daudziem Centrālās valstu pārstāvjiem,” sacīja Andris Bērziņš.

Valsts prezidents Andris Bērziņš Soču Ziemas olimpisko spēļu apmeklējuma laikā viesojās arī olimpiskajā ciematā *Endurance Olympic Village* un tikās ar Latvijas sportistiem, kā arī ar labdarības projekta *Pedal for no medals* dalībniekiem.

Valsts prezidents tiekas ar Latvijas sportistiem

Saeima Satversmes tiesas tiesneša amatā apstiprina Gunāru Kusiņu

Par lēmuma projektu balsoja 93 deputāti. Līdz šim Kusiņš vadīja Saeimas Juridisko biroju. 5. februārī Satversmes tiesas tiesneša pilnvaras beidzās Gunāram Kūtrim, ko Saeima amatā apstiprināja 2004. gadā pēc desmit Saeimas deputātu priekšlikuma.

Gunārs Kusiņš

Satversmes tiesā ir septiņi tiesneši, un saskaņā ar Satversmes tiesas likumu tiesnešus amatā apstiprina Saeima. Trīs Satversmes tiesas tiesnešus apstiprina pēc ne mazāk kā desmit Saeimas deputātu priekšlikuma, divus – pēc Ministru kabineta priekšlikuma un vēl divus – pēc Augstākās tiesas plēnuma priekšlikuma. Satversmes tiesas tiesneša pilnvaru termiņš ir desmit gadi.

Satversmes tiesas tiesneša amatā apstiprinātais parlamenta Juridiskā biroja vadītājs Gunārs Kusiņš tiesneša zvērestu (svinīgo solījumu) Valsts prezidentam dos 19. februārī.

Saeima caurlūko grozījumus Saeimas vēlēšanu likumā,

nosakot, ka līdzšinējā balsošanas kārtība ārzemēs dzīvojošajiem paliks nemainīga un šo vēlēšanu balsis Saeimas vēlēšanās, tāpat kā līdz šim, tiks pieskaitītas Rīgas vēlēšanu apgabalā nodotajām balsīm.

Šāds lēmums pieņemts, izvērtējot otrreizējai caurlūkošanai iesniegtos priekšlikumus, kā arī ievērojot Valsts prezidenta Andra Bērziņa iebildumus. Grozījumi paredz, ka turpmāk Saeimas vēlēšanās vēlējamie varēs nebalsot iepriekš, savu balsi nododot glabāšanā. Tāpat paredzēts, ka karavīri un zemessargi, kuŗi dienestu veic ārvalstīs, balsot varēs starptautiskās operācijas rajonā. Savukārt saskaņā ar pārmaiņām Civilprocesa likumā, kas stājas spēkā šī gada sākumā, Saeimas vēlēšanās varēs piedalīties arī personas ar ierobežotu rīcības spēju. Grozījumi paredz, ka, kandidējot Saeimas vēlēšanās, kandidātam rakstveidā būs jāapliecina, ka viņš prot valsts valodu tādā apjomā, kāds nepieciešams profesionālo pienākumu veikšanai. Līdz šim Saeimas deputāta kandidātam bija jāsniedz latviešu valodas prasmes pašnovērtējums.

Ārlietu ministrs un kultūras ministre vienojas par sadarbību Latvijas 100. gadadienas svinību rīkošanā ārvalstīs

Ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs tikās ar kultūras ministri Daci Melbārde, lai pārrunātu ministriju sadarbību, tostarp Baltijas valstu iniciatīvu dalībai viesu valsts statusā Eiropas grāmatu augsta prestiža gadatirgū Londonā 2018. gadā, kas būtu viens no vērienīgākajiem un nozīmīgākajiem visu trīs Baltijas valstu pastāvēšanas 100. gadadienas svinību un kultūras sasniegumu repre-

zentācijas notikumiem ārvalstīs.

„Lielbritānija būs mūsu jauno laiku lielākā diasporas valsts, kuŗā mīt aptuveni 100 tūkstoši latviešu, tāpēc īpaši būtiskas ir Latvijas ārpolitiskās aktivitātes arī kultūras jomā,” atzina ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs, apliecinot ministrijas gatavību atbalstīt Latvijas dalību grāmatu gadatirgū Baltijas valstu viesu statusā Londonā 2018. gadā. Baltijas viesu valsts statuss Londonas grāmatu gadatirgū paredz ne tika Latvijas, Igaunijas un Lietuvas grāmatniecībai un literatūrai vēlīta centrālā stenda izveidi, bet arī plašas kultūras programmas nodrošināšanu Londonā un citur Lielbritānijā. Gatavojoties šai iecerei, jau sākot ar 2014. gadu, Londonas grāmatu gadatirgū ikgadēji plānots nodrošināt trīs Baltijas valstu nacionālos stendus, kā arī citas kultūras reprezentācijas norises. Drīzumā plānots izveidot arī starpinstitūciju darba grupu, kas plānotu Latvijas dalību Baltijas viesu valsts statusā Londonā 2018. gadā.

Igaunija apbalvo

Valsts akadēmiskā koŗa „Latvija” direktoram Mārim Ošļejam (*attēlā*) piešķirts Igaunijas valsts apbalvojums – ceturtais šķiras Māras zemes krusts.

Igaunijas prezidents Tomass Hendriks Ilvess ordeni Ošļejam piešķīris par Igaunijas un Latvijas kultūras sakaru veicināšanu. Oficiālajā paziņojumā Ilvess norādījis, ka valsts ir pateicīga daudziem vietējiem un ārvalstu cilvēkiem, kuŗu darbība ir padarījusi Igauniju par labāku vietu. „Šo cilvēku stāsti rāda Igaunijas izaugsmi,” sacīja kaimiņvalsts prezidents.

Filmas „Mammu, es tevi mīlu” pirmizrāde Kanadā

Kanadas galvaspilsētā Otavā 8. februārī notika režisora Jāņa Norda spēlfilmas „Mammu, es tevi mīlu” pirmizrāde. Filmu demonstrēja Baltijas un Ziemeļvalstu filmu festivāla *Bright Nights* jeb „Gaišās nakts” ietvaros.

Filmas galvenais varonis

Festivālu rīko Baltijas valstu un Ziemeļvalstu vēstniecības Kanadā sadarbībā ar Kanadas Filmu institūtu. Festivāla oficiālā atklā-

šana notika 1. februārī, izrādot igauņu dokumentālo filmu „Asinsgrupa”, kas vēsti par Igaunijas karavīru misiju Afganīstānā. Filmu festivāls Otavā notiek jau ceturto gadu un šai laikā ir iemantojis publikas ievēriību. Festivāls ir iekļauts Otavas ziemas festivāla *Winterlude* oficiālajā programmā. Latvijas vēstniecība pateicas filmu studijai „Tanka” un producentei Alisei Ģelzei par atsaucību un veiksmīgo sadarbību filmas „Mammu, es tevi mīlu” izrādīšanā Otavā.

Gruzijā dzīvojošu latvieti sveic 105 gadu jubilejā

Latvijas vēstniece Gruzijā Elita Gavele sveica vecāko Gruzijā dzīvojošo latvieti, Gruzijas pilsoni Vilhelmīni Koridzi 105 gadu dzimundienā. Vilhelmine Koridze dzimusi 1908. gada 31. decembrī Lubānā, studējusi Maskavas 1. Medicīnas institūtā un mācības turpinājusi Tbilisi Politehniskajā institūtā, ko absolvējusi ar izcilību. Otrā pasaules kara laikā viņa strādāja Latvijā un 1945. un 1946. gadā vadīja Lubānas Mežsaimniecības pārvaldi.

Pēc laulībām ar Gruzijas filozofijas profesoru Haritonu Koridzi viņa pārcēlās uz dzīvi Tbilisi, kur līdz 1970. gadam vadījusi vienu no institūta *Gruzijas Hidroprojekts* nodaļām. Vilhelmīnes dēls Avtandils Koridze ir labi zināms Gruzijā - no 1980. līdz 2000. gadam viņš bijis PSRS un vēlāk Gruzijas pārstāvis UNESCO, bet no 2000. līdz 2005. gadam vadījis Gruzijas Ilgtspējīgas attīstības starptautisko aģentūru.

Pamanīta Krievijas armijas izlūkošanas lidmašīna

ASV patruļlidmašīnas virs Baltijas jūras pie Latvijas teritoriālajiem ūdeņiem konstatējušas Krievijas armijas radioelektroniskās izlūkošanas lidmašīnu *Il-20*.

Krievijas lidmašīna fiksēta pie Latvijas teritoriālo ūdeņu ārējās robežas, tā lidojusi bez iepriekš saskaņota lidojuma plāna un nav atsaukusies uz gaisa telpas kontroles mēģinājumu nodibināt sakarus.

Krievijas vēstnieks Latvijā Aleksandrs Vešņakovs

apliecināja jau agrāk izskanējušo informāciju, ka maija vidū Latviju apmeklēs Krievijas Pareiz-

ticīgās baznīcas patriarchs Kirils. Vizītes programma vēl tiek saskaņota, taču jau zināms, ka patriarchs tiksies ar Valsts prezidentu Andri Bērziņu, Saeimas priekšsēdi Solvitu Āboltiņu (*Vienotība*) un Ministru prezidenti Laimdotu Straujumu (*Vienotība*). Vasaras sākumā Rīgā plānota Latvijas un Krievijas starpvaldību komisijas līdzpriekšsēžu - Latvijas ārlietu ministra Edgara Rinkēviča (RP) un Krievijas satiksmes ministra Maksima Sokolova tikšanās. Gada beigās paredzēta arī starpvaldību komisijas sēde, kā arī Rīgā šogad notiks Latvijas un Krievijas vēsturnieku komisijas tikšanās.

Latvijas vēstniecība Ēģiptē stiprina sadarbību ar tautiešiem

Sobrīd Latvijas vēstniecībai ir informācija par vairāk nekā 60 Latvijas valstspiederīgajiem, kas dzīvo un strādā Ēģiptē. Lielākoties viņi apmetušies un strādā tūrisma jomā Sarkanās jūras kūrortos. Daži šeit ir uzsākuši savu uzņēmējdarbību. Stiprinot saikni ar nelielo, tomēr pieaugošo latviešu diasporu, Latvijas vēstniecība uzsākusi tradīciju pulcēt kopā Ēģiptē dzīvojošos latviešus. Laba Latvijas vēstniecības un diasporas Ēģiptē sadarbība ir sāta jau iepriekš. Pagājušā gada novembrī beigās vēstniece Iveta Šulca jau otro gadu pēc kārtas aicināja latviešus svinēt Latvijas Republikas proklamēšanas gadadienu. Kopīgi tika svētīts arī pirmais Advents. Latvijas vēstniecības darbinieki bija sarūpējuši Latvijas dabas materiālus, no kuŗiem tapa pašu gatavoti Adventa vainagi. Katram viesim dāvanā tika arī Kairā dzīvojošās latvietes, vēstniecības darbinieces Ievas Justes ceptās piparkūkas.

Sudraba nodibinājusi tautas kustību „No sirds Latvijai”

Bijusi valsts kontroliere Inguna Sudraba, kas pērn novembrī paziņoja par vēlmi saliedēt sabiedrību vienotā kustībā, nodibinājusi biedrību Tautas kustība „No sirds Latvijai”.

Biedrībā ir divas amatpersonas - Inguna Sudraba un Diāna Novicka. LTV raidījums *Panorāma* ziņoja, ka Sudraba aicinājusi savam domubiedru pulkam pievienoties līdzšinējo Satversmes tiesas priekšsēdi Gunāru Kūtri. Viņa paziņojusi, ka kustības „No sirds Latvijai” mērķu īstenošanai tiks dibināta arī partija.

(Turpinājums 10. lpp.)

AKTUĀLIE POLITISKIE KOMENTĀRI

FRANKS GORDONS

Šoreiz man nekāds spilgts un trāpīgs virsraksts nenāk prātā. Mani šķebina, ka nākas lasīt visu ko...

Nu jau gadiem ilgi par smagiem noziegumiem tiesājams Aivars Lembergs, saukts *Hūte*, tagad kļūvis par Lielkrievijas pareizticīgo šovinistu miluli. To, ko šis vīrs, kuŗš joprojām skaitās Ventspils birģermeistars, paudis *Latvijas Radio F-4* raidījumā, priecīgi atreferēja ne vien Rīgas *Latvijskije Vesti* un *Ukrainskaja Pravda*, bet arī "isteni pareizticīgais" portāls *Russkaja Linija*: "Aiz notikumiem Kijevas Maidanā stāv lielākie starptautiskās politikas spēlētāji, un protestētāji saņem naudu no ASV (...) Šiem mītiņiem nav nekā kopīga ar demokrātiju." Lembergs, kuŗu *Russkaja Linija* daudzina kā vīru, kuŗš ticis izvirzīts par Latvijas premjērministra amata kandidātu, spriež, ka paredzamā Ukrainas sadalīšana varētu būt "viens no Rietumu un Amerikas mērķiem". Viņaprāt visa tā plāpāšana par demokrātiju nav ne plika graša vērtā: „Iznāk, ka demokrātija

ir tad, kad sviež degpuđeli uz policistu. Es gribētu redzēt, kā reaģētu amerikāņi, ja kāds demonstrants mestu tādu degpuđeli uz viņejo policistu." Šis Lemberga viedoklis simtprocentīgi saskan ar Vladimira Putina, Ukrainas komunistu un Maskavas tumsonīgo šovinistu uzskatiem.

Savu "antiritumniecisko stāju" līdz ar Lembergu apliecina arī Einārs Graudiņš, ko Maskavas melnsimtnieciskais laikraksts *Zavtra* daudzina par "vienu no ievērojamākajiem Latvijas politologiem". Šis vīrs, kuŗš labprāt atkārt, ka viņš ir "padomju cilvēks līdz mūža galam", bija īpaši devies uz Armēnijas galvaspilsētu, lai piedalītos starptautiskā konferencē, kas veltīta šīs valsts "ģeopolitiskajām perspektīvām". Einārs Graudiņš nostalgiski atgādināja klausītājiem, ka pirms diviem gadiem desmitiem Latvija bijusi viena no brālīgajām PSRS republikām, bet tagad, būdama Eiropas Savienības un NATO dalībvalsts, tā atrodas "četrus Skandināvijas banku

kalpībā". Prāva daļa Latvijas mežu piederot skandināvu firmai *Bergun Skoy*. Graudiņš norādīja arī, ka Latvija ieņem pirmo vietu Eiropā laulības šķiršanu skaita ziņā. Vai tad tas arī ir "eiropiskās izvēles" rezultāts? "Mēs esam unikāli pat pēc Rietumu mērauklas," apgalvo Graudiņš, „Latvijas valdības sastāvs tiek saskaņots ar ASV vēstniecību Rīgā, un ārpolitiskie vektori Latvijai tiek rakstīti Vašingtonas Valsts departamentā." Atstāstot šos Graudiņa izteikumus, *Zavtra* liek saprast, ka Armēnija ņemusi vērā šos bridinājumus, atteikdamās no sadarbības ar Eiropas Savienību un iestādāmās muitas ūnijā, kas partop par Eirāzijas Savienību Krievijas vadībā.

Man bija jāpasmīn, lasot informāciju par PCTVL (*Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā*) kongresu, kuŗā tika lemts šo kādreiz tik brammatnīgo sīkpartiju, kas cietusi sakāvi gan Saeimas, gan pašvaldību vēlēšanās, pārdēvēt par „Latvijas Krievu savienību”, lai uzsvertu Latvijas krievu interešu aizstāvību. Uzru-

nājot delegātus, partijas līdzpriekšsēde Tatjana Ždanoka norādīja, ka Latvija kļuvusi par divkopienas valsti. „**Latvijas Krievu savienību**” tagad vada triumvirāts - trīs līdzpriekšsēži: Tatjana Ždanoka, Mirosļavs Mitrofanovs un Jakovs (Gedaļes dēls) Pliners. Šis trijotnes pēdējā locekļa vārds piešķir PCTVL jaunajam nosaukumam tādu kā sarkastisku nokrāsu...

Un desertam - milzu intervija, ko NRA spožākajai publicistei Elitai Veidmanei sniedzis Vijas Artmanes dēls, dziesminieks Kaspars Dimīters.

Kaspars raitā kopsoli ar eksnacionālboļševiku Vladimīru Iljiču Lindermanu devies uzbrukumā pret homoskuālistu, t.s. genderismu un citām Rietumu bezsaules norietu un izvīrtības izpausmēm. Var manīt, ka Kaspars vārda tiešā nozīmē ir apsēsts ar "šķīstuma" maniju.

Kaspars pat nenoliedz, ka ir solidārs ar sirmo Imantu Kalniņu. Viņš uzsver: "Latvija ir okupēta teritorija (...) Okupācijas valūta - eiro. Latvijas meinstrīma (fui, Kas-

par, tas taču ir amerikānisms! - F.G.) politikā, ideoloģijā visu nosaka ES un ASV kurss." Viņš prāto par "ES un ASV cilvēkēdāju un maniaku globālajiem plāniem".

Dziesminieks Dimīters tagad norobežojas no "infantīlā nacionālisma" un vairs šo "naidpilno varoņbēbīgo" pasākumus neatbalstot. Viņš Latvijas iedzīvotājiem lūdz piedošānu par to, ka bijis tik naivs un atbalstījis kustību *Visu Latvijai!*.... Kasparam ir "kauns nelatviešu priekšā par Jāņa Dombravas piesmērēšanos Eiromaidana sodomokratiem". Un rusofils Kaspars allaž ir bijis. "Mēs dzīvojam uz Krievijas robežas, un Krievija šobrīd ir vienīgā alternatīva ASV un tās kūrētā satelīta ES pret bērniem un ģimenēm vērstajai agresijai." Un te - beigu akords: "Mums vēl ir cerība. Ja atteiksimies no infantīlā nacionālisma."

Tiem, kas prot vāciski, es šai sakarā iesaku atcerēties, kāda nozīme šai valodā ir vārdam un jēdzienam *Kasperle*.

KĀRLIS STREIPS

Kuŗš gan nezina, ka ir sākušās 22. Ziemas olimpiskās spēles Krievijas kūrortpilsētā Soči. Divas nedēļas sportisti no visas pasaules sacentīsies dažādos ziemas sporta veidos. Ir visnotaļ labas izredzes, ka Latvijas komanda no Sočiem pārbrauks mājās ar medaļām. Piemēram, Martins Dukurs pagājušās sezonas laikā **skeletona** disciplīnā daudz biežāk guva uzvaru nekā zaudēja un sezonas beigās bija pirmajā vietā pasaulē, saņemot arī lielu naudas balvu par to, ka uzvarējis pēdējos trīs sacensību posmos. Ļoti iespējams, ka sezonas kronis būs zelta medaļa. (2010. gada spēlēs Kanadā Martins ieguva sudraba medaļu.) Ļoti labus rezultātus ir sasniegjis arī viņa brālis Tomass, un nav izslēgta iespēja, ka abi brāļi kāps uz pjedestāla.

Kamaniņu sportā pirms četriem gadiem brāļi Juris un Andris Šici ieguva sudraba medaļu, un viņi piedalās arī šogad. (Kādu laiciņu pēc minētajām spēlēm brāļi piedalījās manā radio raidījumā un sudraba medaļas bija paņēmuši līdz. Ieteicos, ka nekād neesmu rokā turējis Olimpisko medaļu, viņi pasmaidīja un sacīja: „Mēs arī ne.”) Varbūt izredzes ir arī viņiem. Tāpat Latvijai ir labas bobsleja komandas. Citur nekas īpaši nespīd. Mums ir spēcīga hokeja komanda, bet pret pasaules **grandiem** diez vai izdosies noturēties. **Biatlonā** Latvija kādreiz bija spēcīga, pēdējos gados nekas īpašs nav sasniegts. **Kalnu slēpošanā** mūsu valsts nav un nevar būt lielvalsts, jo Gaiziņš kā nekā ir tikai 311,5 metrus augsts. Arī daiļslidošanā jau sen nevienam no Latvijas nekādu dižu panākumu nav bijis. Medaļas mājās pārvedis, visticamāk, tie, kuŗi lielā ātrumā triecas lejup pa trasi uz skeletona, kamaniņās vai bobā.

Taču **Olimpiskās spēles** pašas par sevi pagaidām nebūt nav tikai pozitīvi vērtējamās. Jāsāk jau ar to, ka ir pagalam grūti saprast, kāpēc Starptautiskā Olimpiskā komiteja pirms septiņiem gadiem nolēma ziemas spēļu rīkošanu uzticēt Krievijai, jo Soči tomēr ir kūrortpilsēta, kuŗā zaļo palmas! Manā televīzijas raidījumā kolēģe smaidot sacīja, ka tikpat labi varēja Olimpiskās spēles rīkot kaut kur Afrikā. Es piebildu - žēl, ka Antarktīdā dzīvo tikai maza saujiņa ļaužu, jo citādi varbūt vasaras spēles varētu rīkot tur.

Protams, patiesībā nekāda liela noslēpuma te nav. Krievija izdeva milzu naudu lobēšanas vajadzībām, pats Krievijas cars Putins apmeklēja komiteju tad, kad tika spriests par spēļu vietu, un sev pagalam neraksturīgi uzrunu teica angļu valodā. Turklāt SOK nekad nav bijusi īpaši sakarīga institūcija. Varbūt lasītāji atcerēsies lielo skandalu, kas izcēlās pēc Ziemas Olimpiskajām spēlēm Soltleiksitijā, kad izrādījās, ka krietni daudz komitejas locekļu pieņēmuši kukuļus. Šā vai tā, šoreiz spēles piešķir Sočiem.

Jau ļoti drīz par šo tematu sākās divu veidu runas. Maskava pati apgalvoja, ka Olimpiskās spēles būs pašas grandiozākās, kādas jebkad pasaule ir pieredzējusi. Cars Vladimīrs lielījās: tās pierādīsot, ka Krievija ir atgriezies pasaules valstu topā. Ko tur teikt, Kremli ir pietiekami daudz ļaužu, kuŗi atceras vieniņo citu reizi, kad Olimpiskās spēles notika mūsdienu Krievijas teritorijā, un tās bija bēdīgi slavenās spēles 1980. gadā, kad PSRS lēmums iebrukt Afganīstānā beidzās tā, ka liels skaits valstu, tostarp Amerikas Savienotās Valstis, spēles boikotēja. Šoreiz Krievija ļoti centās, lai pārliecinātos, ka nekas tamlīdzīgs neat-

kārtosies, kaut gan, protams, „tikumi” kopš PSRS laikiem nebūt nav tur mainījušies, Krievija joprojām okupē labu daļu Gruzijas, tāpat kā PSRS kādreiz okupēja Latviju. Krievija nekautrējas visvisādi iejaukties kaimiņvalstu lietās, pēdējā laikā runa it īpaši ir bijusi par Ukrainu.

Tomēr Sočos ir pulcējušās visas valstis, kuŗas piedalās ziemas sporta veidos, kārtējo reizi arī visai smieklīgā bobsleja komanda no Jamaikas, kur ļaudis nebūt nav pazīstami ne ar sniegu, ne ar aukstumu. Nu, un Sočos, arī tur pagaidām temperatūra ir krietni vīrs nulles, slēpošana notiek ārpus pašiem Sočiem kalnos, un Krievija ir savākusi milzīgu daudzumu sniega noliktavās, ja nu pēkšņi dabā tā pietrūktu.

Ārpus Krievijas runas par Olimpiskajām spēlēm nebūt nav bijušas īpaši pozitīvas. Jau sen ir bijis skaidrs, ka Olimpiskā ciemata celtniecībai Maskava naudu nežēlos, Sočos norisējusi plaša celtniecība, starp citu, iznīcinot lielu meža masīvu, lai izbūvētu jaunu dzelzceļu. Šā dzelzceļa būvniecības izmaksas vien pārsniedza visu summu, ko Vankuvera izdeva, lai spēles rīkotu savās mājās. Taču ne jau tikai dzelzceļš, arī citi izdevumi bijuši pat grandiozi, un nav nekāds noslēpums, ka tas lielākoties bijis tāpēc, ka ievērojama daļa milzīgās naudas itin vienkārši „pazudusi.” Korupcija mūsu valstī sit mēreni augstu vilni, bet Krievijā saceltais vilnis ir salīdzināms ar cunami. Ir arī zināms, ka celtniecībā iesaistītie strādnieki Sočos dzīvojuši visnotaļ grūtos apstākļos, pat pēdējās dienās pirms spēļu atklāšanas bija zināms, ka daudziem nav pat samaksāta solītā alga. Vēl nenoliedzams ir fakts, ka Soču Olimpiskās spēles lielā mērā ir financējuši Krievijas oligarhi.

Beigu beigās kopējā par Soču spēlēm izdotā nauda ir trīs reizes lielāka par summu, kādu vasaras spēļu rīkošanai izdevusi Londona, un pat lielāka nekā nauda, kādu valstis un pilsētas izdevušas par visu iepriekšējo ziemas spēļu rīkošanu kopā! Tē nu mēs kārtējo reizi redzam Krievijas lielummaniju. Ja reiz kaut ko rīkot, tad ar pilnu krūti. Tas bija redzams arī atklāšanas ceremonijā, kur grandiozi tika prezentēta Krievijas vēsture, protams, ignorējot tās diezgan daudzus tumšos posmus. (Krievijas vēstures tumšos posmus no Spēļu atklāšanas ceremonijas izņēmusi arī Starptautiskā Olimpiskā komiteja. - *Red.*)

Vēl, protams, ir jautājums par Krievijas attieksmi pret cilvēktiesībām. It īpaši saistībā ar pēdējā gada laikā pieņemtajiem likumiem par geju "propagandu". Atklāšanas ceremonijā piedalījās krietni mazāks skaits pasaules dižvīru, nekā ir ierasts. Ka uz Sočiem nebrauks, to jau iepriekš paziņoja Amerikas, Francijas un Vācijas prezidenti, Vācijas kanclere, Lielbritānijas premjērministrs, kā arī Lietuvas un Igaunijas prezidenti. Mūsu Valsts prezidents pavēstīja, ka dosies turp, lai atbalstītu mūsu sportistus, un tāpēc kārtējo reizi mūsu kaimiņvalstis Baltijā dara vienu, bet mūsu prezidents - ko citu.

Dievs ar Andri Bērziņu, taču ir ļoti skaidrs, ka Krievija tomēr ir pelnījusi nosodījumu par attieksmi pret cilvēka pamattiesībām. Pat spēļu pirmajās dienās milicija skarbi uzbruka cilvēkiem, kuŗi protestēja pret minētajiem likumiem. Dažu valstu sportisti pret to visu ir demonstrējuši savu attieksmi, piemēram, Grieķijas atlēti stadionā iesoļoja ar cimdiem, uz kuŗiem bija geju un lesbiešu sabiedrībā populārās

varavīksnes krāsas.

Vēl ir jautājums par drošību. Daudz ir runāts par terorisma iespējamību, nedod Dievs! Krievija ap Sočiem ir izvietojusi bruņotos spēkus, kas šķiet vairāk piemēroti karām nekā sporta spēlēm. Taču ir arī cita veida drošība. ASV telesabiedrības *NBC* korespondents Sočos veica eksperimentu. Viņš iegādājās pilnīgi jaunu datoru un pilnīgi jaunu viedtelefonu, sadarbībā ar datoru drošības speciālistu tos pieslēdza tīmeklim, un jau minūtes laikā gan datorā, gan telefonā ielauzās hakeri. Neviens, kas atrodas Sočos, par savām elektroniskajām ierīcēm nevar justies drošībā. Tāda nu tā Krievija ir.

Diezgan daudz negatīvu, pat absurdu gadījumu Soču Olimpiskajās spēlēs jau ir pieredzēts. Starptautiskie žurnālisti *tvīteri* un citur rakstījuši par apstākļiem, kādos viņi nonākuši Soču viesnīcās. Vienam istabas durvīm nebija roktuŗa, citai vannas istabā tecēja netīrs ūdens un viesnīcas administrācija ieteica šai ūdenī nemazgāties, jo tas varot būt bīstami. Savukārt *CNN* korespondents darīja zināmu, ka viņa telesabiedrība 11 viesnīcas istabas rezervējusi jau pirms pieciem mēnešiem, bet, kad viņi ieradušies Sočos, izrādījies, ka pieejama ir... viena istabiņa. Mūsu kaimiņvalstī diemžēl tā dažkārt gadās. Žēl, ka pasakainā nauda, kas izdota par spēļu rīkošanu, nu vieglu roku palaista vējā.

Taču, tāpat kā komentāru sāku, to arī pabeigšu ar pozitīvu skatījumu. Lai kur Olimpiskās spēles tiek rīkotas un lai kādos apstākļos tās notiek, spēles pašas ir sadraudzības un draudzīgas konkurences sarīkojums. Tāpēc vēlreiz - lai mūsu sportistiem veicas, turēsim visi iekškus, lai tas tā būtu!

Lai sportistiem Sočos veicas!

AIVARS KALNIŅŠ

(Turpinājums no Nr. 6)

Krasnojarskā Ojāru uzņem bez iestāju eksāmeniem, jo pēc Kalēja kunga ieliktajiem pamatiem viņš tur ir īsts spideklis. Vietējā čeka Ojāru palaidusi mācīties ar pārliecību, ka viņš papildinās Sibīrijas vijolnieku rindas. *Brālītīm* ļoti iepatikas dzīve guberņas galvaspilsētā. Viņam piešķir gultasvietu kopmītnē, kas ir patikamā kontrastā ar Tasējevas mājokļiem. Tūlīt viņam uzrodas draugi, jo pēc rakstura viņš ir sabiedriskis un atvērts. Ojārs jau tuvāk iepazīties ar kādu studentīti, kas, izrādās, ir ģenerāļa meita!

Tad notiek negaidīts pagrieziens Ojāra turpmākajā dzīvē. Viņš mierīgi soļo pa Krasnojarskas galveno ielu – Staļina prospektu, kad viņam pienāk klāt kāds cilvēks un pastāsta, ka viesnīcā esot komisija no Rīgas, kas vācot bērnus atpakaļceļam uz dzimteni. Ojārs sūta telegrammu uz Tasējevu. Ko darīt? Viņš nemaz tā īpaši netiecas braukt uz Rīgu. *Lielajam brālīm* ne tikai jābrauc ar sausiņu kultīti ceļmaizei, bet nākas *brālīti* vēl pierunāt. Ojārs atceras, ka braukuši vēl vecāki puisīti nekā viņš, kuŗi slēpušies uz augšējiem plauktiem. Rīgā Kuldīgas ielas bērnuma direktors Edgars Dēliņš (1904 – 1971) notur pārrunas ar katru. Lai nemelojot un godīgi nosaucot savu dzimšanas gadu un precīzu adresi pirms izsūtīšanas. Tie, kas no provinces, gaida, līdz pēc viņiem atbrauks kāds aizbildnis. Ojāram direktors tūlīt sagādā tiru padomju pasi ar pierakstu Blaumaņa ielā 17 – 5. Krietnais Dēliņa kungs novēl puisim labu veiksmi un atlaiž no bērnuma. Ojārs labi atceras ceļu mājup. Ar tramvaju pāri Daugavai, tad kājiņām uz dzimto ielu un namu. Neaprazstāmas sajūtas viņu apņem, kad viņš ieelpo Rīgas gaisu. Viņš pirmais no ģimenes atgriežas no izsūtījuma.

Tikai vēlāk nāk gaismā, ka vairāki Izglītības ministrijas darbinieki pēc tam atlaisti un pat *iesēdināti*. No grāmatas "Sibīrijas bērni" Ojārs varam uzzināt, ka arī viņa labdaris – talan-

tīgais paidagogs un latviešu patriots Dēliņš vajāts par *Sibīrijas bērnu* pārvešanu. Viņu izsauc uz VDK un apvaino padomju varas diskreditēšanā. 1948. gadā viņu kā neuzticamu no direktora pienākumiem atbrīvo, un iztīka viņam jāpelna smagā fiziskā darbā. Edgara Dēliņa loma bērnu glābšanā līdz šim nav pietiekami novērtēta, bet viņš to ir godam pelnījis.

Ģarš, izdēdējis, plānā, nodriskātā mētelī, ar finiera čemodānu rokās Ojāriņš nonāk pie tik labi pazīstamajām masīvajām durvīm. Elektriskais zvans tas pats vecais, tikai tēva zvērinātā advokāta izkārtnes trūkst. Ojāra mātesmāsa Milda atveļ, ilgi raugās Ojārā kā rēgā un no bailēm nobāl. No šī brīža, kad ieradīsies istie dzīvokļa saimnieki, viņa visu laiku baidījies. Beidzot ielaidusi. Ojārs izmanto pirmo šoka momentu, atrod brīvu istabu un īsi pavēsti: tagad es te dzīvošu. Milda no brīnumiem gandrīz muti izmežģi. Tā sākas *brālīša* dzīve Rīgā.

Gandrīz visi radi un draugi no *katorznieka* Ojāra vairās kā no spītāliga. Grēviņkundze, *tante Annīna*, Ojāram iesaka stāties *Mediņskolā*. Šeit direktors ir ērgelnieks Nikolajs Vanadžiņš (1892 – 1978), kas savulaik personiski pazinis Ojāra tēvu un tāpēc ļoti cenšas palīdzēt jaunajam repatriantam. *Brālītīm* paveicas ar paidagogu, jo viņš nokļūst pie docenta Aleksandra Arņiša (1900 – 1973), kas buržuaziskās Latvijas gados labi pazinis Ojāra pirmo skolotāju Jāni Kalēju, par kuŗu gan labāk skaļi nerunāt, jo viņš emigrējis, tā neizpelnīdamies pat ne skopas rindiņas LPE. Arņītis ir krietns cilvēks un palīdz nabaģa pāraugušajam skolnieciņam Ojāram iekārtoties labi samaksātā darbā krogā kapellā. Tas ir iesākums raibajai mūziķa dzīvei un uzdzīvei. *Mediņskolas* izlaiduma eksāmenā smagākais ir algebra rakstos, jo Ojāra zināšanas matemātikā nav neko progresējušas kopš septītās klases eksterņā. Līdzjutīgā skolotāja iedod gatavu atrisinājumu, tikai piekrodina, lai neklūdās pārrakstot un

stingri ievēro mazos cipariņus, kas rakstāmi augstāk. Lūk, tā. Bet vai tas Ojāru traucē spēlēt vijoli un iestāties konservātorijā?

Studiju laikā Ojārs Rīgā apprecas. Ar Feliciju Ojārs iepazīstas konservātorijā, kur viņa mācās klavieres. Viņš, bērniībā nenokrītīs un jaunībā neiesvētīts, laulājas baznīcā, un tas nenāk par labu viņa jau tā *sasmērētajai* biogrāfijai. Ojāra sievastēvs Ludvigs Mečinskis, 1930. gadā Latvijas pavalstniecībā uzņemts polis un atraitnis kopš 1943. gada, ir stingrs katolis un čakls darbarūķis, kas mūžu nostrādājis tekstilrūpniecībā, uzkalpodamies līdz audumu krāsotavas meistaram. Kāda divaina sakritība! Gan Ojārs Kalniņš, gan viņa pirmais vijoles skolotājs Jānis Kalējs par dzīvesbiedrēm izraudzījušies pianistes. Abām gandrīz identiski kristītie vārdi: Felicija un Felicitā, pat uzvārdi sākas ar vienādu burtu: Mečinska un Maizite.

Ojāram "paveicas" ar paidagogu konservātorijā. Tas ir *krievlatvietis* Pēteris Smilga (1901 – 1968). Uz viņu pilnīgi attiecināmi L. Pura vārdi: "Ja staļiniskā terora gados nav nošauts, tātad uzticams un pietiekami iebaidīts, lai darītu, tikai ko liek darīt, vai nedarītu, ko nedrīkst darīt." Uzmaniību saista teikums no Smilgam vēltītā nekrologa *Literatūra un Mākslā*: "Pēc konservātorijas beigšanas veicis partijas uzdevumus." Varbūt Maskavā piestrādājis pie *latviešu sarakstiem* 1937. gadā? Padomju okupācijas ziedu laikos Smilgas ieguldījums mūzikas jomā pārlieku cildināts un uzkrītoši bieži. Taču 80. gados Jērāna rediģētajā LPE bijušais padomju mūzikas korifejs un *ļunais gars* P. Smilga pieminēts vienīgi kā frontes ansambļa dalībnieks.

Ojāra paidagogs docents Smilga dzīvo greznā dzīvoklī Krišjāņa Barona ielā, ko kādreiz aizņēmis Gulaga upuris, slavenais advokāts Rūsis, Ojāra tēva patrons. Kad studentīņš atnāk pie sava paidagoga, tas nemaz nekautrējas, ka lieto represētā buržuja pa-

VIJOLE VARNEŠU VALGOS

Ojārs un Felicija Jaunjelgava 1962. gadā

mestās mēbeles. Ojāram brīžam ir divainas izjūtas: varbūt es sēžu uz tā paša krēsla, kur pirms daudziem gadiem sēdējis mans nelaiķa tētis? Katru nodarbību Smilga uzsāk ar sūkstīšanas, ka Ojāra *nepareizās biogrāfijas* dēļ viņam bieži tiek uzdoti *nepatikami jautājumi*. Sava pirmā skolotāja vārdu Ojārs nedrīkst Smilgam pat pieminēt, jo *īstenam komunistam* Jānis Kalējs, kas iemūžināts Pasaules Mūziķu vārdnīcā, *nav tautas daļa, bet ir tautas atkritumi*, kā māca nekad neklūdīgā partija. Ojāru no konservātorijas pagaidām neatskaita tikai viņa talanta dēļ.

Reiz pie Ojāra pienāk *komsorgs*. "Tu tāds apzinīgs un centīgs students. Būtu laiks stāties komjaunatnē." Ko Ojāram teikt? Nevar jau pretoties, kad mīļi aicina. Par Ojāra *kaitīgo sociālo izcelsmi* neko nezinošais puisis noformē iesniegumu un dodas pie augstākstāvošajiem. Tur sīkāk papētī kandidāta biogrāfiju un bargi nostostē mūzikālās jaunatnes ideoloģisko vadonīti par modrības trūkumu. Viņš nākamajā dienā garāmejojot Ojāram pasaka: "Uzskatīsim, ka starp mums nekāda tāda saruna nav notikusi." Daudzi deportētie vēlāk kļūst PSKP biedri, Ojāru pat komjaunatnē neuzņem!

Ojāra studiju laikā konservātoriju vada *diletanti, krievlatvieši un bijuši tankiste* (Pauls Dambis), kuŗi ir pārliecināti, ka tikai marksisma-ļeņinisma teorija ir visas augstākās izglītības pamats un stūrakmens. Viņi visiem spēkiem cenšas attīrīt topošo padomju mū-

ziķu saimi no kapitālisma sārņiem. Ojāru pazemojoši pakļauj publiskai grēksūdzei, liekot viņam norobežoties no savu vecāku buržuaziskās ideoloģijas. Šo *inkvizīcijas* brīdi Ojārs cenšas aizmirst kā ļaunu murgu un tikai reiz atklātā sarunā ar vecāko brāli izplāpājas.

Ojāra māsiņa Dagnija Sibīrijā saslīms ar galvas matu ēdi, un vietējie ārsti atzīst savu bezspēcību. Māte raksta lūgumus, lai atļauj meitenītei aizbraukt uz pāris mēnešiem ārstēties Rīgā. *Sociāli bīstamu elementu* ģimenei čeka atsaka. Ojārs slepus atbrauc uz Tasējevu, paķer Dagniju un tajā pašā dienā smagās automašīnas kravas kastē dodas atpakaļ uz Kanskas dzelzceļa staciju. Brauciena laikā "limuzīnā" nejausi iekāpj kāds čekists, kuŗam pašam jānokļūst pilsētā. Viņš sīki iztaujā Ojāru, prasa uzrādīt dokumentus, ilgi pēti tos. *Rīdiniēks* jau nodomā, ka nu ir cauri. Ka viņu *atgriezīs* iepriekšējā izsūtījuma vietā. Ko iesāks jaunā sieviņa Felicija? Vai būs jābrauc uz Sibīriju kā cara laikā dekabristu dzīvesbiedrēm? Ojārs *ceļabiedram* laipni piedāvā ieiet ēdnīcā, lai pašēstu pusdienas un iedzertu *simt gramus*. Čekists piekrit, un notiek brīnums: viņš ne tikai atdod pasi, bet pat novēl laimīgu ceļu! Vai tiešām tikai brango pusdienu dēļ? Drīzāk jau būtu, kuŗai cilvēcīgas jūtas nav zudušas.

Nākamajā rītā Tasējevas būdīnā ierodas vietējais *zilcepuris*. Bargi jautā Ojāra mammai, kur viņas jaunākais dēls. Acīmredzot kāds jau *nozīņojis*, tikai mazlietiņ nokavējis. Ojārs ar māsiņu ātrvilcienā Vladivostoka - Maskava traucas uz Rīgu. Kupejā abi iekārtojas augšējos brīvajos plauktos. Apakšā sēd padomju armijas virsnieki. Katrā ziņā ne čekisti. Ļoti laipni cilvēki. Ojārs izstāsta patiesību par slimo māsiņu. Virsnieki baro un kopj Dagniju. Paši piesakās palīdzēt brālīm un mātai iziet cauri stingrajai kontrolei Maskavas stacijā.

(Turpinājums sekos)

Imantu Ziedoni pieminot

Imanta Ziedoņa fonds

Imanta Ziedoņa fonds "Viegli" ir izsludinājis pieteikšanos uz apbalvojumu "Laiks Ziedonim". Mēs aicinām latviešus un Latvijai piederīgos visā pasaulē pieteikties un pieteikt citus kandidātus kādā no piecām apbalvojuma nominācijām: zinātnē, novadpētniecībā, tautsaimniecībā, bērniem un jauniešiem, kā arī par dzīvi literatūrā.

Nominācijā zinātnē "Taureņu uzbrukumš" apbalvos par sasniegumiem un personību kādā akadēmiskā nozarē, kuŗā Latvijā tiek piešķirts doktora grāds.

Nominācijā novadpētniecībā „Kedas” apbalvos par sasniegumiem un personību lokālu teritoriju (novada, ciema, pagasta, pilsētas utt.) izpētē, veicinot latviskumu un iesakņotību. Arī latviskuma saglabāšana un veicināšana ārpus Latvijas teritorijas ietverta šajā kategorijā.

Nominācijā tautsaimniecībā „Zemi es mācos” apbalvos par sasniegumiem un personību latviskā saimniekošanā, komercdarbībā, kas balstīta Latvijas tautas resursos un tradīcijās. Šiem kritērijiem atbilstoša saimniekošana un uzņēmējdarbība diasporas latviešu vidū būtu labs pretendents apbalvojumam.

Nominācijā bērniem un jauniešiem „Rabarbers” apbalvos par izciliem sasniegumiem un

personību pretendentu vēl bērna vai jaunieša vecumā vai darbā ar bērniem un jauniešiem.

Nominācijā par dzīvi literatūrā „Bize” apbalvos par izciliem sasniegumiem un personību, radot, tulkojot, mācot, izplatot vai izdodot latviešu literatūru.

Pretendenti (vai pretendentu grupas) uz nominācijām var pieteikties paši, kā arī tikt pieteikti. Būtiski ir pretendenta sasniegumi nominācijas nozarē un personības saskaņā ar apbalvojuma ziedoniskajām vērtībām: izcilība, degsme, sūtība, stāja, veiksmē un savpatība. Svarīgi, lai pretendents sasniegumi būtu pienesums Latvijai: noderīgi mūsu zemei, dodot labumu tās ekonomikai, uzplaukumam un tās pazīstamībai. Viņi var dzīvot un strādāt ne tikai

Latvijā, bet arī jebkur ārvalstīs, ja iznes Latvijas vārdu pasaulē. Apbalvojuma pretendentu loks ir visplašākais.

Apbalvojums tiks pasniegts Imanta Ziedoņa dzimšanas dienā 3. maijā svinīgā Cildināšanas ceremonijā. Katras nominācijas laureāts saņems Eur 3000, - pēc visu LR normatīvajos aktos noteikto nodokļu nomaksas.

„Jaunā Rīgas teātra lugas nosaukums „Ziedonis un Visums” precīzi nedefinē Imanta Ziedoņa pasaules robežas - tā nenorobežojas ar Latvijas fiziskajām robežām. Pavadām kopā *Laiku Ziedonim* neatkarīgi no atrašanās vietas. Konkurss *Laiks Ziedonim* ir atvērts arī tautiešiem pasaulē, kuŗi sevi saista ar Latviju un kuŗu darbs atbilst Ziedoņa garam! „Es ticu -

bezgala ceļi man ar Tevi vēl jāiet būs!” (I. Ziedonis),” pieteikties uz apbalvojumu aicina Rolands Lappuķe, īpašo uzdevumu ministrs diasporas jautājumos.

Mēs aicinām jūs apzināt izcilos latviešus, īpaši tos, kuŗu veikums ir nozīmīgs Latvijas diasporai, un pieteikt viņus kādā no apbalvojuma nominācijām. Tāpat ceram, ka izplatīsīt šo informāciju visiem Latvijas piederīgajiem visā pasaulē. Pieteikties uz apbalvojumu var līdz 2014. gada 3. martam plkst. 17.00, aizpildot pieteikuma formu apbalvojuma mājaslapā www.laiksziedonim.lv vai arī iesūtīt to pa pastu pēc adreses - Imanta Ziedoņa fonds "Viegli", Bruņinieku iela 22-1, Rīga, LV-1001.

Plašāku informāciju par apbalvojumu iegūsit www.laiksziedonim.lv.

Norises un notikumi Brīvdabas muzejā 2014. gadā

DAIGA LAKSA, Brīvdabas muzeja Izglītības un informācijas nodaļa

Šogad Latvijas Etnografiskajā brīvdabas muzejā notiks vairāki 15 dažādi sarīkojumi: gan tradicionālie gadskārtu ieražu svētki, gan citi vērienīgi notikumi, kas bagātinās Rīgas – Eiropas Kultūras galvaspilsētas gada programmu.

Brīvdabas muzeja gada notikumu programma vienmēr sākas februārī, Meteņos, kad apmeklētāji aicināti uz ziemas sezonas pēdējo maskošanos. Sveicot pavasari, Brīvdabas muzejā svinēsim Lielo dienu martā un Lieldienas aprīlī.

No 7. līdz 31. maijam „Rīga 2014”

Eiropas kultūras galvaspilsētas projektā „Amatnieku darbnīcas „Tilts”” Brīvdabas muzejā notiks podnieku, kokamatnieku, spēļu un rotaļu, mūzikas instrumentu un rokdarbnieku nedēļas. Projekta nobeigums paredzēts Mūsdienų amatniecības festivāla laikā 9. un 10. augustā.

Izstāžu zālē no 1. jūnija līdz 15. septembrim plānots apmeklētājiem piedāvāt krāšņu izstādi „Krievu ziemeļi”, kas atceļos no Sanktpēterburgas – no Krievijas Etnografiskā muzeja kolekcijas.

Visplašāk apmeklētais noti-

kums Brīvdabas muzejā ir Latviešu tautas lietiskās mākslas darinājumu gadatirgus, kas šogad notiks 7. un 8. jūnijā.

Šogad aprit 90 gadi, kopš Izglītības ministrijas Pieminekļu valde 1924. gadā pieņēma lēmumu par „brīvās dabas” muzeja ierīkošanu Rīgā. Pieminot šo notikumu, sadarbībā ar Latvijas Nacionālo kultūras centru Brīvdabas muzejā 14. un 15. jūnijā pirmsjāņu noskaņās notiks Vasaras dziedāšanas svētki, kuŗos pulcēsies folkloras kopas no visiem Latvijas reģioniem.

Vasaras beigās, augustā, svi-

nēsim Maizes godus, bet ģimenes ar bērniem gaidīsim Spēļu un rotaļu dienā. Gada ritējums, kā parasti, beigsies ar Seno amatu dienu un Rudens ražas svētkiem septembrī, Veļu vakaru oktobrī, Mārtiņdienu novembrī un Ziemas saulgriežu svinībām decembrī. Gada izskaņā apmeklētājiem atkal tiks piedāvātas Gaismas spēles ziemas mijkrēsli – neparasti izgaismotas muzeja ēkas un takas vakara stundās.

Skat arī www.brivdabasmuzejs.lv
2013. gads Brīvdabas muzejam bijis veiksmīgs. Muzeja apmeklētāji ir Latvijas iedzīvotāji un

viesi no visas pasaules. Brīvdabas muzejs Rīgā un tā lauku nodaļas „Vītolnieki” (Rucavas novads) un „Vēverī” (Vecpiebalgas novads) apmeklētas kopumā 115 325 reizes. Muzeja budžetā ienākuši ieņēmumi no ieejas biļešu un citu maksas pakalpojumu tirdzniecības LVL 221 089, - apmērā. Salīdzinājumā ar 2012. gadu apmeklējums pieaudzis par 19 000, bet pašienēmumu apjoms palielinājies par 37 000 latiem. Pateicamies par labajiem rezultātiem visiem sarīkojumu apmeklētājiem, dalībniekiem un muzeja sadarbības partneriem!

VĒSTURE

LĀSMA ĢIBIETE

TRAGISKS LIKTENIS

Latvijas medicīnas vēsturei, tās pētišanai diemžēl nopietni pievērsušies pavisam nedaudz vēsturinieku. Man tā šķiet tik savdabīga un likločaina, ka pārspēj pat vīstalantīgāko rakstnieku romānus. Tā kā esmu dzimusi liepāniece, lasītājus labprāt vēlētos iepazīstināt ar pavisam nelielu ieskatu šīs Latvijas pilsētas medicīnas vēsturē, precīzāk, pastāstīt par kāda ārsta traģisko likteni, kas par tādu izvērtās tā laika politikas, nevis viņa personības dēļ.

„Reti kuŗai slimnīcai kuŗa laikā nogalināti divi galvenie ārsti, turklāt vienu nošāva vācu armija, otru – krievi. Tēlaini izsakoties, Liepājas slimnīcas vēsture ir „rakstīta asinīm” – tā kādā neformālā sarunā pirms vairākiem gadiem atzina Liepājas Reģionālās slimnīcas ārsts, chirurģs Viesturs Rozītis. Cienījamais mediķis stāstīja, ka viņš visā Latvijā nezīnot otru ārstniecības iestādi, kuŗu Otrais pasaules kuŗš būtu skāris tik smagi kā Liepājas slimnīcu.

Tācu nedaudz konkrētāk. Viens no ārstniecības iestādes vadītājiem, ko nogalināja bez tiesas sprieduma, ir chirurģs **Teodors Volframs**. Nesen viņam apritējusi 105. gadskārta.

Noslēpumaina personība

Par ārstu T. Volframu atrodams ziņas ir skopas. Zināms, ka viņš dzimis 1908. gadā Tomskā, savukārt izglītību ieguvis Rīgā.

Ārsts Teodors Volframs pirmās rindas vidū starp medicīnas māsām Liepājas slimnīcā // Fotografija no P. Stradiņa Medicīnas vēstures muzeja fondiem

T. Volframs mācījies Rīgas krievu ģimnazijā, pēc tam studējis Latvijas Universitātes Medicīnas fakultātē, ko absolvējis 1932. gadā. Uz Liepāju jauno ārstu aizvedušas darba gaitas, jo pēc medicīniskās izglītības iegūšanas viņš dabūjis asistenta darbu pilsētas slimnīcas chirurģijas nodaļā. Liepājā nostrādājis četrus gadus (1934.–1938.), chirurģs pilsētu uz īsu brīdi pametis, jo bija pieņemts asistenta amatā

Latvijas Universitātē. Jāpiebilst, ka T. Volframs universitātē bijis visjaunākais asistents.

Acīmredzot ir atgadījies kas neparedzēts, jo tai pašā 1938. gadā dakteris kopā ar kollēģu – arī vācieti, terapeitu Benjaminu Taču atgriezušies Liepājā. Vēl pēc gada T. Volframs izdarījis izvēli, par kuŗu vēlāk samaksāja ar dzīvību. Kā zināms, 1939. gada oktobrī, paklausot Ādolfā Hitlera aicinājumam, Baltijā dzīvo-

jošie vācieši repatriējās uz etnisko dzimteni. Šķiet savādi, ka dakteris, būdams vācietis, Latviju tomēr nav pametis...

Galvenā ārsta amatā

Jāatzīst, ka nedaudz savādi ir arī apstākļi, kādos T. Volframs ticis Liepājas slimnīcas galvenā ārsta amatā. No 1934. gada, kad jaunais speciālists pirmoreiz ieradās Liepājā, slimnīcas vadītājs

bija iekšķīgo slimību ārsts, Latvijas Valsts pirmā prezidenta Jāņa Čakstes dēls Ringolds Čakste (1898.–1967.).

1940. gadā, mainoties varai, slimnīcā tika izveidota darbinieku komiteja, kuŗas biedri bija galvenokārt sanitāri un ar kuŗas „svētību” R. Čaksti no amata atbrīvoja. Komitejas pārstāvji galvenā ārsta postenī izvirzīja dakteri T. Volframu. Šai laikā chirurģs vienlaikus bija arī Liepājas pilsētas slimnīcas māsū skolas vadītājs. Savukārt R. Čakste Liepāju pameta, pārcēlās uz Jelgavu, vadīja šīs pilsētas slimnīcas Infekcijas slimību nodaļu un 1944. gadā tika iecelts ārstniecības iestādes galvenā ārsta amatā.

Šī stāsta nobeigums ir traģisks. Padomju varas pēdējās dienās – 1941. gada 25. jūnijā slimnīcas galveno ārstu T. Volframu un kurinātāju Sergeju Hercenbergu sasaistīja ar dzeloņdrātīm, iedzina jūrā un aizdomās par sadarbību ar pretinieka armiju nošāva. Chirurģs bija devis rīkojumu slimnīcas virtuvē iekurināt plīti, lai ievainotajiem būtu silts ēdiens. To iztulkoja tā, ka T. Volframs un kurinātājs, izmantojot ārstniecības iestādes gaŗo skursteni, ar dūmiem esot signālīzējuši un devuši orientieri vāciešiem.

Abi noslepkavotie 1941. gada 7. jūlijā ar lielu godu apbedīti Liepājas Centrālkapos netālu no to ieejas. Par bērēm vēstīts arī laikraksta *Kurzemes Vārds* 1941. gada 8. jūlija numurā.

Vilim Vitolam nozīmīga jubileja

*Atminiet, labi ļaudis,
Kur Dieviņš nakti gul?
Mūsu pašu zemītē
Uz pelēka akmentiņa.*

14. februārī nozīmīgo 80 gadu jubileju svin mecenāts, uzņēmējs un pārliecināts Latvijas patriots Vilis Vītols - Vītolu fonda dibinātājs, Kokneses fonda veidotājs un *Liktenārzā* izveides idejas autors. Šī ir svētku diena ne tikai Vilim Vitolam un viņa tuviniekiem, – mīlestības un cieņas pilnus sveicienus, pateicības un apbrīnas pilnus vārdus kaut domās sūta ikviens, kuŗam kaut reizi mūžā ir nācies satikt šo cilvēku un izjust viņa sirsnību un dvēseles siltumu. Savukārt Vilim Vitolam viņi visi ir tik tuvi – gan jaunieši, kam palīdzēts iegūt augstāko izglītību, gan ļaudis, kas *Liktenārzā* rod mierinājumu un spēku, – ikviens, kuŗam, gluži tāpat kā jubilāram, svarīga ir šī zeme un tās nākotne. Viņiem ir veltīti vārdi Viļa Vītola grāmatā „Savējiem”: *Viņi visi ir mana cerība. Cerība, ka izaugs jauna paaudze, citāda. Ka viņi*

Vilis Vītols

uzcels jaunu Latviju – tādu, par kādu esam sapņojuši. Par kādu cīnījušies mūsu senči, strēlnieki, leģionāri un tie, kas gāja uz bari-kādēm.

Savulaik Vilis Vītols ir teicis: *Pelēkie, cietie, gadu miljonus izturējušie lielle akmeņi ir vispiemērotākais simbols mūsu tautas izturībai un sīkstumam.* Tiesa – ne zeltu, ne sudrabu mūsu zemes dzīlēs nevar atrast, taču tā sevī glabā citas, daudz pamatīgākas un mums izprotamākas vērtības. Tie mūsu vienkāršie, pēc pirmā skatiena vienmuļi pelēkie laukakmeņi, no kuŗiem citi dziļi jo dziļi paslēpušies un vēl joprojām mierīgi dus, bet citi iznākuši virszemē un vēstī par pamatīgu mu, par mūžīgumu, par uzticību savai zemei. Tie ir silti, jo saņem un patur sevī saules dāvāto mīlumu, tie mirdz, ja ar tiem sarunājas lietus lāses, tie sudrabaini zvīļo, baltas sniega segas klāti, tie mīl šo zemi un tās cilvēkus. Jo viņi vtiēši tādi ir – Latvijai piederošie. Savējie.

Tāds allaž ir bijis Vilis Vītols – nesatricināms savos uzskatos un

pārliecībā, ka viss ir iespējams, ja ik darbs ir veikts ar mīlestību pret sev tuvajiem un savu zemi. Latvija to ir novērtējusi – par to liecina saņemtais Triju Zvaigžņu ordenis.

Izvirziet sev augstus mērķus, tad jūs vairāk sasniegsit! Sekojiet kādai spožai zvaigznei, kaut tā sākumā varētu šķist nesasniedzama. Jums izdosies! – tāda ir jubilāra pārliecība un aicinājums visiem, kuŗi mīl savu zemi un nākotnē grib to redzēt bagātu, skaidu un laimīgu. Mums izdosies, jo ir šādi cilvēki, kas palīdz, kas dod spēku un tic savas tautas gara un dvēseles stiprumam. Mums izdosies. Visiem kopā – savā zemē, savā Latvijā.

Laika un Brīvās Latvijas saime pievienojas Viļa Vītola sveicēju pulkam un aicina joprojām atbalstīt abus viņa lolotos fondus. Arī šūpla svētkos gavilniekam labākā dāvana būs Jūsu ziedojums Vītolu fondam vai Kokneses fondam. Vairāk informācijas www.vitolufonds.lv, www.liktenarzs.lv

Red.

Kam pieder Latvijas zeme?

VALIJA BERKINA

Ar 2014. gada 1. maiju saskaņā ar līgumu par Latvijas Republikas pievienošanu Eiropas Savienībai (ES), Latvijas likumdošanā ir noteikts, ka ES dalībvalstu pilsoņi un ES dalībvalstīs reģistrētas juridiskās personas zemi var iegūt īpašumā ar tādiem pašiem noteikumiem kā Latvijas Republikas pilsoņi.

Taču ārzemju uzņēmēji un investīciju fondī jau tagad, apejot pašreiz noteikto aizliegumu, izpērk Latvijas lauksaimniecības un meža zemi. Pēc neoficiālas informācijas ārzemniekiem, **nesagaidot oficiāli noteikto 1. maiju, jau piederot 25 % Latvijas zemes.**

Lauksaimnieku organizāciju sadarbības padome (LOSP), valdes priekšsēža vietnieka ES jautājumos Armanda Krauzes (ZZS) personā 2013. gada 15. decembrī tīmeklī www.manabalss.lv nāca klajā ar iniciatīvu „Latvijas zeme Latvijas pilsoņiem”, aicinot saglabāt Latvijas lauksaimniecības un meža zemi LR pilsoņu īpašumā un izbeigt tās iztirgošanu ārzemniekiem un starptautiskajiem investīciju fondiem. Iniciatīvu jau parakstījuši 4970 atbalstītāji, taču vajadzīgi 10 000, lai to varētu iesniegt izskatīšanai Saimei un izsludināt tautas nobalsošanu.

LOSP ir Latvijas lielākā nacionālā līmeņa lauksaimnieku konsultatīvā padome, kas apvieno 58 lauksaimniecības nozaļu un daudznozaļu valsts līmeņa nevalsts organizācijas (NVO), pārstāvēt vairāk nekā 12 345 ražojošos lauksaimniekus. LOSP iesaistās Latvijas lauksaimniecības un lauku attīstības politikas veidošanā un īstenošanā.

„Lauksaimniecības un meža zeme ir nozīmīgs resurss, ko nevar atjaunot. Tā ir vērtība, ko

mums ir nodevuši senči no paaudzes paaudzē, un tā mums ir jānosargā!” teikts LOSP aicinājumā parakstīties.

Lietuvā jau ir panākta Tautas nobalsošana (referendums), kad visai drīz tiks balsots par grozījumiem Konstitūcijā, paredzot aizliegt zemes pārdošanu ārzemniekiem. Kā būs Latvijā? Viss atkarīgs no tā, cik liels atbalsts būs LOSP iniciatīvai „Latvijas zeme Latvijas pilsoņiem”.

Šobrīd Saeimā Tautsaimniecības, agrārās, vides un reģionālās politikas komisijā diskusijām atvērti Latvijas valdības diezgan vienprātīgi pieņemtie grozījumi likumā „Par zemes privatizāciju lauku apvidos”. Jautājums gana steidzams – jau 1. maijā tiks atcelti ierobežojumi ārzemniekiem pirt Latvijas lauksaimniecības zemi. ES normatīvi nosaka – jebkuŗš tās pilsonis vai ES reģistrēta juridiska persona Latvijā zemi varēs iegūt īpašumā pēc vienādiem nosacījumiem. Tā teikt, no 1. maija latviešu Jānis un dāņu Bents varēs draudzīgi nopirkt pa gabalam lauksaimniecības zemes no zemnieka Pēterī Latgalē. Ja dānis Bents maksās vairāk, tad Pēteris Latgalē kasīs aiz auss un prātos: kāpēc jāpārdod Jānim par mazāku cenu, ja dānis maksā vairāk? Un abus zemes gabalus pārdos ... dānim! Pēc neoficiālas informācijas, tā tas notiekot jau tagad. To uzskatāmi redzējam arī režisores Ilzes Burkovskas-Jakobsonas veidotā dokumentālā filmā „*Bekons, sviests un mana Mama*” (2008), kuŗā galvenā varone arī bija tādas izšķiršanās priekšā – kam pārdot zemi. Tomēr nolēmusi priekšroku dot vietējam saimniekam, lai gan tas solīja mazāku samaksu.

Latvijas valdības mērķi, iestrādājot grozījumus likumā, ir it kā

Kam piederēs Latvijas zeme pēc 1. maija? // FOTO: Valija Berkina

vietējo lauksaimnieku pusē – gan fiziskām, gan juridiskām personām trīs gadu laikā pēc zemes iegādes ir jāuzsāk tās apsaimniekošana. Pērkot zemi, rakstveidā jāapliecina, ka tā domāta ražošanai. Zemes pircējam jābūt ar lauksaimnieka izglītību vai pēdējos trīs gadus pirkuma jābūt guvušam ieņēmumus no lauksaimniecības – vismaz vienu trešdaļu no kopējiem saimnieciskiem ieņēmumiem. Ir domāts par to, lai ēnu ekonomika neapdraudētu valsts budžetu, tāpēc grozījumos noteikts, ka fiziskai personai jābūt reģistrētai Valsts ieņēmumu dienestā (VID) kā saimnieciskās darbības veicējai, bet juridiskām personām jābūt Latvijā reģistrētām kā nodokļu

maksātājām.

Lai arī pēc likuma grozījumu pieņemšanas Latvijas lauksaimniecības zemes pircējam būs stingrāki noteikumi, tos varētu ideāli piemērot situācijā, ja valsts zemes tirgū jau šobrīd lielas platības nepiederētu ārvalstu pilsoņiem. Jau gadiem zeme tiek pirkta ar Latvijā reģistrētas juridiskas personas starpniecību, un pašreizējā Latvijas likumdošana to neaizliedz. Tāpēc arī pēc 1. maija ārzemnieki joprojām būs labākā situācijā nekā vietējais lauksaimnieks, jo viņi gan atbildīs noteikumiem par trīs gadu ienākumiem no lauksaimnieciskās ražošanas, gan arī viņiem būs lielākas finansiālās iespējas.

Pakāpeniski pieaugošie nekus-

amā īpašuma nodokļi liks mazajiem un vidējiem zemniekiem zemi pārdot vai, labākajā gadījumā, iznomāt, un to savukārt izmantos lielle īpašnieki, tādējādi vēl vairāk izstumjot no tirgus mazos un vidējos zemniekus. Jau tagad ir redzams, ka, piemēram, Latvijas lauksaimniecības attīstības padome un daži lauksaimniecības attīstības konsultāciju uzņēmumi vispār iebilst pret lauksaimniecībā izmantojamās zemes iegādes ierobežojumiem. Skan pat skaļi paziņojumi, ka likumā „Par zemes privatizāciju lauku apvidos” grozījumu spēkā stāšanās būšot it kā valdības vēlme nacionalizēt privātpašumu. Traktējot to arī kā Satversmes pārkāpumu. Kā domājat jūs?

NOVADU ZIŅAS

I. JIRGENS

Smiltene - Ziemeļlatvijas pilsēta netālu no Igaunijas robežas - pag. gs. 30. gados bija ļoti skaista mazpilsēta kalnainā apgabalā, kur tecēja straujā Abulas upe, Gaujas pieteka.

Mūsu ģimene iepirkās Smiltēnes veikalos. Tolaik vienreiz nedēļā, piektdienās, bija tirgus diena lielā laukumā iepretim pilsētas luterāņu baznīcai. Apkārtējie lauksaimnieki tirgū pārdeva savus produktus. Mūsu kalpone Elza tur pazina labākos saimniekus un katru nedēļu iepirka biezpienu, skābo krējumu un citus produktus. Olas pirkām kaimiņu mājā, kur vecāka kundze turēja daudz vistu. Bija arī lielākas tirgus dienas, tā sauktie gadatirgi, kad no tālākas apkārtnes sabrauca māla trauku un citu noderīgu priekšmetu tirgotāji. Smiltēnē bija vairāki skārņi, maiznīcas, arī drēbju veikali. Mūsu pilsētā vēl nevarēja veikalos nopirkt gatavas drēbes. Tur pārdeva tikai audumus baķos. Bija daudzas šuvējas un skroderu darbnīcas, kur pēc mēra pašuva gatavus apģērbus. Atceros, cik grūti mums bija nostāvēt mierā, kamēr šuvēja *noņēma* mūsu mērus. Vispirms darināja papīra *šnītes*, lai no baķu drānām izgrieztu bērniem un pieaugušajiem šujamos apģērbus. Tikai gadus vēlāk veikalos ieviesās gatavās drēbes.

Gandrīz visvairāk iemīļotais veikals bija Māziņa kunga maiznīca. Tur varēja pirkt dažādas baltmaizes, rupjmaizi, bet galvenais – ūdens kliņģeris. Tādus ne-

Baznīcas laukuma sākums 1914. gadā. Vienu no ēkām pirms Latvijas valsts nodibināšanas no firsta Līvena bija ieguvis Jānis Māziņš. Jaunākā ēka 20. gs. divdesmitajos gados pārbūvēta, un pirms kara ēkas ārpusi greznoja dekoratīvs kliņģeris, kas aicināja pircējus Jāņa Māziņa maiznīcā un tējnīcā. Arī pēc kara nacionālizētajā īpašumā cepa "Stalīna kūku" – formās cepa sāļu rupjo maizi un pelēkas maizītes. Mūsdienās ēka ir privātais īpašums, kuŗā atrodas frizētava, lietoto apģērbu veikals un Smiltēnes mežniecības birojs // FOTO: Ādolfs Gustavs, A. Pirro

kur vairs neesmu atradusi, ne ceļojot pa Vāciju, ne pa Savienotajām Valstīm. Kliņģeri no virsas bija brūni, skraukšķīgi, bet galvenā daļa bija mīkstāka. Kā tos gatavoja, nezinu, bet kaut kāds sakars ar ūdeni jau bija. Tomēr galvenais mums, bērniem, likās daudzās dažādās tortes. Varēja nopirkt arī atsevišķas kūkas apmēram astoņu centimetru garumā, skaisti krēmīgi garnētas un ar dažādiem pildījumiem. Konditors Māziņš bija slavens ar savām nepārspējamām ābolu kūkām. Savu ābolkūku pildījuma recepti

viņš nevienam nemācīja. Pats to vienmēr slepeni gatavoja. Kad konditoru Baigajā gadā aizveda uz Sibīriju, viņš savu labo, noslēpumaino ābolu recepti paņēma sev līdzī. Bija arī citas maiznīcas. Viksnas maiznīcā cepa ļoti garšīgu saldskābmaizi.

Smiltēnē bija vairāki skārņi, galvenais bija Mieriņu skārnis. Mums mājās bija angoras un persiešu krustojuma kaķis – Mūris. Toreiz vēl nekādas speciālas kaķu barības nebija. Mums, bērniem, bieži bija jāiet uz skārni pirkt kaķim malto gaļu. Sacijām:

SMILTĒNES VEIKALI

„Lūdzu, man par pieciem santīmiem kaķa gaļu.” Citreiz prasījām kaķa gaļu par 10 santīmiem, taču gaļas pikucis tāpēc nekad nelikās ne mazāks, ne lielāks. Bija speciāli veikali lauksaimniekiem, bet ar tiem mums, bērniem, nebija nekādas darīšanas. Kādā speciālā veikalā pārdeva skaisti krāsainos papīros ietītas šokolādes konfektes.

Smiltēnē vēl bija daži iecienīti ebrēju veikali un darbnīcas. Tur nesa salabot ieplīsušus katlus, skārda mantas. Šajos veikalos varēja ilgi „diņģēties”, tas ir, mēģināt, vai neizdosies darījumu saligt par zemāku cenu. Parasti uz šīm darbnīcām gāja mūsu vecmāte un bieži vien panāca, ka par gatavo pakalpojumu vajadzēja maksāt mazāk.

Vēl bija Zušmaņa grāmatu veikals, kur varēja nopirkt papīra loksnes ar ūdeni novelkamām bildītēm. Tās vēlāk samitrinātas uzklāja uz papīra loksnes. Krāsainos zīmulus tēvs veda no Rīgas, vienmēr labākos Faber zīmulus.

Netālu no mūsu mājām bija nelielais Migliņa veikals. Tur tirdzinieki, mājās braucot, iepirka sev vajadzīgās preces.

Rudenī tirgos bija tik dažādu šķirņu āboli, ka nenoskatīties. Jau vasarā varēja pirkt baltos dzidros un rožabolus. Tie bija ļoti sulīgi un saldi. Rudenī pirkām *serinku* un *antonovku* ābolus. Migliņa veikalā, kas atradās netālu no Kļaviņa mājas, kuŗā mēs irējām apakšējo stāvu, mēs, bērni, vasarā basām kājām gājām pirkt „gotiņas” – krējuma konfektes. Migliņa tēvs bieži mums iedeva konfektes bez maksas.

Daugavas ielā atradās mūsu radnieku dzirnavas un vilnas apstrādāšanas fabrika. Tur mēs atstājām savu kaķi Muri, jo, kad pārcēlāmies no Smiltēnes uz Rīgu, kaķim tā bija labāk.

Smiltēnē bija divi ormaņi. Viņi bija ļoti nodarbināti, jo Smiltēnes dzelzceļa stacija bija patālu no pilsētas. Ormaņi bija ļoti pieprasīti. Mēs vienmēr mēģinājām sarunāt Brantiņu, viņa zirgs tika rūpīgi kopts, arī iejūgs vienmēr bija spidīgs un labi uzturēts. Otrs ormanis bija Ikšķelis, viņa zirgs nebija tik labi kopts.

Bērniņa Smiltēnē mums bija ļoti saulaina, un tāpēc vēl uilpilsētai un visiem smiltēniešiem laimīgu un saulainu nākotni!

ZIŅAS ĪSUMĀ

Rēzeknes augstskolā (RA) 7. februārī notika pirmais jaunās studiju programmas „Robežsardze” izlaidums, kas Valsts Robežsardzei sagatavoja 19 vecākos virsniekus. Tālāk viņi varēs studēt maģistrantūrā un veikt zinātniskos pētījumus, kā arī dienēt vecāko virsnieku amatos. Jaunā programma RA tapusi sadarbībā ar Valsts Robežsardzes kolledžu, kur var iegūt tikai pirmā līmeņa profesionālo augstāko izglītību.

Latvijā joprojām samazinās vispārīglītojošo skolu skaits. 2013./14. mācību gadā ir 804 skolas, liecina Izglītības un zinātnes ministrijas (IZM) dati. Savukārt 2000. gada 1.septembrī skolēni devās uz 1037 skolām, bet 2004./05.mācību gadā bija 993 skolas. 2009. gadā Latvijā notika plaša izglītības iestāžu reorganizācija, kas skāra 84 skolas, bet slēgtas tika 57 skolas Latvijā.

Rēzeknes ARPC „Zeiņi” 7. februārī norisinājās Latgales reģiona Skolēnu mācību uzņēmumu gadatirgus „Ar mīlestību veidots”. Piedalījās vairāk nekā 30 Latgales reģiona skolēnu mācību uzņēmumi. Apmeklētāji varēja iegādāties oriģinālas, skolēnu rokām veidotas dāvanas Valentīndienas noskaņās un daudzas citas saimniecībā noderīgas lietas.

Daugavpili viesojās delegācija no Tatarstānas galvaspilsētas Kazanā. Oficiālā pieņemšanā pilsētas domē tika uzsvērtas, ka Daugavpils universitātei kādreiz notikusi studentu apmaiņa ar Tatarstānu. Ir cerība, ka šī saikne tiks atjaunota un būs arī citi sadarbības projekti. Delegācija apmeklēja Daugavpils cietoksni un Marka Rotko mākslas centru, kā arī iepazinās ar pilsētas sporta objektiem un tikās ar tatāru nacionālo biedrību.

Bīriņu pili notika konkursa „Gada labākais lauksaimniecības kooperatīvs 2013” laureātu godināšana. To rīkoja Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācija un Zemkopības ministrija, bet uzvarētājus noteica lauksaimniekiem un zemniekiem balsojot.

Kokneses novada domē pieņemts lēmums izmaksāt stipendijas I. Gaiša Kokneses vidusskolas labākajiem 10. -12. klases skolēniem. Naudu varēs saņemt katru mēnesi. Sekmīgākajiem audzēkņiem varētu izmaksāt stipendiju 10 - 20 eiro mēnesī. Mācību olimpiādu uzvarētājus apbalvos ar naudas prēmijām no30 līdz 100 eiro.

Ventspils augstskolā bija ieradušies 17 Erasmus starptautiskās studentu apmaiņas programmas jaunieši no Lietuvas, Francijas, Vācijas, Turcijas un Spānijas. Ārzemju studenti un mācībspēki pieisaiste ir viens no augstskolas darbības virzieniem. Šajā mācību iestādē studē arī jaunieši no Kamerūnas un Indijas.

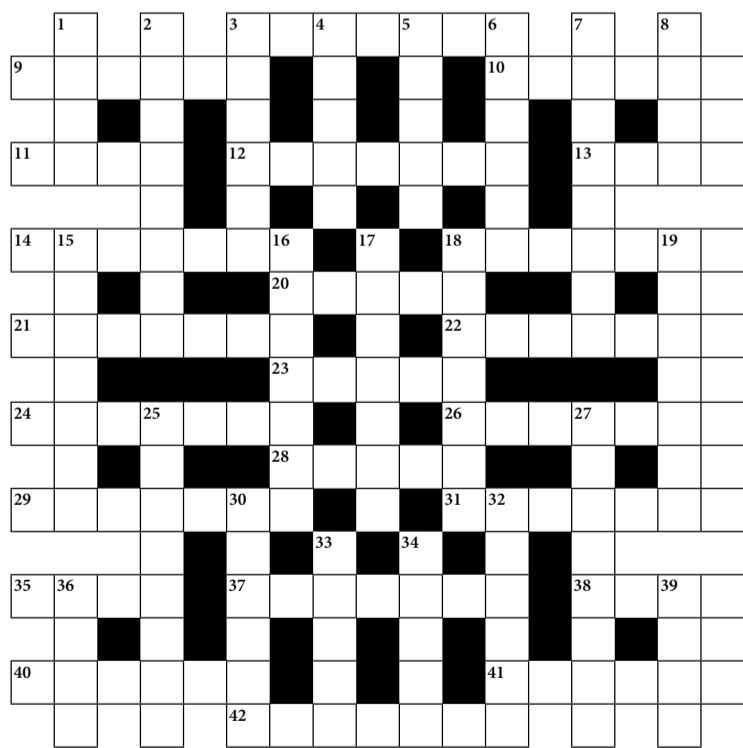
Aizkraukles profesionālajā vidusskolā atklāta mācību virtuve, kur nākamie pavāri apgūs praktiskās iemaņas. Mācību programmu skola pārņēma no Viesītes profesionālās skolas, kur bija radušās problēmas ar audzēkņu apmācību.

Alūksnieši izrādījuši lielu interesi par projektu “Satiec savu meistarību”. Jau notikušas vairākas lekcijas, bet 21. februārī uzmanības lokā būs nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšana un tālāknodošana. Šoreiz tā būs veltīta tautastērpam un tā valkāšanas tradīcijai. Ar interešiem tiksies vēstures doktore un etnografe Aija Jansone.

Izsiņas sagatavojušas **Valija Berkina** un **Māra Linde**

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Sastādījis JĀNIS REVELIŅŠ (ASV)

Līmeniski. 3. Budēļi. 9. Sērdiene. 10. Katoļu reliģiskais centrs Latgalē.11. Stieple elektriskās strāvas pārvadīšanai. 12. Upe Irākā. 13. Eiropas militāra aizsardzības organizācija. 14. Bezšķirnes suns. 18. Speciāli iekārtota vieta, kur pacēlas, nolaižas un stāv gaisa transportlīdzekļi. 20. Mikroskopisks viensūnas organisms. 21. Godināt. 22. Brašulis (*sar.*) 23.

Ierobežota teritorija. 24. Telpa ēdienu gatavošanai. 26. Censties sajūst ar tausti. 28. Gaŗākā upe Vācijā. 29. Pārbaudīt. 31. Graudu pārstrādes atdalījumi. 35. Kalni Eiropā. 37. Patmiļi. 38. Mierīgs, lēnīgs. 40. Kāju daļas. 41. Sporta veids. 42. Sliņķe.

Stateniski. 1. Senlatviešu dievība. 2. Kādas Eiropas valsts galvaspilsēta. 3. Senāk ievērojams

dziedniecības centrs Rīgas apriņķī. 4. Grieķijas sala. 5. Koka darinājumi divu virsmu savienošanai. 6. Tuvas attiecības. 7. Iespējama 2016. gada ASV prezidenta amata kandidāte. 8. Niansēt zīmējumu. 15. Latviešu rakstnieks, filozofs, parapsīchologs (1909-1974). 16. Saņemt rokā. 17. Jēzus mācekļi. 18. Slazds. 19. Parazītārps, kuŗa kāpuri iemītnās muskuļos. 25. Plienkans. 27. Lugas „Gūsteknis pili” autors. 30. Neliels zirgu dzimtas dzīvnieks. 32. Faraonu zeme. 33. Belīni opera. 34. Sīrijas prezidents. 36. Latvijas eiro upuris. 39. Liels daudzums.

Krustvārdu miklas (BL Nr.6) atrisinājums

Līmeniski. 1. Lūgšana. 5. Vārsmas. 8. Kauja. 9. Tūska. 10. Iveta. 12. Citur. 13. Uzskati. 14. Omulīgs. 16. Elipse. 19. Zem. 20. Zibens. 25. Kīte. 26. Pamatot.27. Rapa. 28. Namejs. 31. Ota. 32. Klints. 38. Atdarīt. 39. Paipala. 40. Ādams. 42. Sesks. 43. Ībiss. 44. Tumšs. 45. Adrešes. 46. Templis.

Stateniski. 1. Lielupe. 2. Auskars. 3. Akacis. 4. Augt. 5. Vairo. 6. Rietumi. 7. Svārsts. 9. Tosti. 11. Acīte. 15. Pedants. 17. Laiva. 18. Piepe. 21. Bērzi. 22. Nupat. 23. Tas. 24. SOS. 28. Niagara. 29. Medus. 30. Jurists. 33. Laikiem. 34. Neass. 35. Skalbes. 36. Stāsts. 37. Apsist. 41. Alma.

MATĪSS KUKAINIS

ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
matiss@sk-legal.com
+371 28390346

LATVIJAS PASTMARKU KOLLEKCIONĀRI!

Vēlos sazināties ar tautiešiem,
kas krāj Latvijas pastmarkas no neatkarības gadiem.

Osvalds Blaus
724-981-1119

Patriotisks Amerikas latvietis vēlas pirkt
latviešu gleznas un porcelānu,
lai paturētu latviešu mantojumu latviešu ģimenē.
Ir arī interese pirkt latviešu zemes un mājas īpašumus.
Lūdzu, rakstiet uz sveiks1969@yahoo.com vai
zvaniet +001-312-730-7459.

SARĪKOJUMI

SARĪKOJUMI

BOSTONA (MA)

Hancock Church (1912 Mass Ave, Lexington, MA)

29. martā 19:30 *LOL-Laugh Out Loud! Labyrinth Choir* koncerts: Dr. Anitas Kuprisas vadībā koris dziedās visādas jocīgas dziesmas! Korī dzied Martins Aldiņš un Krisite Skare. Biļetes pie ieejas \$20 un \$15(stud/sen). Info: www.labyrinthchoir.org

ČIKĀGA (IL)

Čikāgas latviešu biedrība (4146 N Elston Ave, Chicago IL 60618), tālr.: 773-588-2085

16. februārī 13:00 Čikāgas Latviešu biedrības gada sapulce latv. nama telpās 1.stāvā.

Info: www.cikagaslatviesubiedriba.com Priekšn. Armands Birkenš, tālr.: 773-282-6510, e-pasts: armands5@aol.com

DENVERA (CO)

Kolorado Latviešu kultūras centrs (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226), tālr.: 303-986-5337 vai 303-913-8081. **Piekt-dienās** 19:00 tiekas latviešu deju grupa, 20:30 notiek koŗa mēģinājums.

DETROITA (MI)

Detroitas Sv. Pāvila dr. Sabiedrisko notikumu ēka (30623 W Twelve Mile Rd. Farmington Hills MI 48334).

16. februārī 11:30 latv. apvienības gada sapulce.

22. februārī 18:00 plkv. Oskara Kalpaka bataljona 95 gadu atceres balle *Italian-American Banquet & Conference Center* Livonia, MI.

23. februārī 11:30 plkv. Oskara Kalpaka atceres brīdis.

2. martā 11:30 DV apvienības Detroitā gada sapulce.

FILADELFIJA (PA)

Filadelfijas Brīvo latvju biedrība (531 North 7th Str).

4. martā 11:00 pensionāru kopas saiets. Programmā valdes ziņojumi, nākotnes darbība un pārrunas par aktuāliem tematiem. Dzimunddienu svinēšana pie ka-

fijas galda. Viesi arvien laipni gaidīti!

Embassy Suites Philadelphia-Airport viesnīca (9000 Bartram Ave, Philadelphia PA 19153, tālr.: 215-365-4500). **No 2. līdz 4. maijam** notiks **ALA 63. kongress**. Istabas viesnīcā jāpiesaka līdz 15. aprīlim, atsaucoties uz *American Latvian Association*. Lūdzam atsevišķo biedru delegātu kandidātus sūtīt pieteikumus uz ALAs biroju (400 Hurley Ave, Rockville MD 20850) vai elektroniski: alainfo@alaua.org, vēlams līdz 10. martam.

MINEAPOLE (MN)

Latviešu draudzes nams (3152 17th Ave S).

22. februārī 18:00 lejas zālē visi dziesmu mīļotāji aicināti uz sadziedāšanos. Pazīstamas un ne tik pazīstamas dziesmas (vārdi parādīsies lielajā ekrānā) visi varēs dziedāt līdzī. Aicināti gan lieli, gan mazi, jauni un ne tik jauni – pavadīsim kopā jautru un skanīgu vakaru! Līdzī ņemams groziņš kopējam galdam, Dvīņu pilsētu Katoļu kopas izkārtojuma. Būs atspirdzinājumi un ieeja tikai par ziedojumiem.

ŅUJORKA (NY)

15. februārī 15:00 Ņujorkas Daugavas vanadžu gadskārtējā **Sirsniņu Diena**, veltīta deļotājās un choreografeš **Vijas Vētras** dzimšanas dienai: **"90+1 Milestībā Deļai"**. Programmā: milestības temas dzeļa, mūzikas skaņas un dzejnieku veltījumi jubilārei, ko izpildīs Līga Balodis, Valdis Cirkste, Margrieta un Mikus Lasmaņi. Vijas Vētras ievadvārdi par deļu. Aleksandras *Kotic* filma „Vijas Vētras dzīves/deļas kollāža”. Dzintras Gekas uzņemta filma „Mākslinieces 90 gadu jubileļas izrāde Rīgā 2013. g. 13. jūnijā”. Lūgums ņemt līdzī uz kodu groziņus. Sekos saviesīga pakavēšanās pie kamīna. Kafija un saldumu galds, darbosies bārs. Ieeļas ziedojums, sākot ar \$5. (115 W Rd St, Bronksa).

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: pārcelšanās (uz vai no Latvijas), auto transports, gaisa kravas un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

• Tagad ir laiks sūtīt lietas dārzam! Traktora sūtīšana (līdz 2 m³) - \$475. Citi rīku (griezēju, motorzāģu, pļāvēju, u.c.) transports sākot ar \$75. (Muitas procedūra LV papildus.)

Zvaniet: 1-888-LATVIAN

Rakstiet: info@lasl.com • www.lasl.com

IZDEVĪGI APDROŠINĀJUMI

JUMS
UN
JŪSU
ĢIMENEI

www.LRFA.org 215.635.4137 info@LRFA.org

Amerikas latviešu apvienība (ALA) piedāvā iespēju

APCIEMOT LATVIJU 2014. gadā!

„Hello, Latvia!/Sveika, dzimtene” (2014. gada 9. - 23. jūlijs) –
ceļojums angļu un latviešu valodās pieaugušajiem un ģimenēm

Dalības maksa – \$3600 – iekļauj lidojumu uz Rīgu un atpakaļ no Čikāgas vai Newark un bagātu kultūras programmu, jo 2014. gadā Rīga būs Eiropas kultūras galvaspilsēta. Grupa ceļos pa Latvijas vēsturiskiem novadiem un apmeklēs Daugavpili un tajā šogad atvērto *Mark Rothko* mūzeju.*

„Heritage Latvia” (2014. gada 9. – 23. jūlijs) –
izglītojošs ceļojums angļu valodā jauniešiem vecumā no 13 līdz 15 gadiem

Dalības maksa \$3100 – iekļauj lidojumu uz Rīgu un atpakaļ no Čikāgas vai Newark. Jauniešiem būs izdevība baudīt bagātu kultūras programmu Rīgā, ieskaitot starptautisko Koŗu olimpiādi, apceļot Latvijas vēsturiskos novadus, kā arī iepazīties ar saviem vienaudžiem Latvijā.*

*Iemaksa un pieteikšanās veidlapas abiem braucieniem atrodamas ALA mājas lapā www.alaua.org Veidlapas, kopā ar \$500 iemaksu, jāiesūta līdz 2014. gada 15. martam; maksimālais dalībnieku skaits katram ceļojumam ir 20; dalībnieki tiks pieņemti iesūtīto \$500 iemaksu saņemšanas secībā.

Tuvāka informācija : Anita Juberte, ALA: 301 340-8719 vai projekti@alaua.org

PRIEDAINĒ (NJ)

28. februārī 13:00 un 19:00 Priedaines ieeļas telpās sadziedāšanās un kultūrfilma par Latvijas basketbolistiem 1935. g. Eiropas spēlēs. Lūdzam ņemt līdzī groziņus! Ieeļas brīva.

ST. PĒTERSBURGA (FL)

Latviešu biedrības nams (1705 9th Ave N, St. Petersburg FL 33713), tālr.: 727-365-7856.

22. februārī 14:00 mūsu iemīļotās dziedātājās **Aleksandras Ritumas solokonzerts**. Pavadiņājs – pianists **Vladimirs Hohlovs**. Pēc koncerta visi tiks cienāti ar glāzi vīna, cepumiem un kafiju. Ieeļas ziedojums, sākot ar \$25.

25. februārī 13:00 videoizrāde-

XXV Vispārējo latviešu Dziesmu un XV Deļu svētku Tautas mūzikas koncerts „Raksti”, kuŗā piedalās visu Latvijas novadu dažādas tautas mūzikas kopas. Kafija un cepumi. Ieeļas ziedojums, sākot ar \$3. Visi laipni aicināti!

1. martā 13:00 **Biedrības pilnsapulce**. Lūdzam piedalīties visus Biedrības biedrus!

4. martā 12:00-13:00 laipni lūdzam bibliotēkas apmeklētājus!

8. martā gatavosimies **Kaŗavīru pēcpusdienai**.

10. martā 15:00 Biedrības valdes sēde.

11. martā 13:00 videoizrāde – Lācplēšu dienas pasākumi Rīgā, 2013. g. 11. novembrī. Kafija un

cepumi. Ieeļas ziedojums, sākot ar \$3. Visi laipni aicināti!

13. martā 14:00 literārā pulciņa tikšanās. Gaidīti visi literatūras mīļotāji!

Latvian American Shipping Line paziņojums

22. februārī 12:00-13:30 pie biedrības nama tiks pieņemti saiņi, sūtīšanai uz Latviju. Tuvāka informācija pie Anitas: (973)-755-6565, ext.5, (973)-744-6565. Informācija par cenām: lasl.com

SIETLA (WA)
Sietlas latviešu sabiedriskais centrs (11710 3rd Ave NE, Seattle, WA 98125), Info: www.seattlelatviancenter.com

(Turpināts 18. lpp.)

Datorzinību celmlauzis mūžībā

Tikai desmit dienas pēc savas astoņdesmit gadu jubilejas, pērnā gada 22. oktobrī zemes gaitas Pitsburgā, ASV, beidzis datorzinātnieks **Alfs Bērtiņš**. Savā zinātnes branžā viņš uzskatāms par celmlauzi, jo viņa pag. gs. 70. gadu sākumā sarakstītā grāmata *Data Structures: Theory and Practice* (Datu struktūras: teorija un prakse) bija viena no pirmajām mācību grāmatām datorzinībās: tā pieredzējusi daudzus atkārtotus iespaidumus un tulkota piecās valodās.

Alfs Bērtiņš dzimis Gulbenē. Pēc bēgļu nometnē Rietum-

vācijā pavadītiem gadiem viņš kopā ar vecākiem izceļoja uz Austrāliju, kur Melburnā pabeidza vidējo un apguva augstāko izglītību. Tēva, inženiera, pamudināts, viņš dažus gadus pievērsās tā arī nekad neieņemotām inženierzinībām, tad pārgāja uz fizikas studijām, kurās 1965. gadā beidza ar Ph. D. gradu. Būdam fizikas mācībspēks Melburnas universitātē, Bērtiņš savām interesēm īsti atbilstošu jomu atklāja toreiz vēl jaunajās datorzinībās.

1970. gadā Alfs Bērtiņš ar dzīvesbiedri Māru un meitām Leonoru un Dagmāru no Aus-

trālijas pārcēlās uz dzīvi ASV, kur viņš Pitsburgas universitātē bija datorzinību profesors līdz pensionēšanās brīdim 1998. gadā. Vēl tika sarakstītas divas mācību grāmatas, publicēti raksti zinātniskos žurnālos. 1985. gadu Bērtiņš pavadīja Stokholmā, kur ar mūsu tautības profesora Jāņa Bubenko jun. starpniecību pasniedza kursus Stokholmas universitātes Datorzinību nodaļā. Turpat Stokholmā tika pavadītas turpmākās vasaras, kas aizgājēja atmiņā palika skaistas un ražīgas. Vasaras kursus profesors pasniedza arī Vācijā, Kotbusā un Ķīlē.

Latviešu sabiedrība Pitsburgā nav īpaši kupla, tāpēc iespēju aktīvi iesaistīties latviskā sabiedriskā dzīvē tur ir maz. Tomēr Alfs Bērtiņš ar interesi sekoja latviešu sabiedriskajām rosmēm Latvijā un ārzemēs, īpaši kultūras laukā. Viņš sa-

zinībām Bērtiņam interesēja klasiskā mūzika, opera, teātris, arhitektūra, vizuālā māksla, vēsture, gastronomija. Uz mūža beigām viņš arvien vairāk laika veltīja savai pastmarku kolekcijai, specializējoties uz Āzijas pastmarkām.

Mūžībā aizgājis

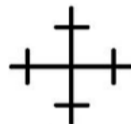
EDVĪNS ZARIŅŠ

Dzimis 1938. gada 14. janvārī Lielstraupē, Latvijā,
miris 2014. gada 7. janvārī Rosamondē, Kalifornijā

*Aiz tevis dzīvība un gaisma paliek,
Un atmiņas kā krāšņs zieds.*

Mīļā piemiņā paturēs jaunības draugi
JĀNIS DIMANTS, SKAIDRĪTE RŪVALDE ŠTOLCERE,
IMANTS KALNIŠS

Ilggadīgais LDS Vecāko Padomes priekšsēdis un apgāda
LABIETIS vadītājs

EDGARS KRASTKALNS

Dzimis 1923. gada siena mēneša 17. dienā Rīgā, Latvijā,
miris 2014. gada ziemas mēneša 19. dienā Glen Ellyn, IL, ASV

*Ne man spēka, ne man varas,
Man iraid padomiņš;
Kam spēciņš, kam varīte,
Lai ņem manu padomiņu.
T.dz.*

Tevi kā paraugu pieminēsim un gaidīsim
ciemom no veļu sētas mūsu veļu vakaros.
LATVJU DIEVTUŅU SADRAUDZE

Mūžībā aizgājusi mūsu mīļā māmiņa

ANNA L. BOČKIS,

dzim. BUNDE

Dzimusī 1914. gada 2. augustā Cēsis, Latvijā,
mirusī 2014. gada 17. janvārī Glen Ridge, N.J.

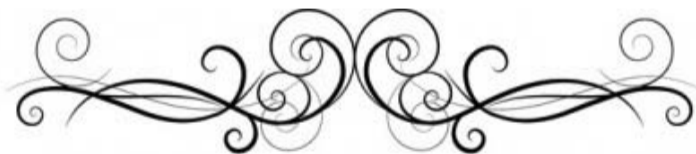
MĪLESTĪBĀ SĒRO
MEITAS ANDA UN MĀRA
MAZMEITA KATHLEEN AR VĪRU PAUL UN MAZMAZDĒLIEM DAVID UN JACK
MĀSA VELTA BUNDE LATVIJĀ, DRAUGI TUVUMĀ UN TĀLUMĀ

skatīja Latviešu fonda nozīmi latviešu kultūras veicināšanā un septiņus gadus bija fonda valdes sekretārs. Ar dzīvesbiedri viņš vairākkārt viesojās Latvijā.

Ārpus matēmatikas un dator-

Aizgājēja pelnu urnu paredzēts apglabāt Rotas Brāļu kapos Ņujorkas pavalstī ASV, 2014. gada maija pēdējās nedēļas nogalē.

S.

Pateicība

Sirsniņš paldies visiem draugiem un paziņām, kuŗi ieradās uz Ilmāra atvadu dievkalpojumu ļoti aukstā, sniegotā, bet saulainā 3. janvāra rītā Kalamazū apvienotās draudzes dievnamā. Mums, piederīgajiem, smagais rīts kļuva vieglāks, sajūtot sirds siltumu, ko izstaroja pavadītājiem pilnā baznīca.

Šī sajūta turpinājās arī mielasta laikā, kad jutāmies gandrīz kā viena ģimene un varējām pateikties Dievam par dāvāto skaisto dienu, lai visi kopā varētu atvadīties no Ilmāra.

Liels paldies arī par sūtītiem mīļiem līdzjutības vārdiem un piemiņas ziedojumiem Gaŗezeram. Tādu ir ļoti daudz, jo Ilmārs savā mūžā bija iekrājis daudz labu darbu un draugu.

Lasot jūsu rakstīto, zinu, ka atmiņas par Ilmāru Dumpi tik ātri neizplēnēs.

Cerot uz to un ar lielu paldies visiem –

BAIBA, DĒLI UN PĀRĒJĀ ĢIMENE

Dieva mierā nu dus

*Cildenais draudzības gars
Apspīd mani kā stars...
– Zinaīda Lazda*

ILMĀRS DUMPIS,

mūsu draugs, skolas biedrs Kārļa Skalbes ģimnāzijā Fišbachā un
skolas gara sargātājs piecdesmit gadu garumā.

Viņš zināja, ka skolā gūtās draudzības ir zelta vērtas un, lai mēs viens otram nepazustu, pulcināja mūs kopā septiņos plašos salidojumos.

Tie bija un ir kā spēka avots, kas vieno mūs vēl šodien.

Mūža draudzībā un pateicībā viņu piemin bijušie skolas biedri šeit,
Austrālijā un Kanadā un skolotājs Rūdolfis Hofmanis.

*Viņš pazina šīs zemes bēdas
Un nebij svešs tam zemes prieks.
Nu smiltis pagaist viņa pēdas –
Viņš bija tikai ceļnieks...
– Skalbietis Jānis Vanags († 2000)*

DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 16. lpp.)

VAŠINGTONA (DC)

Latvijas Vēstniecības ASV izstāžu zālē (2304 Massachusetts Ave NW, Washington D.C. 20008)

No **8. februāra līdz 8. martam** norisināsies Latvijas Mākslas akadēmijas rektora profesora **Alekseja Naumova** un prorektora profesora **Kristapa Zariņa** kopizstāde **Riga and World Cities. Live Paintings**. Izstāde iepazīstinās auditoriju Vašingtonā ar šo pazīstamo latviešu gleznotāju daiļradi. Ekspozīcijā centrālā loma atvēlēta pilsētu ainavām, pasaules metropoļu un Eiropas vēsturisko pilsētu īpašajai gaisotnei. Meistaru gleznas vedīs krāšņā un daudzšķautņainā ceļojumā no Rīgas līdz Ņujorkai un Vašingtonai un citiem mākslinieku iemīļotiem galamērķiem.

Izstāde būs atvērta **piektdienās no 12:00 līdz 19:00** (sākot ar 14. februāri) un **sestdienās no 12:00 līdz 17:00** (sākot ar 8. februāri) līdz 8. martam. Visi laipni aicināti!
ZIEMEĻKALIFORNIJA
(425 Hoffman Ave, San Francisco),
Info: www.zklb.wordpress.com

Katru otrdienu 20:00 koŗa mēģinājums.

23. februārī 13:00 ZKLB biedru pilnsapulce.

ZKLB sekr. un informāc. daļas vad. Una Veilande, tālr.: 408-813-5104, e-pasts: una.veilande@gmail.com

DIEVKALPOJUMI

• **Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr.:** (58 Irving St, Brookline MA 02445). **16. februārī** 11:00 Epifānijas laika 6. svētd. dievk. **23. februārī** 11:00 Epifānijas laika 7. svētd. dievk. ar dievg. Pēc dievk. draudzes pilnsapulce.

• **Čikāgas latv. ev. lut. Sv. Pēterā dr.:** (450 Forest Preserve Dr, Wood Dale, IL 60191), tālr.: 630-595-0143. Dr. māc. Ojārs Freimanis, tālr.: 773-818-6965, dr. pr. Inese Stokes, Tālr.: 708-532-3471.

• **Denveras latv. ev. lut. dr.:** (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226). **Svētdienās** 9:30 dievk. Pēc dievk. sadraudzība. **Trešdienās** 17:00 Bībeles stundas. **Trešdienās** 15:00 – 17:00 un **ceturtdienās** 9:00 – 13:00 mācītāja pieņemšanas stundas. Māc. H. Godiņa, tālr.: 720-484-9857.

• **Detroitas Sv. Pāvila latv. ev. lut. dr.:** (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI 48334). **14. februārī** 11:00 Bībeles stunda. **16. februārī** 10:00 dievk. Pēc dievk. latv. apvienīgā sapulce. **23. februārī** 10:00 plkv. Oskara Kalpaka piemiņas dievk. ar dievg. Pēc dievk. plkv. O.Kalpaka piemiņas brīdis. **2. martā** 10:00 dievk., sekos DV apvienības Detroitā gada sapulce. **9. martā** 10:00 Ciešanu laika 1.svētd. dievk. ar dievg. **16. martā** 10:00 Ciešanu laika 2. Svētd. dievk., sekos Svētdienas skolas nodarbības. Draudzes māc. Aija Greiema (*Graham*), tālr.: 517-614-4853. Ērgeln. Dr. S. Lizlova, L. Upīte, R. Ozoliņš un *Margarete Thompsen*. Info: www.detdraudze.org

• **Dienvideiļas latv. ev. lut. dr.:** *Shepherd of the Coast Lutheran Church* (1909 Commercial Blvd, Ft Lauderdale, FL). **16. februārī** 14:00 dievk. vadis diakons

Indriķis Kaņeps. Pēc dievk. saiets ar groziņiem un sekos draudzes pilnsapulce. Pārējie šī gada dievk. notiks **16. martā** 14:00, **16. novembrī** 14:00, **28. decembrī** 14:00. Dr.pr. Andrejs Jugs, tālr.: 561-447-9050, e-pasts: makej@aol.com

• **Džamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr.:** *Unitarian Congregational Parish of Norton* (2 W Main St, Norton, MA 02766). **Katru svētdienu** 11:00 dievk. ar dievg. Kalpos mācītājs Dr. Jānis Keggi.

• **Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.:** (301 N Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073). **16. februārī** 11:00 dievk., seko filmas izrāde „*Sapņu komanda*”. **23. februārī** 11:00 dievk. ar Sv. vakarēdienu, seko draudzes Gada Sapulce. **2. martā** 11:00 dievk. **9. martā** 11:00 O.Kalpaka atcerēdievk. ar Sv. vakarēdienu. Seko pusdienas-studenšu korporāciju locekļu izkārtotumā.

• **Grandrapīdu latv. ev. lut. dr.:** (1780 Knapp St, NE, Grand Rapids MI 49505). **23. februārī** 10:00 dievk., seko Meteņdienas sarīkojums.

• **Klīvlādes Apvienotā latv. ev. lut. dr.:** (1385 Andrews Ave, Lakewood, OH 44107). **Katru svētdienu** 11:00 dievk. Baptistu dr. dievk. notiek svētdienās, 14:30. Māc. Dr. Pauls Barbins.

• **Lankastera: Mt. Calvary Lutheran Church** (308 East Petersburg Rd, Lititz Lancaster, PA 17543). Māc. Dr. Ruta S. Ziedone (PO Box 380, Henryville PA 18332), mob. tālr.: 570-460-5375, e-pasts: silver11@ptd.net un emer. māc. Dr. Arvīds Ziedonis (529 Linden Place, Cresco PA 18326-7248), tālr.: 570-629-6349, e-pasts: ziedonis@ptd.net

• **Mančesteras latv. ev. lut. dr.:** (21 Garden St, Manchester, CT 06040), māc. Daina Salnīte. Dr. Pr. A. Grase, tālr.: 860-649-1362.

• **Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr.:** (1853 N 75th Str, Milwaukee, WI 53213), tālr.: 414-258-8070. Prāv. L. Zušēvica, tālr.: 414-421-3934, e-pasts: pastor-lauma@gmail.com, Dr. pr. Š. Kalve, tālr.: 414-536-0358. Info: www.milwaukee draudze.org

• **Mineapoles un St. Paulas latv. ev. lut. dr.:** (3152 17th Ave S, Minneapolis, MN 55407), tālr.: 612-722-4622. Info: www.mndraudze.org. Ar mūsu māc. Dāgu Demandtu var satikties pēc dievk., kā arī trešdienās baznīcā no 10:00 – 14:00 un sestdienās latviešu skolas laikā. Visi laipni lūgti! Dāga tālr.: 612-280-9333, e-pasts: dagdemandt@hotmail.com

• **Montrealas latv. Trīsvienības ev. lut. dr.:** (Trinity Latvian Church, P.O. Box 39, Station NDG, Montreal QC H4A 3P7). **16. februārī** 15:00 dievk. **2. martā** 15:00 dievk. **12. martā** 19:00 Valdes sēde. **14. martā** 13:00 pensionāru saiets. Draudzes māc. Gundars Bērziņš, tālr.: 613-851-8281, e-pasts: rev@draudze.org. Dr. pr. Jānis Mateus, tālr.: 514-481-2530, e-pasts: prez@draudze.org

• **Ņubransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.:** **16. februārī** 12:30 dievk. ar dievg. Leikvudā, Igaņu bazn. (607 E 7th St). **23. februārī** 13:30 dievk. Īstbransvikā (12 Gates Ave, East Brunswick, NJ).

No mums šķīries mūsu daudzu gadu draugs

ANDREJS WILKS

Dzimis 1921. gada 13. decembrī Rīgā, miris 2013. gada 4. janvārī Ņudžersijā

*Cik jauks bij' ceļš,
Ko visi kopā gājām.
Liels spožums pārklājies
pār dienām tām.*

Mīlestībā par viņu sēro

BENĪTA CĪRULIS
IDA UN TĀLIVALDIS GRINBERGS
INGRĪDA GRINBERGS LIEN UN
BRANDERS LIEN

Mūžībā aizgājis vīrs, tēvs, brālis un vectēvs

VIKTORS FISHERS

Dzimis 1931. gada 3. jūlijā Penkules pag., Latvijā, miris 2014. gada 25. janvārī Madisonā, Ohio

*Tā gaisma, ko izstaro svece,
Tas gaišums, kas liesmiņā plīvo,
Tas izplēn un pazūd, un gaist.
Bet gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd – tas paliek un mirdz.*

Par viņu sēro
SIEVA JOSEPHINE
DĒLS DENNIS

DĒLS DĀVIDS UN ROSE AR BĒRNIEM UN MAZBĒRNIEM
MĀSA RUTA PURIS AR ĢIMENI

Mūža miegā aizgājis mans mīlais tētis

EDMUNDS OZOLS

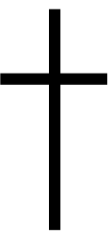
Dzimis 1920. gada 20. februārī Sesavā, Zemgalē, Latvijā, miris 2014. gada 30. janvārī Toronto, Kanadā

*Ak, dzimtene, mīļotā mana,
Tik daudzreiz asaru, asiņu lieta,
Kā dāvanu, sirmoto galvu
Tu savā klēpī sev liec.*

Tēva vārdi, 1999. g. vasarā, ciemu dienās Latvijā

Dzīlās sērās
MEITA VELTA

Mūžībā aizgājusi mūsu mīļā

REGĪNA BALTKĀJIS, dzimusi BASKO

Dzimusi 1914. gada 8. maijā Petrogradā, Krievijā, mirusi 2013. gada 26. februārī Santa Monica, California

BRĀĻADĒLS DR. JĀZEPS BASKO III AR ĢIMENI LATVIJĀ
SVAINE VALENTINA BASKO LATVIJĀ
KRUSTMEITA IRENA ANTONOVA LATVIJĀ UN
KRUSTDĒLS LAIMONS LAURINOVIČS AMERIKĀ
DRAUGI EDGAR B. ANDERSON, MARY DE VALL UN TOBENETTE HOLTZ AMERIKĀ

Mūžībā aizgājusi mana mīlā sieva

ANNA PILSĒTNIĒKS, dzim. PUIDE

Dzimusi 1921. gada 9. februārī Līvānos, Latvijā,
mirusi 2014. gada 4. februārī Saint Petersburgā, Floridā, USA

Viņu mīlā piemiņā paturēs:
VĪRS DZIDRIS,

DĒLI: ĒRIKS ZVEJNIEKS AR SIEVU INGRĪDU UN MAZDĒLI DAVIS UN STEFANS.
ANDRIS ZVEJNIEKS AR SIEVU LILIJU UN MAZMEITA ĒRIKA
BRĀĻA DĒLS ĒRIKS PUIDE AR MAZBĒRNIEM ELITA, EVITA, VITA

Gaisma, kas cilvēkā dzīvo
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd. Tas paliek un mirdz.

Dieva mierā aizsaukts

AIVARS KĀRLIS VĪTIŅŠ

Dzimis 1934. gada 26. decembrī Saldū,
miris 2014. gada 5. janvārī Wrentham, Massachusetts

Viņu mīlā piemiņā paturēs
VELTA, OLITA UN BUNCIS AR ĢIMENĒM

Šalciet bērzi klusi, klusi.
Vējš uz mirkli mierā stāj.
Viegla smiltis, saldu dusu
Baltā smilšu kalniņā.

Dieva mierā aizgājusi

GRIETIŅA ĶIRŠIS BRIGMAŅIS, dzim. KĀPS

Dzimusi 1929. gada 26. septembrī Remtē, Latvijā,
mirusi 2014. gada 2. februārī Kalamazoo, MI

Viņu mīlās domās vienmēr paturēs
BRĀLIS INDULIS
JURIS UN MARY, JAANIS, NELE, JANET UN NORAH
RADI IGAUNIJĀ UN ASV

Gaisma, kas cilvēkā dzīvo
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd. Tas paliek un mirdz.

ANNA LEONTINA BUNDE BOČKIS

Dzimusi 1914. gada 2. augustā Cēsīs, Latvijā,
mirusi 2014. gada 17. janvārī Glen Ridge, NJ

Sērojam par mūsu mīļo tanti
INESE BĒRZIŅŠ CEDERBAUMS (JOE GUZMAN, VĪRS)
LARISA CEDERBAUMS (DĒLS ALEKS SANDOVAL)
AIVARS BĒRZIŅŠ (JACQUIE SIEVA)
MIRDZA BĒRZIŅŠ
AIMEE BĒRZIŅŠ SCHMITT (ADAM, HANNAH, HALEY)
ALEX BĒRZIŅŠ (ERIN, LOGAN)

Mazā sirmā kumeliņā jāp pa ceļu pasaciņa.
Ātri, ātri steidzas viņa, rokā zelta pātadziņa,
Pavadā kā pērles sienas, senās, mīlās bērnu dienas,
Jāj un jāp un neapstājas, zemes virsū nav tai mājas.
Aspazija

DIEVKALPOJUMI

Māc. Ieva Pušmucāne-Kineyko.
Tāl.: 908-638-1101, e-pasts: latvianlutheranchurch@gmail.com

• **Ņujorkas latv. ev. lut. dr.:**
16. februārī 10:00 dievk. Jonkeru bazn. (254 Valentine Ln, Yonkers NY), māc. Saivars. **16. februārī** 10:30 dievk. Salas bazn. (4 Riga Ln, Melville NY), māc. Saliņš. **16. februārī** 14:30 dievk. ar dievg. Parsippany St. Andrew Lutheran Church (335 Reynolds Ave, Parsippany NJ), māc. Saivars. **22. februārī** 14:00 dievk. Manhatenā, Seafarers & Intl House (123 E 15th St, NY NY), māc. Saliņš. **23. februārī** 11:00 dievk. Jonkeru bazn. (254 Valentine Ln, Yonkers NY), māc. Saliņš, seko Skautu un Gaidu sarīkojums. **23. februārī** 10:30 dievk. Salas bazn. (4 Riga Ln, Melville NY), māc. Saliņš.

• **Ročesteras latv. ev. lut. Krusta dr.:** Atonement Lutheran Church (1900 Westfall Rd, Rochester NY). **15. februārī** 14:00 Atpildēšanas laika dievk., sekos **gada sapulce. 9. martā** 14:00 Ciešanu laika dievk., pulkv. O. Kalpaka pieminēšana. **23. martā** 14:00 Ciešanu laika dievk. Prāv. Oļģerts Sniedze un Linda Sniedze Taggart.

• **Saginavas latv. ev. lut. dr.:** (128 N Elm Str). **16. februārī** 13:00 dievk., seko pilnsapulce un kafija. **16. martā** 13:00 dievk., pēc dievk. kafija. Kalpos māc. R. Franklins. Dr. sekretāre Vija Arins, e-pasts: vijaarins@yahoo.com

• **San Diego latv. ev. lut. dr.:** Grace Lutheran Church (3967 Park Blvd, San Diego, CA 92103, ieeja no sētas). **15. februārī** 12:00 dievk., pēc dievk. kafijas galds. Prāvests Kārlis Žols, tālr.: 925-788-1101, e-pasts: kazols@msn.com. Dr. pr. Jānis Legzdīns, tālr.: 858-598-5451, e-pasts: jlegzdins@san.rr.com.

• **Sentluisas latv. ev. lut. dr.:** Christ Lutheran bazn (#1 Selma Ave, Webster Groves, MO 63119) **katra mēneša trešajā svētdienā** 14:00 dievk. Pēc dievk. saiets ar groziņiem. Māc. A. Kalniņa. Dr. pr. I. Kalniņa, tālr.: 314-457-1830, e-pasts: kalninsis@charter.net

• **Sietlas latv. ev. lut. dr.:** (11710 3rd Ave N E Seattle, WA 98125). **16. februārī** 10:30 dievk. ar dievg., sekos draudzes padomes sēde. **23. februārī** 10:30 dievk. **2. martā** 10:30 angļu val. dievk., sekos Bībeles stunda. **9. martā** 10:30 O. Kalpaka atcere. Varoņu piemiņas dievk., sekos draudzes gada sapulce. Māc. D. Cilne, tālr.: 206-674-9600, e-pasts: cilnis@earthlink.net. Info: www.seattle-latvianchurch.org

• **St. Pētersburgas (FL) latv. ev. lut. dr.:** visi dievk. notiek *Mūsu Pestītāja (Our Savior)* bazn. (301 – 58th Street S, St. Petersburg, FL

33707). **16. februārī** 14:00 dievk., sekos draudzes pilnsapulce. **23. februārī** 11:00 biedrības namā Bībeles stunda. **28. februārī** 11:00 biedrības namā draudzes valdes sēde. **2. martā** 14:00 dievk., kuŗu kuplinās Andris Rītums. **5. martā** 13:00 biedrības namā Sveciņu svētbrīdis. Māc. Aivars Pelds, tālr.: 727-368-0935. Dr. pr. Aija Norbergs, tālr.: 727-367-6001.

• **Toronto – Sv. Jāņa ev. lut. latv. dr.:** (200 Balmoral Ave, Toronto, ON M4V 1J6), tālr.: 416-921-3327, e-pasts: baznica@bellnet.ca. Māc. prāv. Dr. Fritz Traugott Kristbergs, tālr.: 905-827-8326, e-pasts: fritz.kristbergs@sympatico.ca. Māc. Dr. Anita Gaide, tālr.: 905-477-7042, e-pasts: aigaide@yahoo.com. Diakone Aina Avotiņa, tālr.: 416-920-8491, e-pasts: avotinsa@aol.com. Dr. pr. Valda Kaļiņa, tālr.: 613-471-1180, e-pasts: valda43@yahoo.com.

• **Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.:** Draudzes nams (400 Hurley Ave, Rockville, MD 20850-3121) **Svētdienās:** 9:15 Latviešu skola, 10:00 Zaķiši, 11:00 dievk. Kafijas galds. Grāmatu galds. **16. februārī** kārtējā skolas diena. Laju vadīts dievk., kafijas galds un 13:00 filmas izrāde: Aigara Graubas „Sapņu komanda 1935” – latviski, ar angļu subtitriem. **23. februārī** kārtējā skolas diena. Sv. vakarēdiena dievk. Februāra jubiliāru sveikšana pie kafijas galda. Prāv. Anita būs atvaļinājumā no 15. līdz 19. februārim. Pēc steidzīgiem mācītāja pakalpojumiem lūdzam sazināties ar pērminderi Dagniju Ķilpi, tālr.: 410-730-5797. **2. martā** 9:30-10:45 LASL pieņems pakas sūtīšanai uz Latviju. Prāv. Anita Vārsberga Pāža. Tāl. baznīcā: 301-251-4151, e-pasts: dcdraudze@verizon.net. Info: www.dcdraudze.org

• **Vilimantikas latv. ev. lut. dr.:** (76 Windham Rd, Willimantic, CT). **15. februārī** 11:00 dievk. Māc. Daina Salnīte. Dr. pr. Vija Bachmute, tālr.: 860-644-3268

• **Ziemeļkalifornijas latv. lut. dr.:** **8. februārī** 12:00 dievk. Sacramento, Lutheran Church of the Cross (4465 H Str, Sacramento). **22. februārī** 14:00 dievk. Oaklandē Resurrection Luth. Church (397 Euclid Ave, Oakland). **23. februārī** 15:00 dievk. Sanfrancisko (425 Hoffman Ave, San Francisco). **23. februārī** 12:00 dievk. San Joe-Los Gatos (16548 Ferris Ave, Los Gatos). Info: www.zkldraudze.wordpress.com

Lūgums sūtīt SARĪKOJUMU un DIEVKALPOJUMU ziņas uz e-pastu: rasma@laiks.us

Kārtējam avīzes numuram ziņas uz redakciju tiek nosūtītas PIRMDIENĀS.

Stokholmā, Zviedrijā,
mūžībā aizgājusi mūsu mīlā 24.c. filistre

ELZA GOPPERS, dzim. SKRASTIŅŠ

Dzimusi 1915. gada 1. janvārī,
mirusi 2013. gada 11. decembrī

Viņu ar gaišām domām pieminēs
KORPORĀCIJA DZINTRA

LATVIJAS SPORTISTI LATVIJĀ UN PASAULĒ

(Turpinājums no 1. lpp.)

XXII Soču Ziemas olimpiskajās spēlēs

sochi.ru
2014Rastorgujeva
augstā 17. un
devītā vieta

Latvijas biatlonists Andrejs Rastorgujevs XXII Ziemas olimpiskajās spēlēs Sočos 10 kilometru sprintā ieņēma 17. vietu, bet triumfēja leģendārais Ūle Einārs Bjerdālenis.

Rastorgujevs pirmajā šaušanā pielāva vienu kļūdu, kas viņam liedza iekļūt desmitniekā un varbūt pat pacināties par vietu labāko sešiniekā.

Rastorgujevs „revanšējās” 12,5 km iedzišanās. Viņš trasē devās ar 17. numuru, 47 sekundes aiz leģendārā Bjerdālena. Pirmajā šaušanā guļus Andrejam nebija kļūdu, kas viņam ļāva pakāpties uz 13. pozīciju. Otrajā šaušanā, kas arī bija guļus, Rastorgujevs atkal sašāva visus mērķus, pēc brīža pakāpjoties jau uz 12. vietu. Nākamās divas šaušanas bija jāveic stāvus. Pirmajā no tām Latvijas labākais biatlonists sašāva četrus no pieciem mērķiem, tāpēc bija jāslēpo viens soda aplis. Pēc tā Rastorgujevs atkrita uz 15. pozīciju, bet ceturtajā šaušanā Latvijas sportists šāva neklūdīgi, turklāt visus mērķus sašāva ļoti ātri, pakāpjoties uz 12. vietu. Sacensību beigu daļā Rastorgujevs slēpoja ļoti ātri, paceļoties līdz devītajai vietai, šādu rezultātu uzrādot arī finišā.

„Es esmu koncentrēts, es neesmu bēdīgs,” tā pirmdien pēc izcīnītās 9. vietas 12,5 kilometru iedzišanas sacensībās Olimpiskajās spēlēs Sočos izteicās Rastorgujevs. Viņš atzīst, ka šoreiz šāvis lēnāk, daudz koncentrētāk, jo zinājis, ka viņam ir priekšrocības trasē. Jautāts par slidamību, Rastorgujevs atzīst, ka tā bijusi laba, bet ne ideāla.

Ekspertu vērtējumā Rastorgujevam lielākie panākumi gaidāmi nākotnē. Daudzi dalībnieki pirms četriem gadiem Vankuverā pastījuši olimpisko gaisu, tagad Sočos jau ir apņēmības pilni sasniegt kaut ko daudz augstāku. Viens no favorītiem biatlona trasēs – norvēģis Egils Hegle Svensens Andreju ir ierindojis bīstamo konkurentu kategorijā 12,5 km iedzišanas distancē. Pamats iedzišanai tika ielikts 10 km sprintā, kur trešā lode liedza sašaut visus mērķus un ar vienu soda apli Rastorgujevs izcīnīja 17. vietu +46,7 aiz uzvarētāja, biatlona leģendas Ūles Eināra Bjerdālena. Ja vienreiz šajā sezonā Andrejs no 28. vietas spēja uzlēkt uz ceturto, tad kāpēc lai no izdevīgāka atspēriena punkta

neuzlidotu augstāk? Latvijas Biatlona federācijas prezidents Jānis Bērziņš pēc finiša sitis Andrejam uz pleca: „Viss labi. Redz, kā Bjerdālenis 40 gadus slēpo! Tev ir tikai 25. Viss vēl priekšā.”

Žanna Juškāne Sočos ļoti neveiksmīgi veica 7,5 kilometru sprintu, bet par divkārtējo olimpisko čempioni kļuva Krievijā dzimušā Slovačijas sportiste Anastasija Kuzmina. Juškāne šaušanā pielāva sešas kļūdas (2+4), kas liedza pacināties par iespēju iekļūt starp 60 labākajām un kvalificēties iedzišanai. Finišā vienīgajai Latvijas pārstāvei 79. vieta. Finišā Juškāne apsteidza tikai piecas konkurentes.

Sakām paldies
Mārtiņam
Rubenim

Mārtiņam Rubenim kamaniņu sportā izdevies iekļūt olimpiskajā desmitniekā, Ināram Kivleniekam 16. vieta, bet Kristaps Mauriņš – 21. Nepārspēts kamaniņās palika vācietis Felikss Lochs, kuram tas jau ir otrais olimpiskais tituls pēc kārtas. Rubenis no Locha atpalika 2,171 sekundi.

Pēc finiša Mārtiņš Rubenis uzsvēra, ka cerējis uz labāku rezultātu. Pēc pirmajiem diviem veiktajiem braucieniem viņš bija 11. vietā. Visātrāk viņš veica tieši ceturto braucienu, kurā viņam izdevās sasniegt piekto rezultātu, kas summā deva stabilu desmito pozīciju.

Savu sasniegumu Mārtiņš vērtēja kritiski: „Neviens brauciens man neizdevās tā, kā pašam gribētos. Sīkumiņi maksāja sekundes simtdaļas. Grūti pateikt, kas par iemeslu. Trenējos, gatavojos, skatījos trasi, mēģināju braukt tajā dažādi, kaut kas tomēr negāja kopā.”

Pēc sacensībām Rubenis paziņoja, ka beidz karjēru lielajā sportā. „Domāju, ka šī ir manas karjēras beidzamā sezona un šīs ir manas karjēras beidzamās lielākās sacensības. Esmu pateicīgs visiem, kas šos gadus bijuši kopā, turējuši ikšķus, jutuši līdzī, priecājušies par maniem rezultātiem un nav nokāruši galvas brīžos, kad tie nebija labākie,” sacīja Rubenis.

Sočos būs arī kamaniņu stafete, un Rubenis apņēmies darīt visu, lai Latvijas vienība būtu augstā vietā.

Inārs Kivlenieks savu izcīnīto 16. vietu sauc par “skumīgu”, uzsverot, ka ar tādu sniegumu kā ceturtajā nobraucienā viņš gribētu cīnīties par medaļām. Taču nav slidējis, kā vajadzētu.

Ari Kristapu Mauriņu neapmierina izcīnītā 21. vieta. Kristapa ieskatā neviens no četriem braucieniem neatbilda viņa patiesajām spējām. Satraukuma nav bijis, taču gadījušās muļķīgas kļūdas.

Latvijas sportistēm Ullai Zirnei un Elizai Tīrumai šīs ir pirmās olimpiskās spēles, un starta izloze bija likusi viņām abām Soču trasē doties vienai pēc otras – ar 20. un 21. starta numuru. Tīruma pēc pirmajiem diviem braucieniem ieņēma 11. vietu. Līderei Natālijai Gaizenbergerei (Vācija) Tīruma summā zaudēja 1,763 sekundes. Zirne ierindojās 16. vietā.

Distanču
slēpošana

Distanču slēpotāji sacentās skiatlonā – 15 km bija jāveic klasiskajā stilā, pēc tam tikpat brīvā stilā. Latvijas pārstāvim Arvim Liepiņam garos kāpumos un straujos nobraucienos gāja grūti. 68 slēpotāju konkurencē viņš palika 66. vietā. Distances beigās Arvis pārspēja lietuvietī Vitautu Stroli un korejieci.

Inga Dauškāne sprinta kvalifikācijā sasniegta rezultātu 2:53,90, kas bija 59. rezultāts 67 dalībnieču konkurencē.

Kalnu
slēpošana

Kalnu slēpotājs Roberts Rode ir vilies par rezultātu Soču olimpisko spēļu nobrauciena sacensībās, jo trases augšdaļa izbraukta labāk nekā treniņos, bet beigās tomēr pietrūcis spēka. Rode braucienu veica divās minūtēs un 17,50 sekundēs, ierindojoties 47. vietā.

“Šī ir viena no taktiski smagākajām trasēm pasaulē. Tajā nav tik liels ātrums, bet ļoti daudz jāgrīez likumi,” pēc sacensībām žurnālistiem atzina Rode. “Vienā vietā pielāvu kļūdu un zaudēju kādu sekundi, pusotru. Treniņos tajā vietā nebija problēmu.”

Šorttreks

Mūsu olimpiskais debitants šorttrekā Roberto Puķītis startēja 1500 m distancē. Puķītis cīnījās par vietu labāko trijniekā, taču trīs apļus pirms sacīkšu nobeiguma saskārās ar Japānas šorttreka sportistu Juzo Takamado, kas zaudēja līdzsvaru un strauji atpalika. Tiesneši, izvērtējot šo situāciju, ka sportists veicis apdzīšanas manevru, nolēma diskvalificēt Takamado. Līdz ar to Puķītis tika pusfinālā, taču tālāk netika. Roberto sacensības beidza, kopējā ieskaitē ieņemot 15. vietu.

Ātrslidošana

Ātrslidošanas sacensībās 500 metru distancē Haralds Silovs ierindojās 37. vietā 39 sportistu konkurencē, no uzvarētāja atpaliekot par 3,13 sekundēm. Silovs 500 m distanci izmantoja kā iesildīšanas pirms 1000 un 1500 m distancēm, kur viņam ir lielākas izredzes uz augstu vietu.

Artūra Irbes
prognozes

Mūsu slavenais hokejists Artūrs Irbe Sočos palīdz ar tulkošanu, risina dažādus jautājumus. Viņš sagaidīja no Ziemeļamerikas atļūdojušos hokejistus, kuri palīdzēs Latvijas valsts vienībai.

Irbe tika jautāts par mūsu vienības izredzēm hokeja turnīrā.

„Ceru, ka mūsējie nepārdegs un spēš sagatavoties. Tagad vienībā ar Sandi Ozoliņu un viņa līdera īpašībām, ar šiem treneriem un spēlētājiem izveidots optimālais sastāvs, turklāt izvairoties no būtiskām traumām. Nekad nevar zināt, kā pretinieki iznāks uz spēli. Nevar būt, ka visas trīs komandas (Šveice, Čehija, Zviedrija) ir nemamas, bet kāda vienmēr būs uzvarama. Visu noteiks tas, kā spēšim koncentrēties un uzspiest savu spēli pretiniekiem, kā ievērosim spēles disciplīnu. Pretinieku komandās ir ļoti daudz hokejistu no NHL, KHL un Šveices līgas. Bet ledus visiem vienādi slidens,” sacīja Artūrs Irbe.

Teds Nolans sapņo
par medaļām

Latvijas izlases galvenais treneris Teds Nolans, kā zināms, ikdienā strādā Nacionālās hokeja līgas (NHL) klubā Bufalo Sabres, valsts vienībai pievienojās dažas dienas pirms hokeja turnīra sākuma.

“Šodien komanda bija nedaudz ne savā ādā, tomēr varbūt šī ir viena no tādām dienām. Mēs kļūsim labāki, jo spēlēsim pret pasaules labākajām valsts vienībām. Turnīrā darīsim to pašu, ko citas vienības, – centīsimies iegūt medaļas,” teica 55 gadus vecais speciālists.

Soču
sniegpārslīņas

Pazīstamais Lielbritānijas laikraksts *The Daily Telegraph* publicējis, viņaprāt, desmit spilgtākos atlētus Soču Ziemas olimpiskajās spēlēs. Starp viņiem vieta atradusies arī Latvijas skeletonistam Martinam Dukuram.

• Tika izplatītas fotogrāfijas, kurās Vladimira Putina TV ekrānā bija redzami visi pieci Olimpiskie riņķi, kaut gan atklāšanas ceremonijā piektais riņķis neatvērās...

• Pirmo reizi Latvijas Olimpiskās kustības vēsturē Ziemas olimpiskajās spēlēs Sočos no 8. līdz 22. februārim darbojas Latvijas kā olimpisko spēļu dalībvalsts īpaša pārstāvība „Latvijas Māja”. Tajā viesojas Latvijas olimpieši, mākslinieki, mūziķi, uzņēmēji, līdzjutēji, kā arī citu valstu akreditētie viesi un žurnālisti. „Latvijas mājas” atklāšanas sarīkojums izpelnījies labu vērtējumu ne tikai no latviešiem, bet arī citu tautību pārstāvjiem. Mājas didžejs Artūrs Mednis portālam *TVNET* pastāstīja, ka par „Latvijas mājas” atmosfāru sajūsmā bijuši arī viesi no citām valstīm.

„Latvijas māja”
laiku var pavadīt
jaukā noskaņā

Cilvēki runājās, baudīja latviešu uzskodu un priecājās par labo mūziku, par ko rūpējās no Latvijas atbraukušie mākslinieki – Linda Leen un Kaspars Zemītis.

„Latvijas mājas” atklāšanas pasākumā piedalījās ne tikai mūsu sportisti, bet arī no Latvijas atbraukušie brīvprātīgie, kā arī viesi no Krievijas fanu organizācijas pārstāvji, tostarp prezidents, uz „Latvijas mājas” atklāšanu ieradās, jo jau iepriekš viņiem bija izveidots labas attiecības ar Latvijas sporta līdzjutējiem. Svētdien pie latviešiem ieradās arī Krievijas transporta ministrs. Krievi latviešiem uzdāvināja vienu no 1980. gada olimpisko spēļu lāpām.

• Pieredzējušajam Latvijas hokejistam Herbertam Vasiljevam iekļūšana valsts vienībā dalībai Soču Olimpiskajās spēlēs bija negaidīta, bet karjēru viņš ir gatavs turpināt tik ilgi, kamēr kādam būs vajadzīgs.

• Krievijas plašsaziņas līdzekļi slavē Soču Ziemas olimpisko spēļu atklāšanas ceremoniju, uzsverot, ka lielvalsts tādējādi atguvusi vismaz daļu no pārlieku ilgi zaudētā valsts lepnuma. Tiesa, pašreizējais Krievijas premjermministrs Dmitrijs Medvedevs tās laikā pamanījās iesnausties.

Sporta ziņas sakopojis
P. KARLSONS